

การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นาดิยา ทิพย์ไสยาสน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

พ.ศ. 2561

**The Development of English Reading Comprehension Activity Package
Using SQ3R Reading Technique for Pratomsuksa 3 Students**

Natiya Thipsaiyas

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Master of Education

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2018

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค sq3r ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ชื่อผู้เขียน	นาเดีย ทิพย์ไธยาสน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค sq3r ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค sq3r ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้อง 22 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคsq3r

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนมีความสามารถอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค sq3r โดยคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45

2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค sq3r สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคsq3r ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, s.d. = 0.20)

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดกิจกรรม, การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, เทคนิคsq3r

Thesis Title	The Development of English Reading Comprehension Activity Package Using SQ3R Reading Technique for Prathomsuksa 3 Students
Author	Natiya Thipsaiyas
Thesis advisor	Dr. Janpha Thadphoothon
Department	Curriculum and Instruction
Academic year	2017

ABSTRACT

The purposes of this experimental study were to 1) to develop the third-grade primary school students' using activity package english reading comprehension activity package using sq3r reading technique, 2) to examine the students' achievement of learning and english reading comprehension, and 3) to examine the students' satisfaction toward english reading comprehension activity package using sq3r reading technique. the researcher collected data from the sample of the third-grade primary school students with one classroom consisting of 22 students in the second semester of the academic year 2017 at anuban tessaban omnoi 2 school by using purposive sampling. the instrument of this study consists of 1) english reading comprehension activity package using sq3r reading technique, 2) testing form for measuring the achievement of english reading comprehension, and 3) questionnaire of students' satisfaction toward the use of english reading comprehension activity package using sq3r reading technique.

the results of this study showed that:

1) 21 of 22 students or 95.45 % of students had english-reading ability above 80% with the use of english reading comprehension activity package using sq3r reading technique

2) students' achievement of learning english reading comprehension activity package using sq3r reading technique in post-testing was higher than pre-testing at the level of statistical significance .05

3) the third-grade primary school students' satisfaction toward english reading comprehension activity package using sq3r reading technique was overall at the highest level ($\bar{X} = 4.65$, s.d. = 0.20).

keywords: activity package development, english reading comprehension, and sq3r reading technique.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเป็นเพราะได้รับความกรุณาให้ความช่วยเหลือชี้แนะและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษาตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิจัยมีคุณค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

กราบขอบพระคุณ ศาตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองแถม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจารณ์ แสงจันทร์ และดร.ศศิธร อนันตโสภณ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้เกียรติมาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ส่งผลให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.จันทร์พา ทัดภูธร, อาจารย์ ดร.ณัฐกฤตา โชติภักชนสุข และคุณครูจิตติภัทร ปุณขันธ์ ที่ให้คำแนะนำและตรวจสอบเครื่องมือในการค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นางสาวสนา เจริญเปลี่ยน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย๒ ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยจนทำให้งานวิจัยเสร็จสิ้น

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาและครอบครัวของผู้วิจัยที่คอยเป็นกำลังใจในการทำวิจัยครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ คุณประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยนี้ ขอมอบแด่บิดา มารดา คณะครูณาจารย์และผู้เกี่ยวข้องที่คอยช่วยเหลือให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

นาตยา ทิพย์ไสยาสน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๗
บทที่	
1. บทนำ.....	
1.1 ความสำคัญและที่มา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตในการวิจัย.....	4
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	5
1.7 นิยามศัพท์.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	
2.1 หลักสูตร.....	7
2.2 ชุดกิจกรรม.....	18
2.3 การอ่านภาษาอังกฤษ.....	33
2.4 เทคนิคการสอนแบบ SQ3R.....	52
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.....	57
2.6 ความพึงพอใจต่อการเรียน.....	60
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย	69
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	69
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
3.4 การรวบรวมข้อมูล	74
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	74
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการศึกษาความสามารถเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความ เข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R	79
4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R	81
4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	82
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	88
5.2 อภิปรายผล	89
5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย	91
5.4 ข้อเสนอแนะ	92
บรรณานุกรม	93
ภาคผนวก	97
ประวัติผู้เขียน	204

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผลการศึกษาความสามารถเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R.....	79
4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R.....	81
4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	82

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

แนวทางในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 42 ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการเรียนรู้เป็นการส่งเสริมผู้เรียนให้เรียนรู้ด้วยสมอง ด้วยกาย และด้วยใจ สามารถสร้างองค์ความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเองมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติจริง สามารถทำงานเป็นทีมได้ (สมศักดิ์, 2543) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) และตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดหลักการ ข้อ 3 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 นี้เองทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น และการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (วิภากรณ์, 2543)

ในประเทศไทยได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน โดยถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้รับการจัดลำดับความสำคัญในกลุ่มที่ 2 การที่นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้น ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากทักษะที่กล่าวมาข้างต้น ทักษะด้านการอ่าน ถือเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การรับรู้ข่าวสารและการเรียนรู้ในทุกกลุ่มวิชา การมีทักษะด้านการอ่านที่ดีจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนวิชาต่างๆ ได้ดี ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านให้กับนักเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (สำลี รักสุทธี, น.12) ที่กล่าวว่า การอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนได้ดีขึ้น และยังส่งผลต่อการฟัง การพูด การเขียน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา การพัฒนา

บุคลิกภาพและการปรับตัวในสังคมได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของโจน เอ็ม ฮาเวลล์ (Harwell, p.193) ที่กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะทางด้านวิชาการที่สำคัญที่สุดและยังเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ในทักษะอื่นๆ ถ้าบุคคลไม่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โอกาสที่จะเกิดความสำเร็จและสนองความต้องการในชีวิตย่อมจะน้อยลง ทักษะการอ่านจึงเป็นหนึ่งในสี่ทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนทั่วไปรวมไปถึงเด็กพิเศษควรได้รับการฝึกฝน

จากความเชื่อการเรียนรู้โดยมีโครงสร้างถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจ ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ลักษณะของชุดกิจกรรม เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพบคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งนำหลักการที่ว่า เมื่อมนุษย์ทำสิ่งใดแล้วจะต้องความสำเร็จและต้องการทราบผลทันที ชุดกิจกรรมจะจัดเนื้อหาให้เป็นระบบซึ่งก็เข้าหลักการของพุทธิพิสัย (Cognitive) ที่ว่าการจัด บทเรียนโดยมีโครงสร้าง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาในเรื่องอย่างต่อเนื่อง ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ชุดกิจกรรมเริ่มต้นด้วยการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งคล้าย หลักการของ Ausubel ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนและลงท้ายด้วยการ ทดสอบหลังเรียน (Post-test) นอกจากนั้นกิจกรรมของการค้นพบด้วยตนเอง (Discovery) มุ่งเน้น กิจกรรมในเรื่อง ศูนย์การเรียนรู้ซึ่งเป็นการวางแผนของแต่ละบุคคล ซึ่งศูนย์การศึกษานั้นก็มีชุด กิจกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดกิจกรรมศูนย์

ชุดกิจกรรมเป็นเครื่องมือ ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องชี้แนวทางในการสอน เพราะเป็นจัดประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่ต้องใช้สื่อหลายอย่างประกอบกัน ครูผู้สอนควรมีการจัด กระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา ชุดกิจกรรมจึงมีส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งการฝึกทักษะทางภาษา และฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การสร้าง แรงจูงใจและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ชุดกิจกรรมนับเป็นสื่อกิจกรรมการเรียนจัดทำขึ้นเพื่อ สนองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นสื่อนวัตกรรมที่ควร นำมาเป็นสื่อการเรียนการสอน เพราะในชุดกิจกรรมฝึกมีส่วนประกอบที่หลากหลาย พัฒนา ความสามารถในการใช้ภาษา มีลำดับขั้นตอน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2544)

ชุดกิจกรรมจะนำมาใช้ได้ประสบความสำเร็จ จำเป็นจะต้องใช้เทคนิคการเรียนรู้สำหรับการอ่าน คือ เทคนิคการอ่าน แบบ SQ3R ซึ่ง ฟรานซิส พี โรบินสัน (Robinson, 1961) ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการอ่าน มหาวิทยาลัยโอไฮโอ ได้เสนอยุทธวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่า สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำได้ดีและทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนการอ่านอยู่ 5 ขั้นตอน คือ การอ่านอย่างคร่าว ๆ โดยสำรวจหาใจความ

สำคัญของเรื่องที่อ่าน (Survey = S) แล้วตั้งคำถามโดยเปลี่ยนจากใจความสำคัญของเรื่องให้เป็นคำถาม (Question = Q) จากนั้นให้นักเรียนได้อ่านเพื่อหาคำตอบ (Read = R1) และนักเรียนเล่าเรื่องจากคำตอบโดยใช้ภาษาของตนเอง (Recite = R2) ขั้นสุดท้ายให้นักเรียนทบทวนข้อคิดหรือข้อประเด็นสำคัญ ๆ (Review = R3) และ เอมอร์ เนียมน้อย (2551) ได้เสนอวิธีการสอนอ่าน ตามหลักการของ ฟรานซิส พี โรบินสัน ว่าเป็นวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ผู้อ่านสามารถจับใจความได้ดี และยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเรื่องจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว และจดจำเรื่อง ตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 จ.สมุทรสาคร เป็นโรงเรียนประถมศึกษา จัดเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ประเภทสหศึกษา สังกัดเทศบาลนครอ้อมน้อย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการตามนโยบายตามแผนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน พัฒนาเด็กเยาวชนไทยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก้าวเข้าสู่สังคมของประชาคมอาเซียน ทำให้สถานศึกษาต้องพยายามปรับระบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในรูปแบบประชาคมอาเซียน เป็นเหตุให้การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช ๒๕๕๕ ได้จัดรายวิชาเพิ่มเติม อาเซียนศึกษา ภาษาต่างประเทศ บูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกรายวิชา เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเป็นส่วนหนึ่งของพลโลก และมีความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ

ในฐานะเป็นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยเล็งเห็นความสำคัญของเทคนิค SQ3Rซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะต่างๆจากการการอ่าน เพื่อที่จะได้ใช้เป็นแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เพื่อการพัฒนาตนเอง และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติแห่งชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถเรียนรู้โดยใช้ ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระดับมาก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้อง 44 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้อง 22 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา

- 1) ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R
- 2) ตัวแปรตาม คือ
 - (1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - (2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R
 - (3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ขอบข่ายเนื้อหา

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้ 5 หน่วยการเรียนรู้ 15 ชั่วโมง การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1. All year round	จำนวน 3 ชั่วโมง
2. Family and friends	จำนวน 3 ชั่วโมง
3. Around town	จำนวน 3 ชั่วโมง
4. Yummy food	จำนวน 3 ชั่วโมง
5. Play time	จำนวน 3 ชั่วโมง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้พัฒนาการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R นำไปสู่การพัฒนาความสามารถการอ่านในขั้นสูงต่อไปได้
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนการอ่านภาษาอังกฤษ นำไปปรับใช้กับการสอนได้

1.6 ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สร้างขึ้นทั้งหมด 5 ชุดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย แผนการเรียนรู้ ใบความรู้ แบบฝึกและแบบทดสอบ

เทคนิค SQ3R หมายถึง วิธีการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้เทคนิค SQ3R S ย่อมาจาก “Survey” Q ย่อมาจาก “Question” R ย่อมาจาก “Read” R ย่อมาจาก “Recite” R ย่อมาจาก “Review” โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 Survey (สำรวจ) คือเป็นการอ่านแบบผ่านไปคร่าวๆก่อนเพื่อสำรวจหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านคร่าวๆนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่างๆได้

ขั้นที่ 2 Question (ตั้งคำถาม) ถามคำถามซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรงกับใจความสำคัญๆ ในเรื่องที่อ่านว่า ใคร อะไรทำไม เมื่อไหร่ อย่างไร เกี่ยวข้องกับอะไร การตั้งคำถามโดยการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นคำถาม การตั้งคำถามนี้จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้น จึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมาก

ขั้นที่ 3 Read (อ่าน) คือ อ่านในขั้นนี้หมายถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญๆ อ่านเพื่อหาคำตอบนั้นคืออ่านตั้งแต่ต้นจบจบหัวข้อแรก การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้นเพื่อที่จะหาคำตอบให้ได้ในขั้นตอนที่สอง

ขั้นที่ 4 Recite (ท่อง) คือ ท่อง เมื่ออ่านแต่ละบทควรอยู่ท่องประเด็นสำคัญๆ เพื่อให้จำได้

ขั้นที่ 5 Review (ทบทวน) คือ ทบทวนหัวข้อหรือประเด็นต่างๆที่ได้จดบันทึกไว้หลักจากที่ได้ทบทวนเรื่องที่อ่านโดยใช้สำนวนของตนเองพร้อมบอกรายละเอียดของเรื่อง การทำเช่นนี้

จะทำให้ผู้อ่านระลึกถึงเรื่องที่อ่าน ถ้าระลึกข้อมูลไม่ได้ ให้ย้อนกลับไปอ่านจากสิ่งที่ผู้อ่านได้จดบันทึกไว้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด จำนวน 25 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R วัดได้ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3/1 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ชุดกิจกรรม

2.3 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.4 เทคนิคการสอนแบบ SQ3R

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6 ความพึงพอใจ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 จุดมุ่งหมาย

1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.2 วัตถุประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
- 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
- 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

2.1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร
- 2) ความสามารถในการคิด
- 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

2.1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

2.1.6 มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ภาษาไทย
- 2) คณิตศาสตร์
- 3) วิทยาศาสตร์
- 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 5) สุขศึกษาและพลศึกษา
- 6) ศิลปะ
- 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี
- 8) ภาษาต่างประเทศ

2.1.7 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

- 1) กิจกรรมแนะแนว
- 2) กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย 2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร และ 2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

ระดับการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดระดับการศึกษาเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1) ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6)
- 2) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3)
- 3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

2.1.8 การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

- 1) ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 5 ชั่วโมง
- 2) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียนมีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)
- 3) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

2.1.9 โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย
	ป. 1	ป. 2	ป. 3	ป. 4	ป. 5	ป. 6	ม. 1	ม. 2	ม. 3	ม. 4 – 6
กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120 3 นก.	120 3 นก.	120 3 นก.	240 6 นก.
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160	120 3 นก.	120 3 นก.	120 3 นก.	240 6 นก.
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120 3 นก.	120 3 นก.	120 3 นก.	240 6 นก.
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80	80	80	80	80	80	120 3 นก.	120 3 นก.	120 3 นก.	240 6 นก.
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80 2 นก.	80 2 นก.	80 2 นก.	120 3 นก.
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80	80 2 นก.	80 2 นก.	80 2 นก.	120 3 นก.
การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80	80 2 นก.	80 2 นก.	80 2 นก.	120 3 นก.
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80	120 3 นก.	120 3 นก.	120 3 นก.	240 6 นก.
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	800	800	800	800	800	800	840 21 นก.	840 21 นก.	840 21 นก.	1,560 39 นก.
รายวิชา / กิจกรรมที่ สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและ จุดเน้น	ปีละไม่เกิน 80 ชั่วโมง						ปีละไม่เกิน 240 ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า 1,560 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง/ปี						ไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง/ปี			รวม 3 ปี ไม่น้อยกว่า 3,600 ชั่วโมง

2.2 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ (หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2) ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นข้อมูลที่จำเป็น นำมาศึกษาวิเคราะห์ในการพัฒนารูปแบบการสอนให้สอดคล้อง และจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้บรรลุตามมาตรฐานที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้ระบุไว้

2.4 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย ๒

ศึกษาวิเคราะห์ภาษาที่ใช้เกี่ยวกับคำสั่ง คำขอร้อง กลุ่มคำ ประโยค บทพูดเข้าจังหวะ บทสนทนา นิทาน คำศัพท์ จำนวน ประโยคที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง สิ่งต่างๆใกล้ตัว บุคคล สัตว์ สิ่งของ มารยาททางสังคม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กิจกรรมทางภาษา วัฒนธรรมและการใช้ภาษาในการรวบรวมคำศัพท์ โดยการฝึกการอ่านออกเสียง สามารถระบุ เลือกภาพ สัญลักษณ์ ตอบคำถามจากการฟัง พูดได้ตอบ บอกความต้องการ แสดงความรู้สึก พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง พร้อมทำท่าทางประกอบ การจัดหมวดหมู่คำในประเภทของ บุคคล สัตว์ สิ่งของ และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนและแสดงออกอย่างดีในทางภาษา เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าของการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๑ เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้อง ที่ฟัง หรืออ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน - คำสั่ง เช่น Give me a/an.../Draw and color the picture./ Put a/an...in/on/under a/an.../ Don't eat in class. etc. - คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Don't make a loud noise, please./ Please don't make a loud noise./ Can you help me, please? etc.
๒. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่าน กลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้า จังหวะ (chant)ง่ายๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว และบทพูดเข้าจังหวะ และการสะกด คำการใช้พจนานุกรมหลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค
๓. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ และประโยคที่ฟัง	กลุ่มคำ ประโยคเดี่ยว สัญลักษณ์ และความหมายเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ ๓๕๐-๔๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๔. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ	ประโยค บทสนทนา หรือนิทานที่มีภาพประกอบ ประโยคคำถามและคำตอบ - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No...isn't/aren't/can't. Etc. - Wh – Question เช่น What is this/that/it? This/that/It is a/an... How many...? There is/are... Where is/are...? It is in/on/under... They are etc.

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ค ๑.๒ มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi /Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry. / How are you? I'm fine. Thank you. And you? / Nice to see you. / Nice to see you too. / Goodbye./Bye./ See you soon/ later. / Thanks. / Thank you. / Thank you very much. / You're welcome. etc.
๒. ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน
๓. บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น Please,.../ May I go out?/ May I come in? etc.

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๔. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อนตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน เช่น What's your name? My name is... How are you? I am fine. What time is it? It is one o'clock. What is this? It is a/an... How many...are there? There is a/an.../There are... Who is...? He/She is... etc.
๕. ความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียง หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ดีใจ เสียใจ ชอบไม่ชอบ เช่น Yeah!/ Great!/ Cool!/ I'm happy./ I like cats./ I don't like snakes. etc.

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต ๑.๓ นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	คำและประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่างๆ จำนวน ๑-๕๐ สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๑ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	มารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบ การพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือการแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๒. บอกชื่อและคำศัพท์ต่างๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา	คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย อาหาร เครื่องดื่ม
๓. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบทำทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต ๒.๒ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำและประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต ๓.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต ๔.๑ ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน	การใช้ภาษาในการฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ค ๔.๒ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
๑. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	การใช้ภาษาต่างประเทศในการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อต่างๆ

2.2 ชุดกิจกรรม

2.2.1 ความหมายของชุดกิจกรรม (Instructional package) นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับชุดการสอนไว้ดังนี้

วรกิต วัดเข้าหลาม (2540) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม เป็นชุดสื่อประสม ซึ่งผลิตขึ้นมาอย่างมีระบบ มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง โดยมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญชม ศรีสะอาด (2541) ได้ให้ความหมายชุดกิจกรรมไว้ว่า หมายถึง สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด (Package) เรียกว่าสื่อประสม (Multi media) เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบและจัดอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ โดยกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวได้รับการรวบรวมไว้เป็นระเบียบในกล่องเพื่อเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2542) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่าเป็นสื่อประสม ซึ่งครูนำไปใช้เป็นเครื่องชี้แนวทางที่จัดเป็นสื่อประสม เพราะเป็นประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่ต้องใช้สื่อหลายอย่าง ระบบการผลิตที่นำสื่อการเรียนหลายๆอย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสื่อประสม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) ได้กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นสื่อผสมที่ได้จากระบบ การผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับหน่วยหัวเรื่อง และวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ธัญสินี ฐานา (2546) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม ว่า ชุดการเรียนการสอน ที่ใช้ เป็นสื่อการสอนที่มีการนำนวัตกรรมและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ มาบูรณา

การ โดยครูเป็นผู้สร้างขึ้นมาลักษณะเป็นชุด ในแต่ละชุดประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์กิจกรรมการเรียน การสอนที่หลากหลาย และแบบฝึกทักษะที่นำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบ ทั้งนี้เพื่อให้ ผู้เรียนเกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553) ได้ให้ความหมายชุดการเรียนการสอนว่าเป็นนวัตกรรมที่ ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่างๆในชุดการเรียน การสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้น ชุดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่ง ประกอบด้วยคำแนะนำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน จนกระทั่ง นักเรียนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาชุดการเรียนการสอนด้วย ตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ซึ่งในชุดการเรียนการสอนนั้นประกอบไปด้วย สื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ปัจจุบันได้มีผู้พัฒนาชุดการสอนที่มี กิจกรรมเน้นการฝึกทักษะการคิดเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดซึ่งจะเป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินชีวิต

สุสตันซ์และคณะ(1972) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมเป็นชุดของประสบการณ์ ที่ อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายชุดกิจกรรมอาจเป็นรูปแบบ ต่างๆกัน

กู๊ด (1973) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรม หมายถึง โปรแกรมการสอนทุกอย่างที่ จัด ไว้เฉพาะมีวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการเรียน คู่มือครู เนื้อหา แบบทดสอบ ข้อมูลที่เชื่อถือได้ มีการ กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนไว้ชัดเจน ชุดกิจกรรมที่ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะเท่านั้น

จากความหมายของชุดกิจกรรมดังกล่าว จึงพอสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง รูปแบบ ของการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน ในลักษณะของชุดวัสดุ ชุดอุปกรณ์ อาจจะประกอบไปด้วย ภาพยนตร์ สไลด์ เทปบันทึกเสียง หรือสื่ออื่น ๆ บางครั้งอาจจะประกอบด้วยเอกสารเพียงอย่างเดียว เป็นการจัดระบบสื่อในรูปของสื่อประสมให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ เพื่อให้ ผู้เรียน มีโอกาสเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความสนใจของตนเองให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

2.2.2 หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) ได้กล่าวว่า ชุดการเรียน (Learning package) ชุดการสอน (Instruction package) มีแนวคิดพื้นฐานที่นำมาใช้ในการสร้างชุดกิจกรรม เกิดจากหลักการและ ทฤษฎีซึ่งประกอบด้วยแนวคิดหลัก 5 หลักการ ได้แก่

แนวคิดที่ 1 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยา มา ประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

เป็นสำคัญ ความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลายด้าน คือ ความสามารถ สถิติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม เป็นต้น ในการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลนี้ วิธีการที่เหมาะสมที่สุด คือ การจัดการเรียนรายบุคคล หรือการสอนตามเอกัตภาพ การศึกษาโดยเสรี การศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งล้วนเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนอิสระในการเรียนตาม สถิติปัญญา ความสามารถ และความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

แนวคิดที่ 2 ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงการสอนจากเดิมที่เคยยึด “ครู” เป็นแหล่งความรู้ มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อการสอนแบบต่าง ๆ ซึ่งได้จัดให้ตรงเนื้อหา และประสบการณ์ตามหน่วยการสอน การเรียนด้วยวิธีนี้ ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพียงหนึ่งในสามของเนื้อหาทั้งหมด ส่วนอีกสองส่วนผู้เรียนจะศึกษด้วยตนเองจากสิ่งที่ผู้สอนเตรียมไว้ในรูปของชุดภารกิจกรรม

แนวคิดที่ 3 การใช้โสตทัศนูปกรณ์ในรูปของการจัดระบบการใช้สื่อการสอนหลายอย่าง มาช่วยในการสอนให้เหมาะสม และใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียน แทนการให้ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนตลอดเวลา แนวทางใหม่จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบประสมให้เป็นชุดกิจกรรม เพื่อเปลี่ยนจากการใช้สื่อเพื่อช่วยครูสอนมาเป็นการช่วยผู้เรียน

แนวคิดที่ 4 ปฏิริยาสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม เดิมที่นักเรียนเป็นฝ่ายรับความรู้จากครูเท่านั้น แทบจะไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อน ๆ และต่อครู นักเรียนจึงขาดทักษะการแสดงออก และการทำงานเป็นกลุ่ม จึงได้มีการนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ประกอบกิจกรรมด้วยกัน ซึ่งนำมาสู่การผลิตสื่อออกมาในรูปของชุดกิจกรรม

แนวคิดที่ 5 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยยึดจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ โดยจัดสภาพการณ์ ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม ซึ่งหมายถึง ระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำในสิ่งต่อไปนี้

- 1) ได้เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตนเอง
- 2) ได้ทราบว่า การตัดสินใจหรือการปฏิบัติงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร
- 3) ได้รับการเสริมแรงที่ทำให้นักเรียนภูมิใจที่ได้ทำถูกหรือคิดถูก อันจะทำให้เด็กได้กระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต
- 4) ได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถ และความสนใจของตนเองจากแนวคิดเกี่ยวกับการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะ สร้างแรงจูงใจ และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากที่สุด

2.2.3 หลักทฤษฎีที่นำมาใช้ในชุดกิจกรรม

2.2.3.1 การนำหลักการกลุ่ม Cognitive มาใช้ในชุดกิจกรรมจากความเชื่อการจัดบทเรียน โดยมีโครงสร้างถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ลักษณะของชุดกิจกรรม ก็เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพบคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งนำหลักการที่ว่าเมื่อมนุษย์ทำสิ่งใดแล้วจะต้องความสำเร็จและต้องการทราบผลทันที ชุดกิจกรรมจะจัดเนื้อหาให้เป็นระบบซึ่งก็เข้าหลักการของพุทธิพิสัย (Cognitive) ที่ว่าการจัดบทเรียนโดยมีโครงสร้าง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาในเรื่องอย่างต่อเนื่องระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ชุดกิจกรรมเริ่มต้นด้วยการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ซึ่งคล้ายหลักการของ Ausubel ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนและลงท้ายด้วยการทดสอบหลังเรียน (Posttest) นอกจากนั้น กิจกรรมของการค้นพบด้วยตนเอง (Discovery) มุ่งเน้นกิจกรรมในเรื่อง ศูนย์การเรียนรู้ซึ่งเป็นการวางแผนของแต่ละบุคคล ซึ่งศูนย์การเรียนรู้นั้นก็มิชุดกิจกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดกิจกรรม ศูนย์

2.2.3.2 การนำแนวความคิดของกลุ่มพฤติกรรม (Behaviorism) มาใช้ในชุดกิจกรรมชุดกิจกรรมตามทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่ม Behaviorism นั้น การสร้างชุดกิจกรรมได้นำหลักการเสริมแรงของ Skinner มาใช้ นอกจากนั้นชุดกิจกรรมยังสามารถแก้ปัญหาของการจัดการศึกษา ซึ่ง Skinner ได้เสนอไว้ 3 ข้อ ดังนี้

2.2.3.3 การนำแนวความคิดของกลุ่มมนุษยนิยม (Humanism) มาใช้ในการเรียน

- 1) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองเท่าที่จะเป็นไปได้
- 2) สร้างบรรยากาศที่มีลักษณะอบอุ่นให้เป็นการยอมรับ และพยายามอย่าง ดีที่สุดที่จะสื่อความรู้สึกของครูที่เชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนได้
- 3) ครูพยายามทำตัวเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้คอยให้กำลังใจ ตลอดจนเป็นผู้คอยช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้
- 4) ครูแสดงอารมณ์โกรธหรือไม่พอใจกับสถานการณ์ได้ แต่มิใช่แสดงอารมณ์กับตัวเด็ก
- 5) ครูจะต้องรับรู้หรือมีความรู้สึกกับตนเองในด้านบวกก่อน เพราะคนที่เห็นว่าเป็นคนอื่นเป็นผู้มีความสามารถนั้น จะต้องมองเห็นว่าตนเองเป็นเช่นนั้นเสียก่อน
- 6) พยายามทำอย่างดีที่สุด ที่จะช่วยให้เด็กพัฒนาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวกและควรหัดเป็นผู้ไวต่อความรู้สึกของเด็ก เช่น พยายามมองทุกสิ่งทุกอย่างให้เห็นดังที่เด็กเห็น สะท้อนให้เด็กเห็นว่าครั้งที่ครูเป็นเด็กก็เคยมีความรู้สึกเช่นนั้นเหมือนกัน เช่น ความรู้สึกกลัว ความรู้สึกอาย ฯลฯ

7) ถ้าเป็นไปได้จัดเวลาให้เด็กได้มีโอกาสทำความเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของอีกฝ่ายหนึ่งนั่นเอง

8) ฝึกให้เด็กทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยมของตนเอง โดยวิธีการต่อไปนี้

- (1) กระตุ้นให้เด็กให้คำกับสิ่งที่เลือกให้
- (2) ช่วยให้ผู้สามารถหาตัวเลือกอื่นแทนได้เมื่อพบกับสถานการณ์ที่จะต้องเลือก
- (3) ช่วยให้ผู้ใช้น้ำหนักกับตัวเลือกนั้น ๆ ได้
- (4) กระตุ้นให้เลือกอย่างอิสระ
- (5) กระตุ้นให้เด็กได้แสดงออกหรือทำตามสิ่งที่ตนเลือก
- (6) ช่วยให้ผู้มีโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมตามที่ตนเองเลือกนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก

9) ในการจัดการเรียนการสอนให้คำนึงถึงจิตพิสัย (Affective domain) ควบคู่กับพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของกลุ่มมนุษยนิยม

2.2.4 ประเภทของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์หรือการเรียนรู้ โรงเรียนมักจะจัดเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545)

2.2.4.1 กิจกรรมในหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นลักษณะที่มีส่วนสัมพันธ์กับบทเรียนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจในบทเรียน เกิดกระบวนการในทางความคิด มีทัศนคติและค่านิยมในทางที่ดี เป็นต้น โดยทั่วไปกิจกรรมในหลักสูตรที่จัดขึ้นในห้องเรียนมักมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วยก็ได้ จากนั้นจะนำกิจกรรมที่วางแผนมาปฏิบัติในห้องเรียน มีลำดับขั้นตอนเริ่มจากขั้นนำกิจกรรม ขั้นปฏิบัติกิจกรรมและขั้นสรุปกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นในห้องเรียนเพื่อการเรียนรู้มีอยู่หลายรูปแบบ เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติ เล่านิทานประกอบเรื่องการบรรยาย การสาธิต โครงงาน การเข้ากลุ่ม โต้วาที คีฬา การวิเคราะห์จากสถานการณ์และประสบการณ์จริง

2.2.4.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในชั้นให้ดียิ่งขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถ ตลอดจนความสนใจของผู้เรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นในโรงเรียนนั้น มีอยู่หลายชนิด เช่น กิจกรรมเสริมหลักสูตรเชิงวิชาการ ได้แก่ ชมรมต่าง ๆ

ชุดกิจกรรมสามารถจำแนกตามลักษณะของการใช้งาน ซึ่งนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545)

1) ชุดกิจกรรมสำหรับประกอบคำบรรยายหรือชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรมที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียน ให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทครูให้พุดน้อยลง

และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะมีเนื้อหาเพียงหน่วยเดียว

2) ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่ม ชุดกิจกรรมการแบบนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนให้ประกอบกิจกรรมร่วมกันและอาจจัดการเรียนรู้ในรูปของศูนย์การเรียนรู้ ชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบไปด้วยชุดย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์จะมีสื่อการเรียนรู้หรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนนักเรียน ในศูนย์กิจกรรมนั้นหรือสื่อการเรียนรู้อาจจัดให้ผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกันได้ ที่เรียนจากชุดกิจกรรมแบบกิจกรรมกลุ่มอาจจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย ในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากคุ้นเคยต่อวิธีการใช้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือกันและกันได้เองระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ หากมีปัญหาผู้เรียนจะสามารถซักถามครูได้เสมอ

3) ชุดกิจกรรมรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมทางไกล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตามความสามารถของแต่ละบุคคลเมื่อศึกษาจบแล้ว จะทำการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันเองได้ ผู้สอนพร้อมให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้แนะนำหรือผู้ประสานงานทางการเรียน

ประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกโดยยึดผู้สอนและผู้เรียนเป็นหลักแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติกิจกรรม โดยเริ่มจากการเป็นผู้วางแผนการเรียนการสอน และเป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมภายใต้การนำของผู้สอน

2) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนเป็นแกนกลางในการประกอบกิจกรรม ส่วนผู้สอนจะทำหน้าที่ประสานงาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรม แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม ช่วยสร้างบรรยากาศของการเรียนการสอนให้ดำเนินไปด้วยดี

สรุปว่าชุดกิจกรรมที่จะทำให้การสอนได้ผลนั้น ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการจัดทำ ซึ่งเราจะต้องพิจารณาว่าชุดกิจกรรมที่เราทำนั้นประเภทใดที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด

2.2.5 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมสามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนของครู ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ชุดกิจกรรมที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกไปถ้าขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งอาจมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมประกอบด้วยสื่อประสมในรูปแบบของวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการตั้งแต่สองวิธีขึ้นไปบูรณาการโดยใช้วิธีการจัดระบบเพื่อใช้ชุดกิจกรรมแต่ละชุดให้มีประสิทธิภาพและความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง ซึ่งจำแนกส่วนประกอบของชุดกิจกรรมได้ 4 ส่วน คือ 1) คู่มือสำหรับครู หรือผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม 2) คำสั่งหรือการมอบหมายงานเพื่อกำหนดแนวทางให้ผู้เรียน 3) เนื้อหาสาระและสื่อ โดยจัดให้อยู่ในรูปแบบของสื่อการสอนประสมกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มและแบบบุคคลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 4) การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงานการค้นคว้าและผลของการเรียนรู้ในรูปแบบการทดสอบต่างๆ

ชม ภูมิภาค (2524) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรม มีดังนี้

1) หัวเรื่อง คือ การแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วย แต่ละหน่วยออกเป็นส่วนย่อยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลึกซึ้ง เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความคิดรวบยอด

2) คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ใช้ชุดกิจกรรมจะต้องศึกษา ก่อนที่จะใช้ชุดกิจกรรม จะทำให้การใช้ชุดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมประกอบด้วย

2.1) คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรม สิ่งที่ครูต้องเตรียมก่อนการใช้ชุดกิจกรรม บทบาทของนักเรียนเสนอว่านักเรียนจะร่วมดำเนินกิจกรรมอย่างไร

2.2) สิ่งที่ครูจะต้องเตรียมก่อนสอน ส่วนมากจะบอกถึงสิ่งที่มีขนาดใหญ่เกินกว่าที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมได้ หรือสิ่งที่มีการเนาเปื้อย สิ่งที่แตกหักง่าย หรือสิ่งที่จะต้องใช้ร่วมกับคนอื่น ซึ่งเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่มีราคาแพงที่โรงเรียนจัดเก็บไว้ที่ศูนย์วัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียน เป็นต้น

2.3) บทบาทของนักเรียนจะเสนอแนะว่านักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในชุดกิจกรรมนั้น ๆ

2.4) การจัดชั้นเรียนควรจัดลักษณะใด เพื่อความเหมาะสมของการเรียนรู้และการร่วมกิจกรรมในชุดกิจกรรมนั้น ๆ

2.5) แผนการสอน ซึ่งประกอบด้วย

2.5.1) หัวเรื่อง กำหนดการเรียนรู้ จำนวนผู้เรียน

2.5.2) เนื้อหาสาระควรเขียนสั้นๆ กว้างๆถ้าต้องการรายละเอียดควรนำไปรวมไว้ในเอกสารประกอบการเรียน

2.5.3) ความคิดรวบยอดหรือหลักการเรียนรู้เพื่อมุ่งเน้นจากเนื้อหาสาระ

2.5.4) จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึงจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์พฤติกรรม

2.5.5) สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล

3) วัสดุประกอบการเรียน ได้แก่ พวงกลิ้งของหรือข้อมูลต่างๆ ที่จะทำให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า เช่น เอกสาร ตำรา บทคัดย่อ รูปภาพ วัสดุ เป็นต้น

4) บัตรงานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม บัตรงานนี้อาจจะเป็นกระดาษแข็งหรืออ่อนตามขนาดที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน

4.1) ชื่อบัตร กลุ่ม หัวเรื่อง

4.2) คำสั่ง ว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอะไรบ้าง

4.3) กิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติ

5) กิจกรรมสำรองจำเป็นสำหรับชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมสำรองนี้จะต้องเตรียมไว้สำหรับนักเรียนบางคนที่ทำกิจกรรมเสร็จก่อนคนอื่น

6) ขนาดรูปแบบของชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ดีไม่ควรใหญ่หรือเล็กจนเกินไปเพื่อความสะดวกในการใช้งานและความสวยงามในการเก็บรักษา

ทิสนา แคมมณี (2543) กล่าวว่า องค์ประกอบในการสร้างชุดกิจกรรมนั้น มีความสำคัญต่อการสร้างชุดกิจกรรมเป็นอย่างมาก เพราะจะเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมนั้นเป็นไปอย่างมีระบบและสมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่งชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1) ชื่อกิจกรรมประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรมและเนื้อหาของกิจกรรมนั้นๆ

2) คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้น

3) จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรม

4) ความคิดรวบยอด เป็นส่วนที่สาระเนื้อหา หรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้นควรเน้นเป็นพิเศษ

5) สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าต้องเตรียมอะไรบ้าง

6) เวลาที่ใช้เป็นส่วนที่ระบุถึงเวลาโดยประมาณ กิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด

7) ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับหลักวิชาแล้วยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

7.1 ขั้นนำเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

7.2 ขั้นกิจกรรมเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้เกิดประสบการณ์นำไปสู่การเรียนรู้ตามเป้าหมาย

7.3 ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนมีโอกาสนำประสบการณ์ที่ได้รับจากขั้นกิจกรรมวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจและอภิปรายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางไปอีก

7.4 ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ครูและผู้เรียนประมวลความรู้ที่ได้จากขั้นกิจกรรม และขั้นอภิปรายนำมาสรุปหาสาระสำคัญที่จะสามารถนำไปใช้ได้ต่อไป

7.5 ขั้นการฝึกปฏิบัติ ช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในกิจกรรมไปฝึกปฏิบัติ

7.6 ขั้นประเมิน เป็นการวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนหลังจากการฝึกปฏิบัติกิจกรรมครบถ้วนทุกขั้นตอนแล้ว โดยให้ทำแบบฝึกกิจกรรมทบทวนชุดกิจกรรม ดังนั้นองค์ประกอบของชุดกิจกรรมจะประกอบไปด้วย ชื่อกิจกรรม คำชี้แจง จุดมุ่งหมายเวลาที่ใช้ลำดับขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

2.2.6 คุณค่าของชุดกิจกรรม

วรกิต วัดเข้าหลาม (2540) กล่าวถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมไว้ดังต่อไปนี้

2.2.6.1 มีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนการใช้ชุดกิจกรรมจะทำให้ลักษณะการเรียนการสอนในชั้นเรียนเปลี่ยนแปลงไปจากการเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ มาสู่การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองและทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน โดยมีเนื้อหาและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สื่อการเรียนการสอนที่มีความสมบูรณ์ที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ครูจะเป็นเพียงผู้ประสานงานให้การทำกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น สภาพของห้องเรียนจะเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวาที่ผู้เรียนมีความเคลื่อนไหว สนใจในการเรียนและทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์อย่างเต็มที่

2.2.6.2 มีบทบาทต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นชุดกิจกรรมเป็นระบบการนำเสนอประสมที่สอดคล้องและสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของหน่วยใดหน่วยหนึ่งโดยเฉพาะ มีสื่อการสอนที่อยู่ในรูปวัสดุ อุปกรณ์หรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยสนับสนุนและส่งเสริมการเกิดการเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้จากชุดกิจกรรมแล้ว

2.2.6.3 มีบทบาทสำคัญต่อการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของปริมาณประชากรที่ต้องการศึกษาเพิ่มขึ้น และวิทยาการก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว โดยชุดกิจกรรมสามารถจัดให้เกิดการเรียนรู้ได้พร้อมกันเป็นจำนวนมาก ๆ ได้ ชุดการเรียนรายบุคคลทั้ง

ระบบทางไกลและใกล้ เป็นต้น และนอกจากนี้ ชุดกิจกรรมยังสามารถปรับเปลี่ยนและแก้ไขให้เกิดการเรียนรู้และวิทยาการที่ใหม่ๆ ได้

2.2.6.4 มีบทบาทสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ไปสู่ปรัชญาการศึกษาในแนวพัฒนาการได้อย่างเต็มที่

2.2.7 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรม

การสร้างชุดกิจกรรมแผนบูรณาการ มีขั้นตอนการสร้างที่สำคัญ 10 ขั้นตอน คือ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545)

2.2.7.1 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจจะกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นเหมาะสม

2.2.7.2 กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดย การประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสอน ซึ่งอาจจะกำหนดให้ได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือสอนได้หน่วยละครั้ง ครั้งละประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง

2.2.7.3 กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วย ควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกมาเป็น 4-6 หัวเรื่อง

2.2.7.4 กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้น จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้อง

2.2.7.5 กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปก่อนแล้ว เปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

2.2.7.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งเป็นแนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน

2.2.7.7 กำหนดแบบประเมินผล โดยจะต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

2.2.7.8 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์หรือวิธีการที่ครูใช้ ถือว่าเป็นสื่อการสอน ทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดกิจกรรม”

2.2.7.9 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อเป็นการประกันว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

2.2.7.10 การใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปใช้สอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดกิจกรรม และตามระดับการศึกษาโดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้

- 1) ทดสอบก่อนเรียน เป็นการวัดผลเพื่อประเมินพฤติกรรมเบื้องต้นอันเป็นพื้นฐาน การเรียนรู้ของผู้เรียน
- 2) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน กระตือรือร้น มีความต้องการที่จะเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคของผู้สอนด้วย ในการนำเข้าสู่บทเรียน
- 3) ชี้นำประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจในการทำ กิจกรรมก่อนลงมือทำกิจกรรม
- 4) ชี้นำสรุปบทเรียน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้เรียนรู้ ความคิดรวบยอดหรือหลักการสำคัญ
- 5) ทดสอบหลังเรียน เป็นการวัดผลการเรียน โดยทำข้อสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อประเมิน คุณภาพการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อจะได้ปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

2.2.8 ลักษณะของชุดกิจกรรมที่ดี

ชุดกิจกรรมที่ดี ควรจะมีลักษณะดังนี้ คือ (วรกิต วัดเข้าหลาม, 2540)

- 2.2.8.1 เป็นชุดสื่อประสมที่ผลิตได้เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหาบทเรียน
- 2.2.8.2 เหมาะสมกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
- 2.2.8.3 ประกอบไปด้วยสื่อหลากหลายเร้าความสนใจของผู้เรียน ได้ดี
- 2.2.8.4 มีคำชี้แจงและบอกวิธีการใช้อย่างละเอียด ชัดเจน ง่ายต่อการนำไปใช้
- 2.2.8.5 มีวัสดุอุปกรณ์ ตามที่กำหนดไว้อย่างครบถ้วนในบทเรียน
- 2.2.8.6 ได้ดำเนินการผลิตอย่างเป็นระบบ ปรับปรุงและทดสอบให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยมีความคงทนถาวรต่อการใช้และสะดวกในการเก็บรักษา

จากหลักการ ทฤษฎี คุณค่าและประโยชน์ของชุดกิจกรรมที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการสอน เพราะชุดกิจกรรมได้ถูกสร้างขึ้นอย่างมีระบบ และมีคุณค่าต่อการเรียนการสอน เหมาะที่จะเป็นสื่อเพื่อช่วยให้ครูได้ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ต่อไป

2.2.9 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

เมื่อทำการผลิตชุดกิจกรรมขึ้นมาแล้ว ผู้ผลิตจำเป็นต้องทำการประเมินผลสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมาเสียก่อนที่จะนำไปใช้ในสภาพจริงต่อไป การประเมินผลชุดกิจกรรมก็คือ การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนั่นเอง (Developmental testing) ซึ่งก็คือ การนำชุดกิจกรรมนั้นๆ ไปทดลองใช้ (Tryout) โดยการนำไปใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปสอนจริง (Trial run) ต่อไป ผู้ผลิตชุดกิจกรรมจำเป็นต้องทดสอบหาประสิทธิภาพเพราะสาเหตุต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมามีคุณภาพ
- 2) เพื่อให้แน่ใจได้ว่าชุดกิจกรรมสามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง
- 3) เพื่อเป็นหลักประกันได้ว่า เมื่อผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ๆ แล้ว สามารถใช้ได้เป็นอย่างดี คำนึงค่ากับการลงทุน

ชุดกิจกรรมที่ผลิตขึ้นและผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพ จะต้องให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้จึงจะถือได้ว่าชุดกิจกรรมนั้นมีคุณภาพ ซึ่งเราสามารถกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมได้เอง

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่ผู้ผลิตชุดกิจกรรมพึงพอใจ หากชุดกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพถึงระดับแล้วชุดกิจกรรมนั้นก็มีความค่าที่จะนำไปเสนอผู้เรียนได้ และให้ผลคุ้มค่าแก่การลงทุนในการผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม หมายถึง คุณภาพของชุดสื่อประสมที่สร้างขึ้นมานั้น ชุดกิจกรรมนั้น เอื้ออำนวยเกื้อหนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เข้าใจในเนื้อหาบทเรียนนั้นเป็นอย่างดีนั่นเอง

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพสามารถกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) เราจะกำหนดให้ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเป็น E1 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็น E2

การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional behavior) คือการประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยๆ หลายๆ อย่างเรียกว่ากระบวนการ (Process) ของผู้เรียนซึ่งเราสามารถสังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) การปฏิบัติงานรายบุคคล อันได้แก่งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal behavior) คือ การประเมินผลผลลัพธ์ เป็น การประเมินผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนในเนื้อหาแต่ละหน่วย โดยพิจารณา ผลการสอบ หลังเรียน ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมจะพิจารณาจากเกณฑ์ที่ผู้ผลิตชุดกิจกรรม จะได้กำหนดขึ้น ว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในระดับใด จึงจะเป็นที่ยอมรับได้ว่าอยู่ในระดับเป็นที่น่าสนใจ โดยจะกำหนดไว้ 2 ส่วน คือ ในส่วนของกระบวนการและประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ โดยกำหนด เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกหัด หรือกิจกรรมอื่นใด ที่กำหนดไว้ในชุดกิจกรรม ของผู้เรียนทุกคน (E1) และเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของผลการสอบ หลังเรียนของผู้เรียน (E2) นั้น คือ E1/E2 จะเท่ากับประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ความหมายในการตั้งเกณฑ์นั้น ถ้าหากเราตั้งเกณฑ์ค่า $E1/E2 = 90 / 90$ นั้น หมายความว่า เมื่อผู้เรียนเรียนจากชุดกิจกรรมแล้ว จำนวนผลเฉลี่ยของคะแนนที่ผู้เรียนทุกคนสามารถทำ แบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 90 % และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 90 % นั่นเอง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ $E1/E2$ ให้มีค่าเท่าใดนั้น ควร พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไป ทดลองจริง อาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เกินร้อยละ 5 เช่น ถ้า กำหนดไว้เกินร้อยละ 90/90 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5/85.5

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545) ได้เสนอขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน ได้ดังนี้

1. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนครั้งละ 1 คน โดยทดลอง 3 ครั้งกับเด็กอ่อน ปานกลาง และ เด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลอง แบบเดี่ยวนี้นี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก

2. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน (ละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน) คำนวณหา ประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้น

3. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:100 (ภาคสนาม)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 30-40 คน คำนวณหาค่าประสิทธิภาพแล้วทำการ ปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้หลังการทดลองคำนวณหาประสิทธิภาพแล้ว ปรับปรุงแก้ไข ผลลัพธ์ที่ได้ควรจะใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ต่ำกว่าเกณฑ์ได้ไม่เกิน 2.5%

บุญชม ศรีสะอาด (2541) จำแนกวิธีการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเป็น 3 วิธี คือ

1. การหาประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญหรือครู โดยจะใช้แบบประเมินผลให้ผู้เชี่ยวชาญหรือครูพิจารณาทั้งด้านคุณภาพ เนื้อหาสาระ และเทคนิคการจัดทำ สื่อ นั้น ๆ แบบประเมินอาจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หรือเป็นแบบเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย สรุปผลเป็นความถี่ แล้วอาจทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ด้วยค่า ไค-สแควร์

2. การหาประสิทธิภาพโดยผู้เรียน มีลักษณะเช่นประสิทธิภาพของสื่อการสอนที่มีความเที่ยงตรงที่จะพิสูจน์คุณภาพ และคุณค่าของสื่อการสอน นั้น ๆ โดยจะวัดว่า ผู้เรียนที่เกิดการเรียนรู้อะไรได้บ้าง เป็นการวัดเฉพาะผลที่จุดประสงค์ของการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมนั้นอาจจำแนกได้เป็น 2 วิธีคือ

2.1 กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ ไว้ เช่น เกณฑ์ 80/80 หรือ 90/90

2.2 ไม่ได้กำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า แต่จะพิจารณาการเปรียบเทียบผลการสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่หรือเปรียบเทียบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมนั้นสูงกว่าหรือเท่ากับสื่อ หรือเทคนิคการสอนอย่างอื่นหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test)

การคำนวณหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม การคำนวณโดยใช้สูตร กระทำ ได้โดยการ ใช้สูตรต่อไปนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \quad (\text{หรือ} \quad \frac{\bar{X}}{N} \times 100)$$

เมื่อ E_1 = คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ = คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน

A = คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N = คือ จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \quad (\text{หรือ} \quad \frac{\bar{F}}{N} \times 100)$$

เมื่อ E_2 = คือ ประสิทธิภาพผลลัพธ์

$\sum F$ = คือ คะแนนรวมของการสอบหลังเรียน

B = คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

N = คือ จำนวนผู้เรียน

2.2.10 การหาคັชนี้ประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมิน สื่อการสอนที่ผลิตขึ้นจะดูจากประสิทธิผลทางการสอนและประเมินผลสื่อการสอนนั้นตามปกติการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่ม ทดลองกับกลุ่มควบคุม ดังที่ (รัตนะ บัวสนธิ์, 2554) ได้กำหนดสูตรในการหาคັชนี้ประสิทธิผลไว้ ดังนี้

$$E.I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{pretest}} \times 100$$

เมื่อ	E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล (Efficiency index)
	$\sum X_{pretest}$	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้นวัตกรรม
	$\sum X_{posttest}$	แทน	ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อนวัตกรรมการสอน โดยเริ่มจากการทางด้านความเชื่อเจตคติ และความตั้งใจของผู้เรียนนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงเป็นร้อยละหาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดลองเสร็จแล้วนำแบบทดสอบชุดเดิมหรือแบบทดสอบคู่ขนานกลับไปทดสอบใหม่อีกครั้ง นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบคะแนนหลังเรียนได้เท่าไร นำไปหารด้วยค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถทำได้มาลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ

2.3 การอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่านภาษาอังกฤษเป็นพฤติกรรมสำคัญอย่างหนึ่งของการดำเนินชีวิตในยุคสังคมข้อมูลข่าวสารหรือยุคสารสนเทศเช่นปัจจุบันที่ข้อมูลต่าง ๆ มีการแพร่กระจายไปอย่างกว้างขวาง ด้วยพลังความสามารถของเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ทันสมัย จนทำให้สังคมโลกทุกวันนี้มีขนาดแคบและเล็กลง การติดตามการเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในโลกที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็วนี้ วิธีหนึ่งก็คือ การอ่าน

2.3.1 ความหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556) ได้อธิบายความหมายของการอ่านว่า “อ่าน” หมายถึง “ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียง เรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ, ตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง, คิด, นับ. (ไทยเดิม) ”

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2546) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากข้อความหรือถ้อยคำ ที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งที่พิมพ์หรือจารึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้ปรากฏ หรือปรากฏในรูปสัญลักษณ์ต่างๆ ที่สามารถแปลความหมายหรือตีความได้

จันทราวดี กองเงิน (2547) ได้อธิบายว่า การอ่าน คือ ความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิดของสมอง สามารถแปลความ ตีความ ขยายความโดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียน ตลอดจนรู้ถึงวิธีการเขียนและความคิดของความคิดและเข้าใจเจตนาของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้

ชาวล แพรัตกุล (อ้างถึงในจรัสลักษณ์ บุญะกาญจน, 2547, หน้า 4) กล่าวว่า การอ่านนั้นอ่านเพื่อพฤติกรรม 3 ประการ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญหาประกอบด้วย

1. การแปลความ (Translation) คือ การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำ ใหม่ ๆ ภาษาใหม่หรือแบบใหม่
2. การตีความ (Interpretation) คือการเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาแล้วเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่นย่อเรื่องต่าง ๆ จนเป็นข้อสรุปได้
3. การขยายความ (Extrapolation) คือการอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น ๆ การแปลความเป็นพื้นฐานให้คนเกิดความเข้าใจ เมื่อ

แปลความแล้วจึงสามารถตีความได้ การตีความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการแปลความ และการขยายความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการตีความ

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2549) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข่าวสาร ซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

มนตรี นิวัตนวงศ์ (2549) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การสื่อสารอย่างหนึ่งโดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อกลางระหว่างผู้เขียน (Writer) และผู้อ่าน (Reader) โดยผู้ส่งสาร จะใช้ตัวอักษรเป็นรหัสความคิดส่งไปให้ผู้อ่านนั้นถอดรหัสความคิดของผู้เขียน ดังนั้นผู้รับสารจึงต้องอาศัยทักษะและกลวิธีต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการอ่านที่มีประสิทธิภาพก็คือ การที่ผู้อ่านสามารถสื่อความหมายของตัวอักษรได้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ส่งผ่านตัวอักษร

บัณฑิต นัทรวิโรจน์ (2549) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมาย สัญลักษณ์ทางภาษา โดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และตีความเพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ตามความต้องการของผู้เขียนที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

สรุปได้ว่าการอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากข้อความ ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ แปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญ โดยอาศัยทักษะความรู้ด้านภาษาและประสบการณ์ทำให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 ความสำคัญของการอ่าน

ชีวิตยุคปัจจุบันมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยศิลปะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ เป็นกุญแจดอกสำคัญที่สามารถไขไปสู่ความรู้และสร้างความงอกงามทางสติปัญญา อันจะส่งผลให้เกิดการสะสมองค์ความรู้ วิทยาการและความคิดในเชิงพัฒนา ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2534) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน ได้ดังนี้

1) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมเกิดอุปสรรคใหญ่หลวง พฤติกรรมการเรียนของเด็กก็จะเปลี่ยนไป ดังนั้นครูจำเป็นต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือ แก้ไขซ่อมเสริม ตั้งแต่เริ่มอ่านบทเรียนแรกทันที

2) เด็กที่อ่านได้ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียน ร่วมเล่นกับเพื่อน ๆ ได้ดี ตรงกันข้ามการที่เด็กมีอุปสรรคในการอ่าน ย่อมขาดความอบอุ่น ขาดความมั่นใจในตนเอง

3) การอ่านได้ อ่านเป็น อ่านสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม เพราะไม่ว่าโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาใดในโลกก็ไม่อาจจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

4) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบธุรกิจ การปรับปรุงอาชีพ และเมื่อพ้นวัย ประถมศึกษาอาจเรียนรู้จากกิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง

5) การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีที่จะรู้ข่าวสาร เหตุการณ์ของบ้านเมือง การปกครองที่พลเมืองดีจะต้องให้ความร่วมมือแก่ทางราชการได้ดี

6) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการพินิจ เลือกตัดสินใจที่จะเลือกตัวแทนในการเมือง การปกครองอันเป็นรากฐานสำคัญของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

7) การอ่านย่อมเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่จะช่วยให้เด็กประถมศึกษา หรือวัยอื่น ๆ สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่าน

8) การอ่านจะทวีความสำคัญมากขึ้นโดยลำดับ ที่ช่วยให้รอบรู้การเปลี่ยนแปลงทาง สังคม การสื่อสาร การพยากรณ์อากาศ เพื่อการปรับปรุงตน ปรับปรุงอาชีพ ยิ่งสังคมเจริญมากขึ้น เพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นเพียงนั้น

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิด จนโตและจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของ ข้อมูลข่าวสารทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นความต้องการ ของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษาพัฒนาอาชีพ พัฒนา คุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และสนองความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนั้น การพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่ง ความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญวิธีหนึ่งที่มนุษย์ ใช้ในการศึกษาหาความรู้ให้ตนเองตลอดมา การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะ ช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางขึ้นอีกด้วย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548) สรุปว่าการอ่านมีความสำคัญ ดังนี้

1) การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ

2) การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาคนและพัฒนางาน

- 3) การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อไป
- 4) การอ่านเป็นการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
- 5) การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุข ให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุดและได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
- 6) การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำ ความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
- 7) การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม
- 8) การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

มณีนรี สุกโชติรัตน์ (2549) กล่าวว่า การอ่านช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถของผู้อ่าน การอ่านมากทำให้ผู้นั้นมีความรอบรู้ ที่สำคัญทำให้มีความคิดกว้างไกลและมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากการอ่านเป็นการจุดประกายความคิดของผู้อ่าน ทำให้เกิดการพัฒนากิจการทางสติปัญญา ด้วยการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปบูรณาการกับความคิดของตนเอง เกิดเป็นความคิดใหม่ในการพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นไปอีกสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาสติปัญญา ทำให้คนมีความฉลาดรอบรู้ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ทันโลกทันเหตุการณ์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นคนมีคุณธรรม และมีคุณภาพของประเทศชาติ

2.3.3 กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการใช้ความคิด พิจารณา ตีความ แปลความ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เกิดเป็นความรู้จากความเข้าใจ แล้วนำไปใช้ได้ตรงตามความต้องการ ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านไว้ ดังนี้

สุชาติ พงษ์พานิช (2542) กล่าวถึงกระบวนการของการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านถูกกระตุ้นด้วยถ้อยคำ ของผู้เขียน แล้วแปรเปลี่ยนถ้อยคำเหล่านั้นเป็นความหมาย ซึ่งผู้อ่านจำเป็นต้องเลือกความหมายที่เด่นชัดเพียงความหมายเดียวให้เข้ากับเนื้อความในตอนนั้น ๆ เพราะฉะนั้นการอ่านจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่าน 2 อย่างคือ กระบวนการนำสิ่งเร้าเข้าสู่สมองและกระบวนการรับรู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตีความสิ่งเร้าหลังจากที่สิ่งเร้าเข้าสู่สมองแล้ว กล่าว

โดยสรุปคือ การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งให้ความสำคัญต่อสัญลักษณ์ โดยการเชื่อมโยงสัญลักษณ์เหล่านั้นให้เข้ากับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

นลินี บำเรอราช (2545) กล่าวว่ากระบวนการอ่านมีพฤติกรรมทางการคิดเป็นไปตามลำดับต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็วในช่วง শেষเลี้ยวของวินาที หากพิจารณารายละเอียดของขั้นตอนต่าง ๆ จะพบว่า กระบวนการอ่านมีกิจกรรมการใช้สายตาและการคิด ดังต่อไปนี้

- 1) การดูตัวหนังสือ ผู้อ่านได้เห็นตัวหนังสือเป็นตัวอักษรต่าง ๆ เช่นพยัญชนะ สระและเครื่องหมายต่าง ๆ
- 2) การรับรู้ภาษาหนังสือ ผู้อ่านรู้ว่าอักษรต่าง ๆ เป็น คำประ โยค ข้อความ
- 3) การคิดตั้งข้อสังเกต ผู้อ่านคิดตั้งข้อสังเกต โดยมีการคิดเปรียบเทียบหรือเชื่อมโยงการรับรู้ตัวหนังสือที่เห็นใหม่กับการรับรู้เดิมที่เคยมีมาก่อน โดยระลึกทวนแล้วเปรียบเทียบ
- 4) การคิดให้ความหมาย ถ้าผู้อ่านจำได้ ก็จะเกิดการรับรู้ความหมาย หรือการคิดให้ความหมาย ทำให้ตัวหนังสือที่เห็นนั้น มีความหมายขึ้น แล้วจำลักษณะรูปคำกับความหมายประจำรูปคำ นั้นได้นั่นคือเกิดการจำ และรู้ความหมายของตัวหนังสือ
- 5) การเข้าใจมีการเรียนรู้สิ่งที่อ่าน ผู้อ่านรู้ความหมายของสิ่งที่อ่าน ทำให้ได้รับความรู้ในสิ่งที่อ่าน โดยมีการเชื่อมโยงหรือบูรณาการความจำ ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เกิดเป็นความรู้ เกิดความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้
- 6) การเกิดปัญญา ผู้อ่านคิดนำ ความรู้ต่าง ๆ ที่เก็บไว้นั้นออกมาใช้ได้อย่างเหมาะสมทำให้เกิดปัญญา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548) สรุปว่า กระบวนการอ่าน ประกอบด้วย

- 1) การรู้จักคำ หมายถึง การตระหนักหรือการระลึกรู้ประสบการณ์จากการถูกกระตุ้นด้วยสัญลักษณ์
- 2) เข้าใจความหมายของคำ วลีและประโยค คือ เมื่อเห็นคำ ต่าง ๆ ซึ่งประกอบเป็นข้อความแล้วเข้าใจความหมายไปตามลำดับ
- 3) ขึ้นปฏิบัติการ คืออ่านไปคิดไปว่าผู้เขียนหมายถึงอะไรแน่ ต้องอ่านโดยทั้งที่มีสติและปัญญา และความรู้สึก ประเมินได้ว่าข้อความนั้นจะยอมรับหรือปฏิเสธด้วยเหตุผลใดขั้นตอนนี้ต้องอาศัยการดึงประสบการณ์เดิมมาช่วยประกอบการพิจารณา ดังนั้นนักอ่านที่รอบรู้จะเข้าใจได้ลึกซึ้งกว่า อาจจะลำดับเรื่องราวใหม่ให้ตัวเองเข้าใจดียิ่งขึ้นได้ อาจจะเปรียบเทียบความคิด หรือเรื่องราวต่าง ๆ แยกแยะได้ว่าเรื่องนี้สำคัญกว่าเรื่องนั้น เรื่องใดเป็นความจริงหรือเป็นความคิดเห็นไปจนถึงหาข้อสรุปเป็นแนวคิดกว้าง ๆ ได้ และสรุปเนื้อหาทั้งหมด

4) บุรณาการ การนำ ความหมายจากข้อความที่อ่านไปสร้างความคิดให้ได้ อย่างที่เรียกว่าเกิด“ประจักษ์” ขึ้น อาจจะทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนความคิดจากเรื่อง ๆ หนึ่งไปเลย หรือเกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมา แล้วศึกษาโดยละเอียดต่อไป

สรุปได้ว่ากระบวนการอ่าน คือ วิธีการแปลความหมายหรือตีความจากข้อความ หรือ สัญลักษณ์ โดยมีขั้นตอนเริ่มจากการรับรู้ข้อความหรือสัญลักษณ์ การแปลความหมาย ตีความ สิ่งที่พบเห็น การรับรู้ความหมาย และเกิดความเข้าใจในสิ่งที่พบเห็นตามลำดับ

2.3.4 เทคนิคการอ่าน

การอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ มีวิธีการอ่านหลายวิธี ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ลักษณะ การอ่านหรือวิธีอ่านที่เหมาะสมของผู้อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้น ๆ ดังที่นักการศึกษาได้จำแนกวิธีการอ่าน ดังนี้

แม้นมาส ชวลิต (2544) ได้กล่าวถึงการจำแนกวิธีการอ่าน ดังนี้

1. อ่านคร่าว ๆ เพื่อสำรวจเบื้องต้นว่าหนังสือนั้น ๆ มีเรื่องที่ต้องการหรือไม่ อ่านเฉพาะชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คุณวุฒิของผู้แต่ง สารบัญ คำนำ วรรณคดีท้ายเล่มและอ่านบางตอน

2. อ่านเก็บแนวคิด เมื่อต้องการใช้แนวคิดสำคัญ ซึ่งต้องการใช้ขณะนั้นหรือภายหลัง อ่านสรุปข้อความที่ต้องการแล้วบันทึกไว้ คัดลอกข้อความที่ต้องการ จดแหล่งที่มาคือบรรณานุกรมของหนังสือเล่มนั้น ๆ บอกเลขหน้าของข้อความที่จดไว้ รวมทั้งชื่อห้องสมุดที่มีหนังสือเล่มนั้น ๆ เพื่อกลับไปอ่านอีกภายหลังเมื่อจำเป็น

3. อ่านโดยพิเคราะห์ อ่านส่วนสำคัญที่ต้องการโดยถี่ถ้วนและไตร่ตรอง เก็บรายละเอียดอย่างพิถีพิถัน พิจารณา หาคำตอบโดยใช้คำถาม ใคร อะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม เมื่อไร หาความที่แฝงอยู่ในถ้อยคำ และข้อความ ถ้าไม่มีคำตอบในเรื่องที่อ่านก็ไปหาคำตอบเพิ่มเติมจากที่อื่น

4. อ่านเชิงวิจารณ์ ใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ในเรื่องนั้น ๆ มาตรวจสอบความผิดถูก ข้อเท็จจริง ความถูกต้องในหลักการ ทฤษฎี ระเบียบ กฎหมาย ความถูกต้องตามหลักศีลธรรมและวัฒนธรรม ความสอดคล้องกับความต้องการในการใช้เนื้อหาในเรื่องนั้น ๆ ความสอดคล้องกับความสนใจ ความเหมาะสมกับวัย ความสอดคล้องกับประสบการณ์ และศักยภาพในการอ่าน ความสอดคล้องกับความต้องการใช้

5. อ่านเพื่อสังเคราะห์เก็บข้อมูล ข้อคิดเห็น ทฤษฎี ความคิดสร้างสรรค์ เรื่องราว วิธีการ ฯลฯ เพื่อนำไปใช้ในการเรียน การปฏิบัติงาน การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์งานใหม่ ฯลฯ

Anderson, Poole and Durston (1969) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านที่ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน เรียกว่า “ทักษะการค้นหา” (Search Skill) ได้แก่ การอ่านแบบสกิมมิง (Skimming) และสแกนนิ่ง (Scanning) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การอ่านแบบสกิมมิง (Skimming) หรือการอ่านแบบข้ามคำ เป็นวิธีการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว ๆ และข้ามเป็นตอน ๆ อาจจะข้ามเป็นประโยคหรือบรรทัด ๆ ไปไม่ติดต่อกัน กล่าวคือ อาจจะอ่านตอนนี้ก่อนแล้วข้ามไปประมาณ 4 หรือ 5 ประโยคจึงจะอ่านข้อความตอนใหม่ต่อไปถ้าเห็นว่าสำคัญ ๆ มีหลักปฏิบัติ ดังนี้

1.1 อ่านสองหรือสามคำ รกและสองหรือสามคำ สุดท้ายในแต่ละประโยค วิธีนี้จะอ่านข้ามหรือมองผ่านส่วนที่คิดว่าไม่สำคัญในประโยคนั้นไปเลย การอ่านแบบนี้อาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจเนื้อหาในประโยคที่อ่านนั้นก็ได้อีก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสลับซับซ้อนและโครงสร้างของประโยคเป็นส่วนใหญ่

1.2 การพรีวิว (Preview) คือความสามารถที่จะคิดและคาดการณ์เห็นแนวความคิดบางอย่างได้ล่วงหน้าก่อนการอ่านจริง การพรีวิวนี้ไม่เพียงแต่จะช่วยให้จับประเด็นสำคัญได้เร็วขึ้นเท่านั้น แต่ยังจะช่วยให้สามารถเลือกอ่านหรือข้ามข้อความบางตอนไปได้โดยไม่ต้องเสียความด้วยวิธีอ่านแบบนี้โดยปกติแล้วเราจะอ่านเพียงประโยคแรก และประโยคสุดท้ายของย่อหน้า (Paragraphs) อย่างเร็ว ๆ ก่อน แล้วจึงจะไปสกิมมิงเพื่อเก็บใจความสำคัญ ๆ ต่อไป และในการอ่านขั้นนี้จะอ่านแต่เฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ ๆ (Key Words or Phrases) ในแต่ละย่อหน้านั้น ๆ เท่านั้น

1.3 อ่านส่วนแรกของประโยคอย่างรวดเร็ว ๆ วิธีนี้เราจะไม่อ่านจนจบประโยคเพียงแต่กวาดสายตามองผ่าน ๆ ไป แล้วจึงเริ่มอ่านประโยคใหม่ ปฏิบัติแบบนี้เรื่อยไปจนจบข้อความที่จะต้องอ่าน ขณะที่อ่านสายตาจะจับอยู่ทางด้านซ้ายมือของแต่ละประโยคตลอดเวลา คืออ่านเพียง 1/3 ของทุก ๆ ประโยคเท่านั้น

1.4 อ่านแต่เฉพาะส่วนกลางของหน้าหนังสือ การอ่านแบบนี้ สายตาจะจับอยู่ที่ตอนกลางหน้าหนังสือเท่านั้น และอ่านเกือบจะทุก ๆ ประโยคด้วย

1.5 อ่านแต่เฉพาะคำ หรือวลีที่สำคัญ ๆ คำ หรือวลีดังกล่าวอาจจะมีตัวเลขกำกับอยู่ หรือเขียนเป็นตัวเอนอยู่ในเครื่องหมายคำพูด บางทีอาจจะเขียนด้วยตัวอักษรใหญ่ หรืออาจจะขีดเส้นใต้ไว้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ แต่การอ่านโดยวิธีนี้ จุดมุ่งหมายสำคัญคือเพื่อเก็บรายละเอียดมากกว่าที่จะจับใจความการอ่านแบบสกิมมิงช่วยประหยัดเวลาการอ่านลงไปได้มาก ช่วยในการอ่านสิ่งพิมพ์ บางประเภท เช่น วารสาร หรือหนังสือพิมพ์ได้เร็วขึ้นและเข้าใจประเด็น หรือเนื้อหาที่สำคัญ ๆ ที่อ่านด้วย นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถตัดสินใจเลือกหนังสือ บทความ หรือข้อความต่าง ๆ ที่จะอ่านต่อไปหรือไม่ได้เร็วขึ้นอีก

2. การอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) หรือการอ่านแบบกวาดสายตาเป็นวิธีหรือเทคนิคการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว ๆ และคร่าว ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายแต่เพียงเพื่อที่จะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น ความจริงเราอาจจะใช้เทคนิคแบบนี้อยู่แล้ว อย่างเช่นการค้นหารายชื่อในสมุดโทรศัพท์ เป็นต้น ดังนั้นเวลาสแกนนิ่งจึงมุ่งแต่เพียงหารายชื่อ วัน เดือน ปี ตัวเลขหรือข้อมูลที่ต้องการบางอย่าง เพื่อเอามาใช้อ้างอิงหรือสนับสนุนทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ต้องการบางอย่างให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น

การอ่านแบบสแกนนิ่ง (Scanning) หรือการอ่านแบบกวาดสายตาเป็นการอ่านที่ต้องใช้ความเร็วสูงมาก จะต้องจับประเด็นที่ต้องการให้ได้ ดังนั้นขณะที่กำลังสแกนนิ่งอยู่จึงต้องคำนึงอยู่ตลอดเวลาว่ากำลังค้นหาคำตอบหรือข้อมูลอะไร ถ้าหากเข้าใจหรือมองเห็นสิ่งที่กำลังค้นหาอยู่ตั้งแต่เริ่มแรกก็อาจจะหาข้อมูลหรือคำตอบนั้น ๆ ได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าข้อความขณะที่กำลังสแกนนิ่งอยู่นั้นได้คุ้นเคยมาบ้างและไม่ยากจนเกินไป ก็สามารถหาคำตอบหรือข้อความที่ต้องการนั้น ๆ ได้ทันที แต่ถ้าเป็นข้อความที่ยาว ๆ ก็ควรจะอ่านเร็ว ๆ เสียครั้งหนึ่งก่อนเพื่อจะได้ทราบว่า ตอนใดบ้างที่สำคัญแล้วจึงค่อยกลับมาอ่านตอนนั้น ๆ อย่างคร่าว ๆ เพื่อจับประเด็นที่ต้องการอีกทีหนึ่งในการอ่านแบบสแกนนิ่งสิ่งหนึ่งที่ควรระวังไว้คือ ไม่จำเป็นจะต้องเข้าใจหรือรู้คำศัพท์ในข้อความนั้น ๆ หมดทุกคำ ทั้งนี้เพราะว่าจุดมุ่งหมายเพียงต้องการหาคำ บางคำ ตัวเลข บางตัวหรือความคิดบางอย่างเท่านั้น ถ้าได้สิ่งเหล่านี้แล้ว ก็ถือว่าได้ใช้เทคนิคอันนี้ได้ผลสำเร็จตามที่ได้มุ่งหวังไว้

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549) กล่าวว่าวิธีการอ่านโดยชนิดของเรื่องและข้อความที่อ่าน มีอยู่ 6 ประเภท คือ

1. การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) คือการอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็ว ๆ โดยปกติการอ่านแบบนี้ ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็นประโยชน์ การอ่านแบบนี้จะช่วยให้รู้จักการคาดคะเน (Prediction) การเลือกจับใจความ และทำให้สามารถอ่านได้รวดเร็วขึ้น

2. การอ่านแบบรวดเร็ว เพื่อเก็บความคิดที่สำคัญ (Scanning) คือการอ่านที่จะจับใจความให้ได้รวดเร็ว เมื่อกวาดสายตาผ่านข้อความแต่ละครั้ง การอ่านแบบนี้ต่างจากการอ่านแบบ Skimming ตรงที่ว่าจุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกว่าแบบแรก เช่น ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้จะใช้ตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่ (Capitalized Word) หรือวลีสั้น ๆ ที่มีสำคัญอยู่ช่วยให้เป็นประโยชน์

3. การอ่านเพื่อค้นคว้าหารายละเอียด (Reading for Detail) คือการอ่านเพื่อค้นหาความคิดที่สำคัญ ๆ ของเรื่องนั้นโดยตลอดและเพื่อศึกษารายละเอียดรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งต้องอ่านแบบระมัดระวังหนังสือหรือบทความที่จะต้องอ่านแบบนี้มักจะไม่มีหัวข้อหรือหัวเรื่องที่แนะให้ผู้อ่านทราบแนวทางของหนังสือ

4. การอ่านแบบศึกษา (Study Reading) คือการอ่านที่จะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญ ๆ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเหล่านั้นเป็นอย่างดีด้วย เมื่ออ่านเข้าใจในปัจจุบันแล้วต้องสามารถจดจำ ไปใช้ในเวลาต่อไปอีกด้วย วิธีอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างคร่าว ๆ เสียก่อน แล้วใช้ความคิดพร้อมตั้งคำถามไว้ หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ อาจจดโน้ตลงบ้างและทบทวนความคิดที่สำคัญ ๆ อีกครั้งหนึ่ง

5. การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical Reading) คือ การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับกฎหมาย วิทยาศาสตร์ ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ บทความสำคัญ ๆ และปัญหาต่าง ๆ จึงต้องอ่านด้วยความระมัดระวังทุก ๆ คำ ที่ผ่าน ผู้อ่านจะตั้งปัญหาไว้ในใจขณะที่อ่าน และหาทางแก้ปัญหาเหล่านั้นให้แจ่มแจ้ง

6. การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านแบบนี้ถือว่าการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้ สามารถใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ หรือจากประสบการณ์ที่มีมานั้นสนับสนุนข้อโต้แย้งของผู้เขียนงานชิ้นนั้น ๆ หรือไม่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้ผู้อ่านต้องเฉลียวฉลาดมีความระมัดระวังในการอ่านที่สำคัญจะต้องระมัดระวังในเรื่องความไม่สมเหตุสมผล หรือข้อความที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาต่าง ๆ ควรพิจารณาภูมิหลังของผู้เขียน และพยายามจับจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการพูด หรือต้องการให้ผู้อ่านเชื่อ

สรุปได้ว่าวิธีการอ่านจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้ อ่านแบบคร่าว ๆ อ่านแบบรวดเร็ว เพื่อเก็บความคิดที่สำคัญอ่านเพื่อค้นคว้าหารายละเอียด อ่านแบบศึกษา อ่านแบบวิเคราะห์ อ่านแบบวิจารณ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านนั้น ๆ

2.3.5 การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension)

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการอ่านทุกประเภท เพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงคือผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน แต่จะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเขาว่าปัญญามาช่วยในการทำ ความเข้าใจของผู้อ่านว่ามีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมมากน้อยเพียงใด ดังนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของความเข้าใจในการอ่านไว้หลาย ๆ ลักษณะ ดังนี้

Carr (1978) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ การตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตีความและ

ตัดสินใจเช่นนั้นอย่างมีเหตุผล และผู้อ่านใช้ความรู้เดิมนั้นในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ผู้อ่านคิดว่า จำเป็นจะต้องเข้าใจและเลือกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมซึ่งกันและกัน

Gunning (1992, p.188.) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการทำ ความเข้าใจความหมายของคำและภาษาที่เขียน ซึ่งถือว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน ถ้าไม่ เกิดความเข้าใจนั้นหมายความว่าไม่เกิดการอ่าน

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2539) กล่าวว่าความเข้าใจการอ่านว่าเป็น ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความจากสื่อความหมายต่างๆ ที่ได้พบเห็นแบ่ง ส่วนย่อยออกเป็น 3 อย่าง คือ

1. การแปลความ (Comprehension) เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจาก ภาษาระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจง่ายขึ้น
2. การตีความ (Interpretation) เป็นความสามารถในการสรุป การแปลความ มองภาพ ส่วนรวมมาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างได้ความ
3. การขยายความ (Extrapolation) เป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเน ข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยอาศัยแนวโน้มที่เรียนมา

อารีย์ วชิรวารการ (2542) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นการแสดงออกถึง ความสามารถในการสื่อสารข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยใช้ถ้อยคำภาษาอย่างใหม่และได้ใจความที่ ถูกต้อง จำแนกการแสดงผลออกถึงความเข้าใจได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความ เป็นความสามารถในการแปลความหมายของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ ปรากฏโดยใช้ถ้อยคำภาษาของตนเองได้อย่างถูกต้อง การแปลความแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1.1 แปลความหมายจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง เช่น แปลคำศัพท์ แปล ข้อความยาว ๆ ให้กลายเป็นคำหรือข้อความสั้น ๆ หรือแปลศัพท์เทคนิคให้เป็นคำสามัญ

- 1.2 การแปลสัญลักษณ์ ได้แก่ การแปลความหมายจากรูปภาพ ตาราง เครื่องหมาย และสัญลักษณ์ต่าง ๆ

- 1.3 การถอดความ เป็นการถามให้แปลความหมายของคติพจน์ คำคม บทกวี คำ พังเพย สุภาษิตให้เป็นภาษาสามัญ หรือแปลภาษาสามัญให้เป็นสุภาษิต

2. การตีความ เป็นความสามารถที่จะค้นหา เปรียบเทียบทั้งความสำคัญและ ความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเป็นเรื่องหรือเป็นความสามารถในการจับความหมายสำคัญ ของเรื่องนั้นได้หรือไม่ เช่น

- 2.1 ให้ค้นหาความมุ่งหมายหรือคตินิยมของผู้แต่ง

- 2.2 ให้ค้นหาข้อความนั้นพาดพิงสัมพันธ์กันอย่างไร

2.3 ให้ตีความจากกราฟ สถิติ

2.4 ให้ค้นหาความหมายที่ซ่อนอยู่

3. การขยายความ เป็นความสามารถในการขยายความคิดออกมาโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ เป็นความคิดด้านจินตนาการอย่างมีเหตุผล ข้อสอบที่สร้างจะถามถึงการคาดคะเนหรือพยากรณ์เหตุการณ์ต่อไปได้หรือไม่ การสร้างคำถามอาจทำได้ 3 ลักษณะ คือ

3.1 ให้ข้อมูลเป็นระยะเวลา แล้วให้อนุมานเหตุการณ์ในช่วงระยะเวลานั้น ๆ

3.2 ให้ข้อมูลเป็นเหตุการณ์ เรื่องราว และขยายความไปสู่เรื่องอื่น ๆ

3.3 ให้ข้อมูลเป็นกลุ่มหรือขนาดแล้วขยายไปสู่ขนาดอื่น

จันทราดี กองเงิน (2547) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการจับใจความสำคัญ การแปลความ ตีความ ขยายความ และการสรุปความโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐานให้เกิดเป็นความเข้าใจขึ้น

มนตรี นิวัฒน์วงศ์ (2549) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถของผู้อ่านในการตีความ ขยายความ ลำดับเรื่องราว สรุปความตลอดจนสามารถประเมินความคิดที่ได้จากเนื้อเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยโครงสร้างทางภาษา ลักษณะของภาษา จุดมุ่งหมายและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

จากคำกล่าวของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค โดยผู้อ่านจะต้องใช้ทักษะการคิด และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เพื่อแปลความ ตีความ ขยายความ และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ตัดสินความหมายของการอ่านอย่างมีเหตุผลด้วยความเข้าใจ แล้วสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถวัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระดับความเข้าใจในการอ่านในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ผู้อ่านแต่ละคนจะมีระดับความเข้าใจสิ่งที่อ่านแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความรู้ด้านภาษา และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งทำให้ทราบว่าผู้อ่านมีพัฒนาการอ่านอยู่ในระดับใด ต้องแก้ไขปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมอย่างไร นักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

Dallmann and Deboer (1978, p.166) จำแนกระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจข้อมูลที่กล่าวไว้โดยตรง ได้แก่ความเข้าใจความหมายของคำความเข้าใจใจความสำคัญ ความเข้าใจในรายละเอียด และสามารถทำตามคำแนะนำ ได้

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative Level) หมายถึง ความเข้าใจในสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง แต่จะต้องใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิง ลงความเห็น สามารถย่อความสรุปความ และคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดตามมาได้

3. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluative Level) หมายถึง การประเมินค่าสิ่งที่อ่าน โดยพิจารณาข้อมูลหรือองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของตนในการตัดสินใจ

Harris and Sipay (1990, p.583-586) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับ ได้แก่

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่มีความหมายอื่นใดแฝงอยู่
2. ระดับตีความ (Inferential Comprehension) คือความเข้าใจในเรื่องที่อ่านโดยผ่านการพิจารณาตัดสินความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง
3. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Reading) คือความเข้าใจที่ผ่านกระบวนการคิดและการนำประสบการณ์เดิมมาใช้เพื่อประเมินและวินิจฉัยเรื่องที่อ่าน
4. ระดับสร้างสรรค์ (Creative Reading) คือความสามารถคิดกว้างไกล คิดหลายแง่มุมมีจินตนาการ สามารถสร้างสรรค์ความคิดใหม่

นลินี บำเรอราช (2545) กล่าวว่า แนวคิดเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่านมาจากพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความรู้หรือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ของ Bloom (1956) อ้างถึงใน นลินี บำเรอราช, 2545) ที่มีการลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ออกเป็น 6 ระดับ คือ การรู้จักจำ ข้อมูล เนื้อหา การเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล ต่อมา

Sanders (1966 cited in Burmeister, 1978) ได้นำแนวคิดของ Bloom มาขยายเป็นการวัดระดับความเข้าใจในการอ่านโดยขยายเป็น 7 ระดับ เรียงจากง่ายไปสู่ยากได้ ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นการจำตามถ้อยคำ ที่ระบุอยู่ในบทอ่าน หรือตามที่ผู้เขียน เขียนไว้เป็นความเข้าใจในระดับต้น เป็นระดับที่ไม่ต้องใช้ความคิดมากนัก ผู้อ่านแสดงความเข้าใจด้วยการบอกสิ่งต่อไปนี้

- 1.1 ข้อความจริง วัน เดือน ปี การนิยามศัพท์หรือข้อมูลที่เป็นรายละเอียดในเรื่องที่อ่าน
- 1.2 ความคิดสำคัญที่ผู้เขียนระบุไว้
- 1.3 ลำดับขั้นของเหตุการณ์ต่าง ๆ
- 1.4 คำแนะนำ ที่ระบุในข้อเขียน

2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นความสามารถของผู้อ่านที่แปลความหมายของข้อความที่อ่านออกมาได้ถูกต้องด้วยภาษาของตนเองในลักษณะต่อไปนี้

2.1 สามารถอธิบายเนื้อเรื่องหรือแนวคิดของเรื่องที่อ่านด้วยภาษาที่ง่ายขึ้นหรือด้วยภาษาของตนเองโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดเดิม

2.2 สามารถนำ เนื้อความจากสิ่งที่อ่านมาแสดงเป็นกราฟ แผนผัง แผนภูมิหรือทำในทางกลับกันคือ นำเนื้อหาจากกราฟ แผนผัง แผนภูมิ มาอธิบายเป็นประโยคเป็นย่อหน้า

2.3 สามารถนำเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นงานเขียนในลักษณะรูปแบบอื่นได้

2.4 สามารถทำตามคำแนะนำ ที่ให้ไว้อย่างถูกต้องได้ความเข้าใจระดับแปลความ เป็นความสามารถในเชิงที่ผู้อ่านจับใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ แล้วแสดงให้เห็นผู้อื่นรับรู้ได้ด้วยวิธีการแสดงออกแบบต่าง ๆ

3. ระดับตีความ (Interpretation) เป็นความสามารถในเชิงเห็นสิ่งที่สัมพันธ์กันของสิ่งที่มีได้ระบุไว้ เป็นความเข้าใจระหว่างบรรทัดของข้อความ ความเข้าใจระดับนี้ผู้อ่านต้องใช้ความคิดมากขึ้นโดยมีความสามารถในการสิ่งต่อไปนี้

3.1 เมื่อทราบสาเหตุ สามารถระบุผลที่จะเกิดตามมาได้ หรือเมื่อทราบผลที่เกิดขึ้น สามารถระบุสาเหตุได้

3.2 คาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป หรือคาดคะเนเรื่องได้

3.3 สามารถสรุปความคิดสำคัญได้อย่างสมเหตุสมผล ถ้าบทอ่านนั้นมีได้ระบุไว้

3.4 สามารถประมวลความจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากบทอ่าน สามารถลงความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งได้

3.5 สามารถขยายความเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้รับ

3.6 สามารถบอกความสัมพันธ์กันของตัวละครต่าง ๆ

3.7 สามารถจินตนาการตามสิ่งที่ระบุไว้ได้ เช่น เกิดภาพพจน์ เกิดมีความรู้สึกคล้ายตามเหมือนได้ยินเสียง ได้กลิ่น ได้รสชาติจากการจินตนาการ

4. ระดับนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถระดับสูงขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำความรู้ หลักการ ทฤษฎี แนวคิดไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ หรือสภาพปัญหาใหม่ที่ไม่เคยเห็น หรือรู้จักมาก่อน กิจกรรมการสอนอ่านในชั้นนี้ครูควรให้มีการอภิปรายในสิ่งที่รับรู้จากการอ่าน แล้วตั้งคำถามเพื่อถามในเชิงประยุกต์ ใช้ความรู้ที่ได้รับในสถานการณ์ที่กำหนดให้ แล้วถามว่าทำไมจึงคิดเช่นนั้น นอกจากนั้นอาจถามเพื่อให้สรุปหลักการ แล้วถามว่ามีเหตุผลใดที่ทำให้มีการสรุปเช่นนั้น

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) การคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการแยกส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่เป็นความรู้หรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านนั้น และสามารถชี้ความสัมพันธ์ระหว่าง

ส่วนย่อยหรือองค์ประกอบต่าง ๆ นั้น เช่น เมื่ออ่านข้อความที่เป็นการโฆษณาชวนเชื่อ สามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้ เช่น ใครเป็นคนเขียน กลุ่มเป้าหมายของผู้เขียนคือใคร ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์อะไร ในการเขียนครั้งนี้ ผู้เขียนใช้เทคนิคอะไร

6. ระดับสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการคิดเชิงบูรณาการคิดรวมส่วนต่าง ๆ ที่แยกกระจายอยู่ให้เป็นแนวคิดเดียว และเป็นแนวใหม่ เป็นความคิดในเชิงทำให้ เกิดความรู้ใหม่หรือแนวคิดใหม่ มีผลของการคิดเป็นหลักการหรือกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ หรือมีผลงานใหม่ มีวิธีการใหม่ ต่างจากความคิดขั้นตีความ

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถทางความคิดระดับสูงสุดมีการตัดสินใจด้วยเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น การคิดเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ใช้ในการตัดสินใจมักเกี่ยวข้องกับความเป็นเหตุเป็นผล การเปรียบเทียบคุณลักษณะที่สามารถมองเห็นได้โดยอาศัยทักษะการสังเกตและการคิดอย่างหลักแหลม การประเมินผลเป็นการตัดสินใจอย่างมีวิจารณญาณโดยมีเกณฑ์หรือมาตรฐานอยู่ในใจ

ชาวาล แพร์ตกุล (2552) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือความสามารถในการแปลความหมายจากระดับหนึ่ง ไปสู่อีกระดับหนึ่ง แปลสัญลักษณ์จากเครื่องหมายย่อไปสู่อีกแบบหนึ่ง และแปลถอดความจากภาษาหนึ่ง ไปสู่อีกภาษาหนึ่ง

2. การตีความ (Interpretation) คือความสามารถในการแปลและย้อนย่อเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่ปรากฏให้ยุติลงเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือความสามารถในการอนุมาน หรือขยายความคิดให้กว้าง ลึก หรือไกลไปจากข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ขณะนี้ได้

จากแนวคิดในเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่านสามารถสรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านแบ่งออกเป็นหลายระดับได้แก่ ระดับความจำ ระดับแปลความ ระดับตีความ ระดับขยายความ ระดับการนำไปใช้ ระดับการวิเคราะห์ ระดับการสังเคราะห์ และระดับการประเมินผล ซึ่งครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนว่าจะให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในระดับใดจึงจะเหมาะสม สำหรับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นระดับความเข้าใจในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือระดับที่ 1 ระดับแปลความ เป็นความสามารถให้ความหมายของบทอ่านโดยใช้ถ้อยคำภาษาของตนเองได้อย่างถูกต้อง ระดับที่ 2 ระดับตีความ เป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านโดยต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจความหมายแฝงของคำ หรือข้อความ

ที่ไม่ได้บอกความหมายตรง ๆ และระดับที่ 3 ระดับขยายความ เป็นความสามารถในการให้แนวคิดเพิ่มเติมและกว้างขวางออกไปจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่อย่างมีเหตุผล

2.3.6 การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษที่จะต้องนำไปใช้ในการศึกษาหาความรู้ ดังนั้นในการสอนอ่าน ครูควรมีการวางแผนเตรียมการสอนตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ชัดเจน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

ประนอม สุรัสวดี (2539) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ครูจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยการสอน ดังนี้

1. รู้วิธีหาใจความสำคัญของเรื่อง (Main idea)
 2. เขียนย่อเนื้อหาสำคัญของเรื่อง
 3. เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้
 4. สรุปใจความสำคัญของเรื่องได้
 5. ประเมินผลเรื่องที่อ่านได้
 6. เพิ่มพูนคำศัพท์ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น
 7. พัฒนาอัตราความเร็วของการอ่านให้เหมาะสม
 8. พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง เพื่อให้ผู้อื่นได้ฟังและเข้าใจ
- การจัดกิจกรรมด้านการอ่าน ครูควรจัดเป็น 3 ระยะ คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ปูพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องและคำศัพท์

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ฝึก ทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องช่วยฝึกทักษะการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจดียิ่งขึ้น

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็น หรือแสดงความสามารถเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ประเมินผลความเข้าใจเรื่องจากการ อ่านของนักเรียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้กล่าวถึงรูปแบบในการสอนอ่าน สามารถจัดกิจกรรมได้ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจ หรือปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ได้แก่ การคาดคะเนในเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึง

ความรู้เดิม แล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะถูกหรือผิดก็ได้ การทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยการดูจากประโยคข้างเคียงหรือรูปภาพและการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมที่ควรจัด ได้แก่ การลำดับเรื่องโดยการตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (Strip Story) อาจเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้นักเรียนเรียงลำดับข้อความกันเองด้วยการเขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping) แล้วเติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer) หลังจากนั้นก็เล่าเรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน กิจกรรมที่นำมาจัดอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูดและการเขียน ก็ได้โดยให้แสดงบทบาทสมมติ ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น หลังจากนั้นให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

กรมวิชาการ (2542) ได้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่าน ภาษาอังกฤษว่าควรคำนึงถึงขั้นตอน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) ครูอาจจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน เพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้อ่าน โดยตั้งคำถามจากหัวเรื่อง ชื่อเรื่อง รูปภาพประกอบเรื่อง หรือประโยคที่หนึ่งและสองของบทอ่าน แล้วให้นักเรียนคาดเดา (Predict) เหตุการณ์ ตัวละคร ซึ่งอาจเกิดขึ้นในบทอ่าน ครูอาจสอนคำศัพท์ซึ่งครูกคิดว่ายากสำหรับนักเรียน และนักเรียนไม่สามารถเดาความหมายได้จากเนื้อความข้างเคียง หรือถามคำถามเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่านหรือให้นักเรียนลองตั้งคำถาม โดยพิจารณาจากรูป หัวเรื่อง และประโยคแรกของบทอ่าน เป็นต้น นอกจากนี้ก่อนอ่านบทอ่าน ครูควรกำหนดวัตถุประสงค์ให้นักเรียนทราบโดยชัดเจนว่า อ่านบทอ่านนี้ทำไม และอ่านแล้วทำกิจกรรมอะไร

2. กิจกรรมขณะอ่าน (During-reading Activities) ขณะที่นักเรียนกำลังอ่านบทอ่านนั้น ครูควรคำนึงเสมอว่า นักเรียนจะผ่านกระบวนการอ่านที่หลากหลาย กล่าวคือนักเรียนอ่านแล้วจะต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ในการอ่านอยู่เสมอ เพื่ออ่านอย่างมีจุดหมาย ขณะอ่านนักเรียนจะต้องคิดตามเนื้อหา และตีความหมายของคำและเนื้อความที่อ่าน และประเมินเนื้อหาที่อ่านกับสิ่งที่ได้เดาหรือคาดหมายไว้ ซึ่งอาจจะตรงกันหรือต่างกันได้ นักเรียนอาจจะอ่านแล้วอ่านอีก เพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องและอ่านด้วยความเร็วหลากหลาย บางตอนอาจจะอ่านเร็ว บางตอนอาจจะอ่านช้า จับใจความสำคัญและประมวลความหมายหรือสรุปจากสิ่งที่อ่าน เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นกระบวนการอ่านที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นครูจึงควรกระตุ้น และแนะนำนักเรียน

ให้คำนึงถึงขั้นตอนเหล่านี้ในการอ่าน หรือจัดให้เป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของการอ่าน โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของลักษณะของบทอ่านแต่ละบท

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) ครูควรแจ้งให้นักเรียนทราบชัดเจนถึงกิจกรรมของบทอ่านที่มอบหมายให้ทำ ว่า นักเรียนต้องทำ อะไรหลังอ่าน ทั้งนี้อาจกำหนดให้หลากหลายได้ เช่น อ่านครั้งหนึ่งแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใคร ทำ อะไร ที่ไหนและอ่านครั้งที่สองเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นต้น กิจกรรมหลังการอ่านนั้นจัดได้หลายรูปแบบ เช่น อ่านแล้วเลือกข้อความที่ตรงกับข้อความในบทอ่าน อ่านแล้ววาดรูป วาดแผนที่ หรือรอกข้อความที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หรือขีดเส้นใต้คำ ที่สัมพันธ์กัน เขียนคำข้อความประโยค เขียนบทสรุป ตั้งชื่อเรื่อง ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง แต่งเรื่องย่อวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ตัวละครหรือวิธีการเขียนว่าชอบหรือไม่เพราะอะไร หรือสรุปเรื่องนั้น ๆ เป็นต้น และไม่ว่ากิจกรรมหลังอ่านจะเป็นอย่างไร ครูควรชี้แจงให้กระจ่างก่อนให้นักเรียนอ่านและทำ กิจกรรมนั้น ๆ การสอนอ่านในระดับประถมศึกษา ควรคำนึงถึงหลักดังต่อไปนี้ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. การเรียนรู้การอ่านและการเขียนนั้นเป็นทักษะต่อจากกระบวนการเรียนรู้ ในการพูด ดังนั้น ถ้านักเรียนสามารถพูดออกเสียงถูกต้อง จะมีพื้นฐานที่ดีในการอ่านและการเขียน ครูจึงควรเน้นการฟังและการพูดออกเสียงให้ถูกต้อง ก่อนการสอนอ่านและเขียน

2. ถ้านักเรียนในระดับประถมศึกษา ได้รับแรงจูงใจในการอ่านและเขียน จะสามารถรับรู้ข้อมูลที่มีความหมายและที่พวกเขาสนใจ ก่อนที่ครูจะจัดกิจกรรมการอ่านหรือเขียน จึงควรสร้างสถานการณ์ให้เชื่อมโยง เพื่อจูงใจในการทำกิจกรรมการอ่านหรือการเขียนนั้น ๆ

3. การอ่านเรื่องหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง จะช่วยทำ ให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่ดีขึ้นจะนั้นนอกจากการให้นักเรียนอ่านบทอ่านต่าง ๆ ครูควรจัดกิจกรรมหลากหลาย เช่นอ่านนิทานให้ฟัง หรือเล่านิทานให้ฟังบ้าง จะทำ ให้นักเรียนได้ยินได้ฟังเรื่องราว ได้ฟังการออกเสียง ขยายวงคำศัพท์ของตน และยังมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอีกด้วย

4. บทอ่านที่นำมาให้นักเรียนอ่าน หรือเล่าให้นักเรียนให้ฟังนั้น ควรเขียนด้วยภาษาที่ง่ายชัดเจน และนักเรียนคุ้นเคย หากมีคำศัพท์ที่ยาก ซึ่งจะเป็นปัญหาในการอ่าน และนักเรียนไม่สามารถเดาได้จากข้อความข้างเคียง ครูอาจจะสอนคำศัพท์ยากนั้น ก่อนที่จะให้อ่านบทอ่านก็ได้

5. ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง นักเรียนที่มีทักษะการอ่านดี มักจะมีทักษะการเขียนดีด้วย ฉะนั้นการสอนการอ่านและการเขียนควรจัดกิจกรรมที่ต่อเนื่องกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

6. การพัฒนาภาษาพูดของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการอ่าน เช่นเดียวกัน ครูจึงควรเน้นสอนให้นักเรียนพูดออกเสียงได้ถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่านได้อย่างถูกต้อง

7. นักเรียนจะเรียนรู้ในการอ่านได้เร็วขึ้นและง่ายขึ้น ถ้านักเรียนทราบเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ในการอ่านบทอ่านนั้น ๆ ฉะนั้น ก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านใด ๆ ครูควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านอย่างชัดเจน นอกจากนี้กิจกรรมที่น่าสนใจหรือท้าทายความสามารถในการอ่านบทอ่านนั้น ๆ จะทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการอ่านยิ่งขึ้น และจะอ่านบทอ่านอย่างมีจุดหมาย

8. การสอนอ่านควรเน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ อ่านเพื่อความหมาย ไม่ใช่อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง แต่ไม่เข้าใจความหมาย ครูอาจใช้เวลาบางส่วนในการให้นักเรียนอ่านออกเสียง เพื่อให้มีกิจกรรมหลากหลาย และเพื่อตรวจสอบจังหวะและความถูกต้องในการออกเสียง ซึ่งควรให้ได้อ่านเงียบ ๆ ในใจ เพื่อจะได้มีสมาธิในการอ่าน และมุ่งประเด็นไปที่ความหมายในบทอ่าน ครูควรกระตุ้นและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีเวลาอ่านบทอ่านในใจเป็นระยะ ๆ ให้เคยชินเป็นนิสัย

กุศยา แสงเดช (2545) ได้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษว่าควรคำนึงถึงขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการอ่าน (Pre-reading) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 Personalization เป็นการสร้างความคุ้นเคยให้กับนักเรียนโดยถาม-ตอบ สนทนาเพื่อทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน เป็นการเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 Prediction เป็นการเดาเรื่องราวที่จะอ่านจาก Picture Diagrams หรือโดยให้นักเรียนทายหรือเดาเรื่องราวที่จะอ่านว่าเป็นอย่างไร และควรอธิบายคำศัพท์ใหม่ให้กับนักเรียนโดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1.2.1 Vocabulary Predicting

1.2.2 Vocabulary Matching

1.2.3 Vocabulary Dictionary Working

2. ขั้นระหว่างอ่าน (While-reading) ในระหว่างการอ่าน ครูสามารถดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ เพื่อส่งเสริมและตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน เช่น

2.1 Matching เป็นกิจกรรมการจับคู่

2.2 Ordering เป็นกิจกรรมการเรียงเหตุการณ์ให้สมบูรณ์ ถูกต้อง

2.3 Completing เป็นกิจกรรมการเติมข้อความให้สมบูรณ์

2.4 Correction เป็นกิจกรรมการแก้ไขข้อความรูปภาพให้ถูกต้อง

2.5 Deciding เป็นการเลือกอย่างไรหนึ่

2.6 Supplying/ identifying เป็นการหาความคิดรวบยอด

การสอนในชั้นระหว่างอ่าน (While-reading) ขั้นตอนนี้เป็นการนำเสนอเรื่องที่อ่านเป็นครั้งแรก ในขั้นนี้ควรตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยการตั้งคำถามและควรทำกิจกรรมต่อเนื่องกับขั้น (Pre-reading)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการสอนอ่านคือ มีจุดประสงค์ที่จะย้ำความเข้าใจของเรื่องราวที่อ่านได้มากขึ้น และสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียน โดยดำเนินกิจกรรมให้สนุกสนานและสามารถแสดงออกเกี่ยวกับความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

ข้อควรปฏิบัติ

1. การอ่านควรเน้นความเข้าใจ
2. ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและความเข้าใจ ไม่มุ่งเน้นทดสอบคำศัพท์
3. คำถามที่เกี่ยวข้องควรเกี่ยวเฉพาะเรื่องที่อ่าน
4. ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป ควรให้เวลาในการคิดและเรียบเรียงคำตอบ
5. คำถามที่ใช้ควรแตกต่างจากบทเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ
6. ใช้คำถามที่หลากหลาย เช่น Free Response, True-false

วิสิฐฐา แรงเขตรการ (2551) ได้กล่าวถึงการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจว่า การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้ดี จะต้องมีการฝึกฝนทักษะการอ่านอยู่เสมอ และการฝึกฝนนั้นควรดำเนินไปอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน ซึ่งแนวทางในการสอนให้นักเรียนอ่านได้อย่างเข้าใจเนื้อหาที่อ่านนั้นมีแนวทาง ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ฝึกการเก็บสาระสำคัญของเรื่อง

ขั้นตอนที่ 2 ฝึกการพิจารณารายละเอียด ซึ่งจะแยกออกได้เป็นใจความสำคัญและส่วนขยาย

ขั้นตอนที่ 3 ฝึกให้จัดโครงสร้างเรื่องที่อ่าน โดยการจัดลำดับใจความตามขอบเขตที่อยู่ในเรื่อง

ขั้นตอนที่ 4 ฝึกให้ย่อหรือสรุปใจความสำคัญ เมื่ออ่านเข้าใจเรื่อง และจับใจความสำคัญได้จากโครงเรื่องที่อ่านได้ นักเรียนสามารถย่อหรือสรุปสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ได้

Williams (1994) ได้เสนอแนะขั้นตอนของการสอนอ่านไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) โดยมีจุดประสงค์ของขั้นตอนนี้ คือ
 - 1.1 เพื่อแนะนำ กระตุ้นความสนใจในเรื่อง
 - 1.2 เพื่อชักจูงให้นักเรียนสนใจเรียนด้วยการให้เหตุผล สาหรับการอ่าน
 - 1.3 เพื่อเตรียมตัวในด้านภาษาให้แก่ักเรียนก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง

2. ขั้นการอ่าน (While-reading) ขั้นตอนนี้นั้นเนื้อเรื่องที่จะอ่าน มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้
 - 2.1 เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน
 - 2.2 เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างของงานเขียนหรือเนื้อหาที่อ่าน
 - 2.3 เพื่อช่วยขยายเนื้อความของเรื่องให้ชัดเจน
3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความสามารถ ดังนี้
 - 3.1 สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิดในเรื่องที่อ่านได้
 - 3.2 สามารถเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านเข้ากับความรู้ ความสนใจหรือความคิดเห็นของ

นักเรียนได้

ในการพัฒนาทักษะการอ่านที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับสูงนั้น ครูจะต้องฝึกให้นักเรียนทำความเข้าใจและสังเคราะห์ข้อมูล โดยโยงความคิดรวบยอดจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้จากวิชาที่เรียนในภาษาไทยไปยังเรื่องที่กำลังอ่านเพื่อที่จะสามารถอภิปรายหรือเขียนข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ครูควรฝึกให้นักเรียนได้อ่านบทความที่หลากหลาย และฝึกกลวิธีในการอ่าน (Reading Strategy) ไปพร้อมกันด้วย (รูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2549)

สรุปได้ว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีขั้นตอนที่สำคัญ คือ ขั้นก่อน การอ่าน (Pre-reading) ขั้นการอ่าน (While-reading) และขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) เน้นการฝึกให้นักเรียนมีพัฒนาการอ่าน สามารถอ่านออก อ่านได้ อ่านเป็นและเข้าใจความหมาย จากสิ่งที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดจากการอ่านได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจและพัฒนาการอ่านได้ด้วยตนเอง

2.4 เทคนิคการสอนแบบ SQ3R

SQ3R เริ่มขึ้นครั้งแรกในช่วงต้นของปี 1940-1949 โดย ฟรานซิส โรบินสัน (Francis Robinson) ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ให้นักเรียนได้ “สำรวจ ตั้งคำถาม อ่าน เล่าและทบทวน” บทเรียนต่าง ๆ ในหนังสือเรียน และต่อมาโรบินสันจึงได้รับสมญานามว่า “คุณปู่แห่งกลยุทธ์ทางการศึกษา (The Grandfather of Study Strategies)” (Lipson and Wixson, 2003) กลยุทธ์นี้ออกแบบขึ้นมาเพื่อใช้กับงานเขียนในเชิงอธิบาย (Huber, 2004) นอกจากนี้ Ronald C. Feldtand Robert Hensley (2009) ได้กล่าวว่า โรบินสัน ได้พัฒนากลยุทธ์การศึกษา SQ3R เพื่อปรับปรุงการเรียนโดยการรวมทักษะการเรียนระดับที่สูงขึ้นเข้าไว้ด้วยกัน เช่นเดียวกันกับ Victoria Pope Hubbell (1985) ที่ได้กล่าวว่าไว้ว่า SQ3R ถูกพัฒนาขึ้นมาในปี 1946 เพื่อนำมาพัฒนาในด้านการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยม

ดีส และดีส (Deese and Deese, 1979, อ้างถึงใน จีวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542) กล่าวว่าวิธีอ่านแบบ SQ3R นี้ เริ่มโดย ฟรานซิส พี โรบินสัน (Francis P. Robinson) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านที่มหาวิทยาลัยโอไฮโอ (Ohio State University) ได้ศึกษาเทคนิคการอ่านและแนะนำวิธีการอ่านให้กับนักศึกษาจนประสบผลสำเร็จเป็นเวลานาน

2.4.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยการอ่านแบบ SQ3R

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยการอ่านแบบ SQ3R ดังนี้

วิกตอเรีย โปพ ฮับเบล (Victoria Pope Hubbell, p.108-112) กล่าวว่า SQ3R ขึ้นอยู่กับทฤษฎีกระบวนการการเรียนรู้ และทฤษฎีการเรียนรู้ที่ขึ้นอยู่กับการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ มี 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนต้องเริ่มต้นจากการอ่านแบบผ่านตา
2. ผู้เรียนต้องประมวลความรู้ เพื่อเข้าสู่กระบวนการจำ
3. ผู้เรียนต้องสร้างโครงสร้างและจัดหมวดหมู่ของข้อมูลซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญ
4. ข้อมูลจะถูกเก็บไว้เพื่อเรียกใช้ในอนาคต

เนื่องจากผู้เรียนนั้นมีการรับข้อมูลที่มากเกินไปจนจะนำเข้าสู่กระบวนการได้ อัตราการนำเข้าความรู้ใหม่จากสิ่งแวดล้อมสู่ระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นมีอยู่อย่างจำกัด โรบินสันจึงได้ออกแบบแต่ละส่วนของกระบวนการ SQ3R เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการนำเข้าข้อมูล และเขาได้ใช้เทคนิคเบื้องต้นในการเพิ่มความเข้าใจและเก็บรักษาความรู้

ขั้นตอนแรก คือ การสำรวจ (Survey) ซึ่งเชื่อว่าเป็นการเตรียมกระบวนการเพื่อสร้างข้อมูลการสำรวจนี้พัฒนามาจากการสาธิตการวิจัยของการอ่านแบบ Skimming และการสรุปหัวข้อในการอ่านการสำรวจนี้เป็นการตั้งเป้าหมายสำหรับทั้งหมด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการกำหนดการอ่านของผู้อ่าน

ขั้นตอนที่สอง กระบวนการ SQ3R ขึ้นอยู่กับทฤษฎีความเชื่อที่เสริมสร้างให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม (Question) ซึ่งต้องการให้ผู้อ่านตั้งคำถามว่ามีสิ่งใดที่เรายังไม่ทราบจากข้อมูลที่ได้นำเสนอไป ขั้นตอนนี้ยังเป็นขั้นตอนที่ริเริ่มให้ผู้อ่านสื่อสารกับผู้เขียนอย่างรวดเร็วและขั้นตอนที่สำคัญนอกเหนือจากนี้คือ การมีความเข้าใจที่เพียงพอต่อสิ่งที่อ่าน โรบินสันใช้คำถามเนื่องจากเขารู้สึกว่าคำสั่งหรือคำถามนั้น อาจเป็นเรื่องที่เฉพาะเจาะจงสำหรับผู้อ่าน การตั้งคำถามนี้จัดเป็นขั้นสูงของงานที่ได้รับมอบหมาย และคำถามที่เฉพาะเจาะจงนั้นทำให้เกิดความรวดเร็วและสามารถกำหนดทิศทางของการอ่านได้ ผลของการรู้คำถามก่อนอ่านนั้นจะทำให้ผู้อ่านกำหนดเป้าหมายได้ว่า จะอ่านอะไร ยิ่งไปกว่านั้นคำถามยังต่อเนื่องกับตรรกะซึ่งทำให้สิ่งที่อ่านจดจำง่าย

เพราะคำถามทำให้ผู้อ่านได้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงซึ่ง โรบินสันเชื่อว่าจะสามารถเป็นตัวช่วยให้นักเรียนจดจำข้อมูลได้

ขั้นตอนที่สาม เป็นขั้นตอนของการอ่าน (Read) ผู้อ่านต้องจัดการและเลือกข้อมูลที่ต้องการเติมลงไปในช่วงว่างของโครงสร้าง เมื่อนำขั้นตอน 3 ขึ้น คือ Survey, Question และ Read มาประยุกต์ในการอ่านที่ได้รับมอบหมายแล้วพบว่าผู้อ่านสามารถเข้าใจได้รวดเร็วขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษานี้ยังไม่เป็นที่พอใจทั้งหมด 80 เปอร์เซนต์ของสิ่งที่อ่านนั้นจะลืมภายในสองสัปดาห์ โรบินสันจึงเกิดแนวคิดเกี่ยวกับการจดจำนั้นสามารถพัฒนาได้ด้วยการทบทวน และทดสอบหลังจากการมอบหมายการอ่าน เมื่อส่วนของ Test-type Review ได้ใช้หลังจากการอ่านแล้ว อัตราการลืมนั้นลดลงจาก 80 เปอร์เซนต์ เหลือเพียง 20 เปอร์เซนต์ เมื่อผ่านไปสองสัปดาห์ โรบินสันจึงได้เพิ่ม สองขั้นตอนสุดท้ายขึ้น คือ Recite และ Review

ขั้นตอนที่สี่ การท่องจำ (Recitation) ใช้เพื่อเช็คความเข้าใจของแนวคิดที่แน่นอนในส่วนของการจำ ซึ่งในทฤษฎีกระบวนการเรียนรู้ การท่องจำนั้นมีเหตุผลสำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรก เมื่อผู้อ่านท่องจำภายหลังจากการอ่านแล้วจะสามารถอ่านได้อย่างกระตือรือร้นมากขึ้น และมีการประเมิน และการเลือกเครื่องมือเพื่อที่จะทำซ้ำ และประการที่สอง ทฤษฎีกระบวนการสร้างข้อมูลของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้รวดเร็ว มีทั้งความจำระยะสั้น ๆ และความจำระยะยาว การวิจัยเรื่องทบทวนความจำของโรบินสันนั้นเสนอว่า การท่องจำ เป็นการนำเข้าข้อมูลอย่างซ้ำ ๆ ซึ่งมีการใช้เวลาสำหรับกระบวนการที่ผู้อ่านที่จะเปลี่ยนระยะความจำสั้น ๆ เป็นความจำระยะยาว

ขั้นตอนสุดท้าย คือ การทบทวน (Review) โรบินสันเชื่อว่า สามารถลดอัตราการลืมได้ การทบทวนครั้งแรกควรเริ่มต้นที่หลังจากการอ่านหนึ่งครั้ง การทบทวนอื่น ๆ ควรจะเกิดขึ้นหลังจากการทดสอบ ซึ่งการอ่าน 5 ขั้นตอนของกระบวนการ SQ3R นี้ เป็นทฤษฎีที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างราบรื่น และมีประโยชน์ทำให้อ่านได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และยังสามารถพัฒนาระดับทักษะการอ่านให้สูงขึ้นในการอ่านตำราเรียนในระดับมหาวิทยาลัย SQ3R จึงเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย เพราะกลยุทธ์นี้ได้ออกแบบมาเพื่อตอบรับการจัดการในระดับที่สูงขึ้นเพื่อที่จะกำหนดเป้าหมายในการอ่านโดยเฉพาะ เพื่อใช้วัดความเข้าใจและกำหนดความจำของตนเอง ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการอ่านในระดับสูงของผู้ใหญ่

อรรถวุฒิ ตรากิจชรกุล (2542) ได้กล่าวถึงเทคนิค SQ3R ไว้ดังนี้ในปี 1961 โรบินสัน ได้เสนอเทคนิคในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญได้ดี และยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว และจดจำเรื่องตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคดังกล่าวคือ SQ3R ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) คือการกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ ถ้าหากว่าบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็อ่านบทสรุปด้วย การอ่านในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลามากจนเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่อง หรือแนวคิดหลักของเรื่อง การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) การตั้งคำถามในขั้นตอนนี้ จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่ จะเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะทำให้ส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัดขึ้นในขณะที่ผู้อ่านได้อ่านรายละเอียดที่อธิบายหัวข้อนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 Read (R) เป็นการอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบ นั่น คืออ่านตั้งแต่ต้นจนจบตอนของหัวข้อแรก การอ่านในขั้นตอนนี้ เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้นขึ้นเพื่อที่จะหาคำตอบ

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R) เมื่ออ่านจบตอนหนึ่ง ๆ แล้วพยายามตอบคำถามอย่าง ชะย่อโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง พร้อมกับบอกชื่อตัวอย่างในเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร ถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าว ๆ

ขั้นตอนที่ 5 Review (R) เป็นการทบทวนในขั้นตอนนี้ เป็นการทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญ ๆ ก็ได้เพื่อเป็นการระลึกถึงความจำของบทอ่าน แต่ถ้าหากยังไม่แน่ใจในบทอ่านตอนใดก็ตาม ก็ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีก เพื่อจะได้จำได้ดียิ่งขึ้น

พจนารถ ศรีธธา (2544) อ้างถึง กรรณิกา อุ่นแจน 2528; อ้างอิง Robinson.1968 ได้ว่าโรบินสันได้คิดระบบที่จะช่วยในการสอนอ่านที่เรียกว่า SQ3R ขึ้นได้แก่

- 1) Survey การสำรวจเรื่องที่อ่านอย่างรวดเร็ว
- 2) Question ตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน
- 3) Read อ่านเพื่อค้นหาคำตอบ
- 4) Recite จดจำคำตอบหรือเรื่องราวที่พบโดยการท่องหรือเขียน
- 5) Review ทบทวนในเวลาว่าง

สมุทร เชนเชาวิช (2549) ได้กล่าวถึงเทคนิค "ดู ถาม อ่าน ท่อง ทวน"(SQ3R) ดังนี้ในการอ่านตำรา เทคนิคที่มักจะใช้กันมากและค่อนข้างจะเป็นที่รู้จักกันดี คือเทคนิค ดูถาม อ่าน ท่องทวน หรือ SQ3R เทคนิคนี้ประกอบขึ้นด้วย 5 ขั้นตอน

1. S = Survey (ดู) เป็นการอ่านดูแบบผ่านไปอย่างคร่าว ๆ ก่อน เพื่อเช็คว่าเนื้อหาในบทนั้น ๆ มีความยาวมากน้อยขนาดไหน และในเวลาเดียวกันก็เพื่อต้องการจะจับใจความโดยทั่วไปให้ได้เสียขั้นหนึ่งก่อน โดยใช้วิธีการอ่านแบบสกimmingในบางหน้าหรือบางตอน หรือหลาย ๆ

หน้า หลาย ๆ ตอนก็ได้ ดูหัวข้อเรื่องในแต่ละบทว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบทก่อน ๆ หรือเปล่า พิจารณารูปภาพถ้ามี ดูตารางกราฟแผนภูมิหรือแผนผัง ต่อจากนั้นจึงไปดูว่ามีคำถามหรือสรุปใจความไว้ท้ายบทหรือท้ายตอนหรือเปล่า ในขั้น นี้จะไม่ใช้เวลามากนัก

2. Q = Question (ถาม) หลังจากอ่านดูอย่างคร่าว ๆ แล้ว ก็อาจจะพอเข้าใจเนื้อหาโดย ๆ ทั่วไปได้บ้างแล้ว คราวนี้พยายามตั้ง คำถามถามตัวเองดู คำถามที่ว่านี้ควรจะตั้งเกี่ยวข้องกับใจความสำคัญ ๆ ในบทนั้น ๆ โดยตรง ซึ่งอาจจะได้มาจากหัวข้อย่อยๆหรือจากสกิมมิ่งโดยตรงก็ได้ เช่นสมมติว่า กำลังอ่านบทที่ว่าด้วย electricity อยู่ และหัวข้อเรื่องในบทนี้คือ Direct Current ก็อาจตั้ง คำถามขึ้นคล้าย ๆ อย่างนี้ว่า What is direct current? หรือถ้าอยากจะทำให้ลึกซึ้งมากขึ้นไปอีก ก็อาจจะถามว่า How is direct current used in the process? ก็ได้ แต่ที่สำคัญก็คือ คำถามจะต้องสัมพันธ์กันกับสิ่งที่กำลังอ่านอยู่ อย่งไรก็ตามควรจะตั้งถามตัวเองอยู่ตลอดเวลาว่า ใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้น คือ อะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และไปเกี่ยวข้องกับใครบ้างและเมื่อไร หรือตอนไหน พยายามตั้ง คำถามให้ได้ เพราะจะช่วยทำให้การอ่านในขั้น ตอนต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดหมายและจับประเด็นที่สำคัญ ๆ ได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด

3. R1 = Read (อ่าน) ในขั้น นี้จะต้องกลับมาอ่านข้อความในบทหรือในขั้น ตอนนั้น ๆ ซ้ำอีกอย่างค่อนข้างละเอียด การอ่านอย่างแท้จริงจะเกิดขึ้นในขั้น นี้ ควรพยายามอ่านให้เร็วขึ้นกว่าเดิม เพราะเข้าใจและทราบคืออยู่แล้วว่า อ่านเพื่อค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้ง ขึ้นไว้แล้ว และขณะที่กำลังอ่านอยู่ ถ้าเกิดนึกคำถามอะไรขึ้นมาได้อีกก็ให้จดลงบันทึกไว้ก่อน แล้วอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบจนเป็นที่น่าพอใจ

4. R2 = ท่อง (Recite) เมื่ออ่านจบแต่ละตอนหรือแต่ละบทแล้ว ควรจะทำสรุปใจความสำคัญ ๆ ไว้พยายามใช้ถ้อยคำของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาจจะเริ่มด้วยการอ่านทวนคำถามซ้ำอีกเพื่อจะได้สรุปคำตอบได้ง่ายเข้า การสรุปคำตอบนั้นอาจจะทำในรูปของสังเขปความ (outline) ก็ได้หรืออาจจะใช้วิธีตอบคำถามแบบปากเปล่าระหว่างเพื่อนสองต่อสอง ซึ่งจะเท่ากับเป็นการเช็คว่าตัวเองเข้าใจประเด็นสำคัญ ๆ ได้ถูกต้องหรือไม่ พยายามเชื่อมโยงใจความที่สำคัญ ๆ ในบท หรือในตอนก่อน ๆ ให้สัมพันธ์กัน ซึ่งจะช่วยให้การอ่านในบทต่อ ๆ ไปได้ใจความต่อเนื่องกันด้วย

5. R3 = Review (ทวน) ในขั้น นี้เป็นการทบทวนสิ่งต่างๆ ที่ได้จดบันทึกย่อไว้หลังจากที่ได้อ่านจบแล้ว อาจจะเป็นการอ่านทวนคำถาม-คำตอบ ในหัวข้อเรื่องใหญ่ ๆ และที่สำคัญก็ได้ เพื่อเป็นการเพิ่มความจำ ถ้าหากยังไม่แน่ใจหรือมั่นใจ ในตอนไหนหรือบทใด ก็ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่ อีกเพื่อให้จำได้ดีขึ้น

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ สรุปได้ว่าการอ่านโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ3R คือวิธีการสอนซึ่งโรบินสันเป็นผู้คิดค้นขึ้นเพื่อช่วยในการอ่านจับใจความให้อ่านได้รวดเร็ว และจดจำเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นทักษะการอ่านในระดับสูงที่ต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจในการพิจารณาตัดสินสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล ซึ่งผู้อ่านต้องจับสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน ดีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านอย่างไตร่ตรองถี่ถ้วนว่ามีความน่าเชื่อถือเพียงใด ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการอ่านแบบ SQ3R สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้สูงขึ้นได้ หากนักเรียนได้รับการฝึกอ่านโดยใช้เทคนิควิธีที่มีประสิทธิภาพ ย่อมทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2.5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2544, น.20) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ (Learning Achievement in Science) หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะทราบว่าปริมาณมากน้อยเพียงใด ก็อาจจะกระทำได้โดยวัดได้จากการสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

กระทรวงศึกษาธิการ (2542, น.4) ได้ระบุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ในหนังสือประมวลศัพท์ทางการศึกษาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใดๆ ที่ต้องอาศัยทักษะหรือมีเจตนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

พรรณี ชูทัย เจนจิต (2545, น.58) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก และค่านิยมต่างๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการศึกษาอบรม หรือจากการสอบ การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือระดับความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถแค่ไหน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็น

ผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น ซึ่งการวัดต้องใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” (Performance Test)

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ (Content) อันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนรวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์” (ไพศาล หวังพานิช. 2523)

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความสามารถของบุคคลที่ต้องอาศัยทักษะ ความรอบรู้ ทักษะที่ได้จากการเรียน การสอน การฝึกฝน อบรมสั่งสอน ทำให้เกิดความสำเร็จหรือความสามารถในด้านต่างๆ

2.5.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ดังนี้

ศึกษาธิการ,กระทรวง (2542) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า “เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดว่านักเรียนมีความรู้ หรือความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอน มากน้อยปานใด

วรพจน์ นวลสกุล (2540) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน หลังจากที่ผู้เรียนศึกษาบทเรียนนั้นจบแล้ว แบบทดสอบที่ใช้วัดจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชาวิทยาศาสตร์

สมศักดิ์ สันธุระเวช (2542) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ เมื่อได้รับประสบการณ์เฉพาะอย่างไปแล้ว ซึ่งจะเป็นการวัดความสามารถทางวิชาการต่าง ๆ โดยมุ่งวัดว่านักเรียนมีความรู้หรือมีทักษะใน วิชา นั้น มากน้อยเพียงใด

ชาติรี เกิดธรรม (2542) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่า หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดปริมาณความรู้ ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการ ที่ได้เรียนรู้มาในอดีตว่ารับรู้ไว้ได้มากน้อยเพียงไร โดยทั่วไปแล้วมักใช้วัดหลังจากทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว เพื่อประเมินการเรียนการสอนว่าได้ผลอย่างไร

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชานั้นๆ

2.5.3 ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

สว่น สายยศ และอังคณา สายยศ (2532) ได้สรุปลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีไว้ ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เครื่องมือวัดผลนั้น มีคุณภาพ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือวัดนั้นสามารถวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือวัดได้ตรงและครบถ้วนตามเนื้อหาที่ต้องการวัด วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ วัดได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง และวัดแล้วสามารถนำผลการวัดไปพยากรณ์หรือคาดคะเนอนาคตได้
2. มีความเชื่อมั่นสูง (Reliability) เครื่องมือวัดผลที่ดีวัดสิ่งเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง ผลที่ได้จากการวัดจะเหมือนกันหรือแตกต่างกันน้อยมาก
3. มีความเป็นปรนัย (Objectivity) เครื่องมือที่มีความเป็นปรนัยจะมีความชัดเจนในตัวเอง เช่น ข้อสอบที่มีความเป็นปรนัย จะมีความชัดเจนอยู่ 3 ประการ คือ คำถามชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน คำตอบแน่นอน ใครตรวจก็ให้คะแนนตรงกัน และประการสุดท้ายคือ แปลความหมายคะแนนได้ตรงกัน
4. มีความยากง่ายพอเหมาะ (Difficulty) ไม่ยากเกินไปและไม่ง่ายเกินไป ข้อสอบข้อใดที่มีคนตอบถูกมากแสดงว่าง่าย ข้อที่มีคนตอบถูกน้อยแสดงว่ายาก ค่าความยากง่ายของข้อสอบ (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1.00 ข้อสอบที่ดีมีค่า p อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยากปานกลางและค่อนข้างง่าย
5. มีอำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง สามารถแบ่งแยกคนออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ข้อสอบที่จำแนกได้ หมายถึง ข้อสอบที่คนเก่งตอบถูก คนอ่อนตอบผิด ข้อสอบที่จำแนกกลับ คนเก่งจะตอบผิดแต่คนอ่อนจะตอบถูก และข้อสอบที่จำแนกไม่ได้ คนเก่งและคนอ่อนจะตอบถูกและผิดพอ ๆ กัน ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก อำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่า r อยู่ระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 ค่า r เป็นเครื่องหมายลบ หมายความว่า จำแนกไม่ได้ คนเก่งตอบถูกน้อยกว่าคนอ่อน r เป็นเครื่องหมายลบ หมายความว่า จำแนกได้ คนเก่งตอบถูกมากกว่าคนอ่อน ข้อสอบที่มีค่าใกล้เคียงศูนย์ ($r = -0.19$ ถึง $+0.19$) เป็นข้อสอบที่จำแนกไม่ได้ เพราะคนเก่งตอบถูก พอ ๆ กับคนอ่อน ข้อสอบที่ดีควรมีค่า r อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00
6. มีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ เครื่องมือที่สามารถทำให้ได้ข้อมูลที่ดีที่สุดเชื่อถือได้มากโดยใช้วิธีการที่สะดวก รวดเร็ว คล่องตัว แต่เสียเวลาน้อย ลงทุนน้อยและใช้แรงงานน้อย
7. มีความยุติธรรม (Fair) ไม่เปิดโอกาสให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบกันระหว่างผู้ที่ถูกวัดด้วยกัน

8. ใช้คำถามถามลึก (Searching) ข้อสอบที่ดีต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการคิดค้นก่อนที่จะตอบ

9. ใช้คำถามช่วย (Exemplary) มีลักษณะที่ทำให้ทำให้ผู้สอบอยากคิดอยากตอบและทำด้วยความเต็มใจ

10. คำถามจำเพาะเจาะจง (Definite) ไม่ถามวงกว้างเกินไป หรือถามคลุมเครือให้คิดได้หลายแง่หลายมุม

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีจะต้องมีลักษณะดังนี้ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่นสูง มีความเป็นปรนัย มีความยากง่ายพอเหมาะ มีอำนาจจำแนก มีประสิทธิภาพ มีความยุติธรรม ใช้คำถามถามลึก ใช้คำถามช่วย และคำถามจำเพาะเจาะจง

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลการวัดพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียน คุณลักษณะด้านจิตพิสัย ความสนใจ ทักษะติดต่อเนื้อหาวิชาที่เรียนในโรงเรียนและระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และลักษณะบุคลิกภาพ และคุณภาพการสอน การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและการเสริมแรงของครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเองกระทำได้อีกต้องหรือไม่

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งในปัจจุบันครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก หรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Satisfaction ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

กาญจนา อรุณสุขรุจิ (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออกมาทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

สิริวรรณ เจริญรัตน์และคณะ (2548) กล่าวว่า ความพึงพอใจของบุคคลเป็นทัศนคติความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจเป็นความรู้สึกชื่นชอบของบุคคลแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับ การได้รับการตอบสนองถึงผลที่จะได้รับกับความรู้สึก

วิทย์ เทียงบุญธรรม (2541) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความพอใจการทำให้พอใจ ความสนใจความสนใจ ความพอใจ ความสนใจ การชดเชย การไถ่บาป การแก้แค้นสิ่งที่ชดเชย

2.6.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักจิตวิทยาชื่อ อับราฮัม มาสโลว์ (Abraham H.Maslow) ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับ แรงจูงใจ โดยมาสโลว์ ได้อธิบายถึงความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูง โดยกล่าวว่า มนุษย์จะถูกระงับจากความปรารถนาที่จะสนองต่อความต้องการมีอยู่ 5 ระดับ คือ

1) ต้องการของร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ ความต้องการการยกย่อง และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการ อยู่รอดซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ เป็นต้น

3) ความต้องการด้านสังคม (Social Needs) หรือความต้องการความรักและการยอมรับ (Love and Belongingness Needs) ความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการ เป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้รับการยอมรับ เป็นต้น

4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) ซึ่งเป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว (Self-esteem) ความนับถือ (Recognition) และสถานะ (Status) จากสังคม ตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้รับการเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม

5) ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการสูงสุดแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดบรรลุความต้องการในขั้นนี้ได้ จะได้รับการยกย่องว่าเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้อง หรือ นักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

จากทฤษฎีดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลตอบแทนเป็นผลด้านความรู้สึกรักของนักเรียนที่เกิดขึ้น โดยผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้ง สื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจ ของนักเรียนให้มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2.6.3 วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี การเรียนการสอน จะประสบความสำเร็จได้นั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือ ความพึงพอใจในการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ครู ควรสร้างให้เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพราะจะทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อบทเรียนนั้น ๆ ได้ เป็นอย่างดี ซึ่งมีนักการศึกษาได้สรุปถึงวิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียนไว้ดังนี้

อารีย์ พันธุ์ณี (2546, น.198) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนนั้นมีผลต่อพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียน ครูควรส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยการสร้างความพึงพอใจ ให้กับผู้เรียน ดังนี้

1. การชมเชยและการตำหนิ ทั้ง 2 ประการจะมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. การทดสอบบ่อยครั้ง เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจการเรียนมากขึ้นเพราะอาจหมายถึง การเลื่อนชั้น การสำเร็จการศึกษา การทดสอบบ่อยครั้งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจต่อการเรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นและเพิ่มความพึงพอใจของผู้เรียน
3. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้วยการเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง
4. วิธีการเรียนการสอนที่แปลกใหม่ เพื่อสร้างความสนใจ เพราะวิธีการที่แปลกใหม่ที่ผู้เรียนยังไม่มีประสบการณ์มาก่อนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัว และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้อย่างมากขึ้น
5. ตั้งรางวัลสำหรับงานที่มอบหมาย เพื่อยั่วให้ผู้เรียนเกิดความพยายามในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จด้วยดี และเกิดความพึงพอใจกับความสำเร็จนั้น ๆ
6. ตัวอย่างจากสิ่งที่ไม่เคยพบ หรือคาดไม่ถึง การยกตัวอย่างประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเป็นตัวอย่างที่ผู้เรียนคุ้นเคย เพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น
7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้อยาก่อน การเชื่อมโยงสิ่งใหม่ให้สัมพันธ์กับสิ่งที่เป็นประสบการณ์เดิม จะทำให้เข้าใจง่ายและชัดเจนขึ้น และจะทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนคาดหวังไว้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์และเป็นพื้นฐานต่อไป

8. เกมและละคร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง เช่น การเล่นเกม การแสดงละครนั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

9. สถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนไม่พึงปรารถนา เช่น สภาพความจำเจในห้องเรียนหรือบรรยากาศในห้องเรียนที่ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ อาจจะเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนเบื่อ ไม่พอใจ ขัดแย้ง ควรหาทางลดหรือขจัดให้หมดไป เพราะเป็นสิ่งที่บั่นทอนต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการศึกษาถึงวิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียนจากนักการศึกษา

สรุปได้ว่าวิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียนนั้น ควรเริ่มจากครูซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน เพราะครูผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความตื่นเต้น แปลกใหม่และพยายามจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนไม่เคยพบเจอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสุขเพลิดเพลิน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนและนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนต่อไป

2.6.4 การวัดความพึงพอใจ

แนวทางในการวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนก่อนวัดกรรมหรือกิจกรรมการเรียนการสอน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและสภาพของนักเรียน ตลอดจนศักยภาพของครูว่ามีความพร้อมที่จะใช้วิธีการใดในการวัดความพึงพอใจ (กมลฤช เหลี่ยมโชติสง, 2546) ได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจรูปแบบหนึ่ง โดยมุ่งสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายทั้งหมด ไม่ว่าจะแสดงออกด้วยการพูด กริยาท่าทาง ซึ่งจะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

2. การใช้แบบสอบถาม ผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถที่จะทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำถามให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระก็ได้

3. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยตรงวิธีการหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีและเหมาะสม จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจโดยทั่วไปจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ หรือใช้แบบสอบถาม การเลือกที่จะใช้วิธีการใดนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่จะวัด เช่น กลุ่มบุคคลที่สามารถอ่านและเข้าใจสื่อทางภาษาได้ ก็จะใช้แบบสอบถาม เพราะนอกจากจะประหยัดเวลาแล้ว ผู้ตอบยังมีความเป็นอิสระที่จะตอบ ส่วนในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่สามารถอ่าน สื่อสารทางภาษาได้ จำเป็นต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ แต่ต้องแก้ปัญหาเรื่องความเป็นอิสระของผู้ตอบ ในส่วนข้อคำถามนั้น บุคคลจะถูกถามถึงระดับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจสิ่งนั้น ๆ ในแง่มุมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจะศึกษาจากรูปแบบการวัดความพึงพอใจดังกล่าว สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้นเป็น

เรื่องของจิตใจที่ไม่คงที่ และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยผู้ที่ถูกวัดนั้นได้บอกกล่าวความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่เราต้องการทราบ โดยอาจใช้วิธีการ สังเกต แบบสอบถาม หรือการสัมภาษณ์ สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวัดโดยใช้แบบสอบถาม ถามความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ มีความรู้สึกพึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศและในประเทศผู้วิจัยขอนำเสนอ ดังต่อไปนี้

คุยฎี นานาหาร (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอน อ่านแบบ SQ3R โรงเรียนบ้านหันศิลางาม จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) เพื่อ พัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ วิธีสอนอ่านแบบ SQ3R 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) เพื่อ ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ วิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2553 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ SQ3R 2) เครื่องมือที่ใช้ในการ สะท้อนผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่มีการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมนั้น ๆ อยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ เกิดการเรียนรู้ที่ดีมีคุณภาพส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นและ มีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 76.20 นักเรียนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 85.71 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 70 และมีความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน จากการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2 ครั้งคือหลังเรียนทันทีและหลังจากเรียน 2 สัปดาห์เมื่อทดสอบค่า t-test พบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 2 ครั้งไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

จิตรดา พิภูลทอง (2554) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบ SQ3R 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธี SQ3R โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 24) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธี SQ3R โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนบรบือวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธี SQ3R 2) แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธี SQ3R 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 24) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธี SQ3R โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.65/81.282) ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการอ่านแบบ SQ3R มีค่าเท่ากับ 0.5489 แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 54.89 3) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความพึงพอใจต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการอ่านแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

รัตนาวุฒิสาร (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสาน มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสานที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้วิธีสอน

แบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสาน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยผ่านวิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสาน กลุ่มเป้าหมายได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนิคมหนองแก้วญาณเวที อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) หนังสือนิทานพื้นบ้านอีสาน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสาน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสานมีประสิทธิภาพ 84.42/81.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสานโดยรวมอยู่ในระดับ 64 มากที่สุด

วันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557) ได้ทำการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรีมีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R กลุ่มเป้าหมายได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R 3) แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับดีเยี่ยม

จักรพงษ์ รักสีขาว (2557) ได้ทำการวิจัย ศึกษาการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ๒๖.๐๐ และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ๓๖.๑๐ คะแนน เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test ผลปรากฏว่า ค่า t คำนวณได้เท่ากับ ๓.๕๘๖ มากกว่าค่า t ในตารางคือ ๒.๘๙๖๕ ที่ระดับ ๐.๐๑ df (n-1) เท่ากับ ๕ หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ นั่นคือ การเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ๒๖.๐๐ และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ๓๖.๑๐ คะแนน เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test ผลปรากฏว่า ค่า t คำนวณได้เท่ากับ ๓.๕๘๖ มากกว่าค่า t ในตารางคือ ๒.๘๙๖๕ ที่ระดับ ๐.๐๑ df(n-1) เท่ากับ ๕ หมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ นั่นคือ การเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

Paporello (1991) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้เทคนิค SQ3R ในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ไม่ได้ทำการฝึกตามขั้นตอน SQ3R และกลุ่มทดลองจำนวน 19 คน ได้รับการฝึกโดยใช้เทคนิค SQ3R โดยใช้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ ในหัวข้อ “Gateways to Science” และใช้แบบทดสอบ 3 บทเรียน ผลการวิจัยพบว่า การทดลองทั้ง 3 ครั้ง ของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

Greenham, Lloyd G. (Lloyd George) (1981) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนการสอน ในหัวข้อ Latitude และ Longitude หน่วยการเรียนรู้วิชาสังคมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรม และเพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนที่เรียนซ้ำในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อตอบสนองต่อปัญหาการศึกษาซึ่งเน้นความเป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันของเด็กแต่ละคน ผลการวิจัยพบว่าการใช้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยหลังเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสังคมศาสตร์ สูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นเป็นงานวิจัยภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า เทคนิคการสอน SQ3R มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นสำรวจ ขั้นตั้งคำถาม ขั้นอ่าน ขั้นท่องจำและขั้นทบทวนเป็นเทคนิคการสอนสามารถจัดกิจกรรมการอ่านได้ในทุกระดับชั้นสามารถนำมาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพ เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างมีขั้นตอน เข้าใจในสิ่งที่อ่านด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญได้รวดเร็ว เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น จดจำเรื่องที่อ่านส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยและอภิปรายผลต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย เป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้อง 44 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้อง 22 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

- 3.2.1 ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ศึกษาหลักการวิธีการสอนโดยเทคนิค SQ3R จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. สร้างชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เลือกสาระการเรียนรู้ จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 3 กิจกรรม ทั้งหมด 15 กิจกรรม ใช้เวลา 15 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้	กิจกรรม	จำนวนชั่วโมง
All year round	3	3
Family and friends	3	3
Around town	3	3
Yummy food	3	3
Play time	3	3

4. นำชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรม ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ของชุดกิจกรรมด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli&Hambleton, p.49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าชุดกิจกรรมไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเทคนิค SQ3R มีค่า IOC เท่ากับ .67 – 1.00

6. นำชุดกิจกรรมปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคSQ3R ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อวิเคราะห์และวัดความสามารถด้านต่างๆ เช่น ด้านความรู้ - ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด จำนวน 25 ข้อ
4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
5. นำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli &Hambleton, p.49-60) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ มีค่า IOC เท่ากับ .67 – 1.00

6. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษที่แก้ไขแล้วไป Try out กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ซึ่งเป็นคนละกลุ่ม กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดย กำหนดเกณฑ์การผ่าน ค่าความยากง่าย (p).20 -.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) .20 ขึ้นไป(บุญชม ศรีสะอาด, น.58-66)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าความยาก (p) เท่ากับ 0.695 – 0.733 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.2 ขึ้นไป

7. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเทคนิค SQ3R

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R

2. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคSQ3R และความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคSQ3Rจากหนังสือ เอกสาร

3. ศึกษาวิธีการสร้าง แบบสอบถามการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคSQ3Rจากหนังสือ เอกสารมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามหลักของลิเคอร์ต (Likert) เพื่อให้ทราบแนวทางและหลักการสร้างแบบสอบถามการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคSQ3Rจากหนังสือ เอกสารมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แต่ละข้อคำถามมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, น.51)

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีความหมาย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ความพึงพอใจระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเทคนิค SQ3R ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเทคนิค SQ3R มาวิเคราะห์หาความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน	+1	แน่ใจว่าข้อคำถามความพึงพอใจตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามความพึงพอใจตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน	-1	แน่ใจว่าข้อคำถามความพึงพอใจไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R มีค่า IOC เท่ากับ .67 – 1.00

6. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน มากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงสามารถนำข้อคำถามนั้นไปใช้ได้

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคSQ3Rที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ขั้นเตรียม

ผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ใช้ชุดกิจกรรมอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

3.4.2 ขั้นดำเนินการ

1. ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที โดยให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บเป็นข้อมูล

2. ดำเนินการสอนตามชุดกิจกรรม จำนวน 5 ชุดกิจกรรม ใช้เวลา 15 ชั่วโมง แต่ละชุดกิจกรรม ผู้สอนให้นักเรียนเรียนรู้จากใบความรู้ ทำใบกิจกรรมและแบบทดสอบท้ายบท เพื่อเก็บคะแนน

3. หลังจากเรียนครบทุกชุดกิจกรรมแล้ว ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test) ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที เพื่อเก็บเป็นข้อมูล

3.4.3 ขั้นสรุป

1. เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมด ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคSQ3R

2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยได้นำผลแบบทดสอบท้ายบท แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคSQ3R ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.2 ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผล และวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, น.101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, น.101)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

3. การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, น.103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 $\sum$ แทน ผลรวม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, น. 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
 $\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 ทั้งหมด N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, น.81)

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ	r	แทน	ระดับความยากง่าย
	R_u	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก
	R_l	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก
	f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

3. การหาค่าความยากง่าย (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, น.84)

$$P = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

เมื่อ	P	แทน	ระดับความยากง่าย
	R_u	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก
	R_l	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก
	f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

4. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร K. R. 20 (บุญชม ศรีสะอาด, น.85)ดังนี้

$$r_u = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	n	คือ	จำนวนข้อ
	p	คือ	สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
	q	คือ	สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ = $1 - p$
	S_t^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, น.125-126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า t-test แบบ Dependent (บุญชม ศรีสะอาด, น.109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน
	$\sum$	แทน	ผลรวม

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้อง 22 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) และได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยทั้งหมด 3 อย่าง ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค SQ3R

ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนน/ร้อยละ ของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R นักเรียน จำนวน 22 คน

ลำดับ	แบบทดสอบ จำนวน 5 ชุด					คะแนน รวม 50 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ ผ่าน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80
	ครั้งที่ 1 (10 คะแนน)	ครั้งที่ 2 (10 คะแนน)	ครั้งที่ 3 (10 คะแนน)	ครั้งที่ 4 (15 คะแนน)	ครั้งที่ 5 (5 คะแนน)			
1	9	10	10	15	5	49	98	ผ่าน
2	9	4	7	15	5	40	80	ผ่าน
3	6	2	6	15	3	32	64	ไม่ผ่าน
4	9	10	8	14	5	46	92	ผ่าน
5	9	8	8	15	5	45	90	ผ่าน
6	10	10	10	15	5	50	100	ผ่าน
7	9	10	8	15	5	47	94	ผ่าน
8	9	10	10	15	5	49	98	ผ่าน
9	9	10	9	15	5	48	96	ผ่าน
10	10	10	7	15	5	47	94	ผ่าน
11	8	8	7	13	5	41	82	ผ่าน
12	10	10	9	15	5	49	98	ผ่าน
13	10	10	9	15	5	49	98	ผ่าน
14	9	10	8	15	5	47	94	ผ่าน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	แบบทดสอบ จำนวน 5 ชุด					คะแนน รวม 50 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ ผ่าน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80
	ครั้งที่ 1 (10 คะแนน)	ครั้งที่ 2 (10 คะแนน)	ครั้งที่ 3 (10 คะแนน)	ครั้งที่ 4 (15 คะแนน)	ครั้งที่ 5 (5 คะแนน)			
15	10	8	6	15	5	44	88	ผ่าน
16	10	10	6	15	5	46	92	ผ่าน
17	10	8	10	15	5	48	96	ผ่าน
18	8	10	5	15	4	42	84	ผ่าน
19	9	10	7	15	5	46	92	ผ่าน
20	10	10	10	15	5	50	100	ผ่าน
21	10	10	7	14	5	46	92	ผ่าน
22	10	8	8	15	5	46	92	ผ่าน

จากตารางที่ 4.1 แสดงคะแนน/ร้อยละของแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R นักเรียนจำนวน 22 คน พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 คน และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนจำนวน 22 คน

กลุ่ม	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2tailed)
ก่อนเรียน	22	25	12.54	2.10	14.075	0.000*
หลังเรียน	22	25	20.77	2.36		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดกิจกรรมเท่ากับ 12.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.10 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ระหว่างก่อนใช้ชุดกิจกรรมและหลังใช้ชุดกิจกรรมพบว่า ค่าสถิติ t มีค่า 14.075 และค่า Sig.(2tailed) มีค่า 0.000 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดกิจกรรมและหลังใช้ชุดกิจกรรมมีความสัมพันธ์กันและนักเรียนได้เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยเทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้จากชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R นักเรียนจำนวน 22 คน

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปล ความหมาย
1.เนื้อหา				
1.1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ เนื้อหาการเรียนรู้	4.91	0.30	มากที่สุด
1.2	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ3R ให้เข้าใจอย่าง ชัดเจน	4.55	0.52	มากที่สุด
1.3	เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน	4.36	0.67	มากที่สุด
1.4	เนื้อหามีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.55	0.52	มากที่สุด
1.5	เนื้อหาเป็นเรื่องที่น่าสนใจในชีวิตประจำวันได้	4.55	0.69	มากที่สุด
รวม		4.58	0.54	มากที่สุด
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R				
2.1	กิจกรรมการเรียนรู้เร้าสนใจและเพิ่มการเรียนรู้	4.73	0.47	มากที่สุด
2.2	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาการเรียนรู้	4.27	0.65	มากที่สุด
2.3	กิจกรรมที่ได้ทำ เพิ่มความสนุกและความสุข	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4	นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน การอ่านSQ3R	4.73	0.47	มากที่สุด
2.5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	4.64	0.50	มากที่สุด
รวม		4.67	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D	แปลความหมาย
3. ชุดกิจกรรม				
3.1	ชุดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	4.55	0.52	มากที่สุด
3.2	ใบความรู้มีเนื้อหาครอบคลุม ครบถ้วนสมบูรณ์	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3	แบบทดสอบมีความเหมาะสม	4.55	0.52	มากที่สุด
3.4	การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.73	0.47	มากที่สุด
รวม		4.71	0.50	มากที่สุด
4. ครูผู้สอน				
4.1	ครูชี้แจงขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมและขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เข้าใจง่าย และชัดเจน	4.64	0.67	มากที่สุด
4.2	ครูให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียน	4.64	0.50	มากที่สุด
4.3	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้	4.73	0.65	มากที่สุด
4.4	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.55	0.52	มากที่สุด
รวม		4.64	0.59	มากที่สุด
5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				
5.1	นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปปรับใช้กับการเรียนในวิชาอื่นได้	4.55	0.69	มากที่สุด
5.2	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.64	0.67	มากที่สุด
5.3	มีเรื่องให้อ่านที่เป็นประโยชน์หลากหลาย	4.64	0.67	มากที่สุด
5.4	พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น	4.91	0.30	มากที่สุด
รวม		4.68	0.51	มากที่สุด
โดยรวมเฉลี่ย		4.65	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้จากชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณารายด้านมีคะแนนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านชุดกิจกรรม ($\bar{X} = 4.71$ S.D. = 0.50) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.68$ S.D. = 0.51) ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ($\bar{X} = 4.67$ S.D. = 0.42) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.64$ S.D. = 0.59) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.58$ S.D. = 0.54) ซึ่งในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.91$ S.D. = 0.3) ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ3R ให้เข้าใจอย่างชัดเจนและเนื้อหา มีความชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.55$ S.D. = 0.52) เนื้อหาเป็นเรื่องที่น่าสนใจในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.55$ S.D. = 0.69) เนื้อหา มีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน ($\bar{X} = 4.36$ S.D. = 0.67)

ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนสูงที่สุด คือ กิจกรรมที่ได้ทำ เพิ่มความสนุกและความสุข ($\bar{X} = 5$ S.D. = 0.00) กิจกรรมการเรียนรู้เร้าสนใจและเพิ่มการเรียนรู้และนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน การอ่าน SQ3R ($\bar{X} = 4.73$ S.D. = 0.47) กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.64$ S.D. = 0.50) และกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 4.27$ S.D. = 0.65)

ด้านชุดกิจกรรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนสูงที่สุด คือ ใบความรู้มีเนื้อหาครอบคลุม ครบถ้วนสมบูรณ์ ($\bar{X} = 5$ S.D. = 0.00) การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.73$ S.D. = 0.47) ชุดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลาและแบบทดสอบมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.55$ S.D. = 0.52)

ด้านครูผู้สอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนสูงที่สุด คือ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.73$ S.D. = 0.65) ครูชี้แจงขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมและขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เข้าใจอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.64$ S.D. = 0.67) ครูให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียน ($\bar{X} = 4.64$ S.D. = 0.50) และครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.55$ S.D. = 0.52)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนสูงที่สุด คือ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น ($\bar{X}=4.91$ S.D. = 0.30) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้นและมีเรื่องให้อ่านที่เป็นประโยชน์หลากหลาย ($\bar{X}=4.64$ S.D. = 0.67) และนักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปปรับใช้กับการเรียนในวิชาอื่นได้ ($\bar{X}=4.55$ S.D. = 0.69)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีลำดับขั้นตอนการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถเรียนรู้โดยใช้ ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยเทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระดับมาก

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย 2 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้อง 22 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เป็นห้องที่ผู้วิจัยเป็นครูที่ปรึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเทคนิคSQ3R
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่าน

ภาษาอังกฤษโดยเทคนิคSQ3R

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนใช้ชุดกิจกรรมอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้สอนให้นักเรียนทดสอบความรู้ก่อนเรียน (Pre-test) โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที โดยให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บเป็นข้อมูล

2.2 ดำเนินการสอนตามชุดกิจกรรม จำนวน 5 ชุดกิจกรรม ใช้เวลา 15 ชั่วโมง แต่ละชุดกิจกรรม ผู้สอนให้นักเรียนเรียนรู้จากใบความรู้ ทำใบกิจกรรมและแบบทดสอบท้ายบทเพื่อเก็บคะแนน

2.3 หลังจากเรียนครบทุกชุดกิจกรรมแล้ว ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Post-test) ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 25 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที เพื่อเก็บเป็นข้อมูล

3. ขั้นสรุป

3.1 เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมด ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

3.2 นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูปโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำผลแบบทดสอบท้ายบท แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษโดยเทคนิค SQ3R ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ประมวลผลโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผล และวิเคราะห์ข้อมูล
3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54

5.1.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดกิจกรรมเท่ากับ 12.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.10 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ระหว่างก่อนใช้ชุดกิจกรรมและหลังใช้ชุดกิจกรรมและหลังใช้ชุดกิจกรรม พบว่า ค่าสถิติ t มีค่า 14.075 และค่า Sig.(2tailed) มีค่า 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดกิจกรรมและหลังใช้ชุดกิจกรรมมีความสัมพันธ์กันและนักเรียนได้เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณารายด้านมีคะแนนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านชุดกิจกรรม ($\bar{X} = 4.71$ S.D. = 0.50) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.68$ S.D. = 0.51) ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ($\bar{X} = 4.67$ S.D. = 0.42) ด้านครูผู้สอน ($\bar{X} = 4.64$ S.D. = 0.59) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.58$ S.D. = 0.54)

5.2 อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 คน และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 เนื่องจากชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีระดับความยากง่ายแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่ามีนักเรียนได้คะแนนน้อยในบางชุดกิจกรรม เช่น ชุดกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Around the town มีนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า 7 คะแนน เพราะมีคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ ยานพาหนะ และการบอกตำแหน่ง ซึ่งเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียนบางคน ถึงแม้ว่าจะใช้เทคนิค SQ3R นักเรียนก็ยังไม่สามารถอ่านเข้าใจได้ แต่ภาพโดยรวมนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีคะแนนอยู่ในระดับสูงทุกกิจกรรม ซึ่งวิตตอเรีย โปพ ฮับเบล (Victoria Pope Hubbell, 1985: 108-112) กล่าวว่า SQ3R ขึ้นอยู่กับทฤษฎีกระบวนการการเรียนรู้ และทฤษฎีการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับการสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ มี 4 ขั้นตอน คือ 1) ผู้เรียนต้องเริ่มต้นจากการอ่านแบบผ่านตา 2) ผู้เรียนต้องประมวลความรู้เพื่อเข้าสู่กระบวนการจำ 3) ผู้เรียนต้องสร้างโครงสร้างและจัดหมวดหมู่ของข้อมูลซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญ 4) ข้อมูลจะถูกเก็บไว้เพื่อเรียกใช้ในอนาคตและเนื่องจากผู้เรียนนั้นมีการรับข้อมูลที่มากเกินไปจนจะนำเข้าสู่กระบวนการได้ อัตราการนำเข้าความรู้ใหม่จากสิ่งแวดล้อมสู่ระบบการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นมีอยู่อย่างจำกัด โรบินสันจึงได้ออกแบบแต่ละส่วนของกระบวนการ SQ3R เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการนำเข้าข้อมูล และเขาได้ใช้เทคนิคเบื้องต้นในการเพิ่มความเข้าใจและเก็บรักษาความรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุชกู นาหาร (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ SQ3R โรงเรียนบ้านหันศิลางาม จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่มีการพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมนั้น ๆ อยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมีคุณภาพส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นและมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 76.20 นักเรียนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 85.71 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 70 และมีความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน จากการทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2 ครั้งคือหลังเรียนทันทีและหลังจากเรียน 2 สัปดาห์เมื่อทดสอบค่า t-test พบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้ง 2 ครั้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Paporello (1991) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้เทคนิค SQ3R ในการ

เรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน ไม่ได้ทำการฝึกตามขั้นตอน SQ3R และกลุ่มทดลองจำนวน 19 คน ได้รับการฝึกโดยใช้เทคนิค SQ3R โดยใช้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ ในหัวข้อ “Gateways to Science” และใช้แบบทดสอบ 3 บทเรียน ผลการวิจัยพบว่า การทดลองทั้ง 3 ครั้ง ของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และ Krause (2001) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีสอนที่อาศัยทฤษฎีการนำเสนอผลงานเพื่อความเข้าใจ ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน SQ3R และทฤษฎีการนำเสนอผลงานจากการทดลองไม่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มทดลองของคะแนนการทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ยของคะแนนแตกต่างกันเล็กน้อยผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของข้อมูลชี้ให้เห็นว่าทฤษฎีการนำเสนอผลงานจะมีประโยชน์ ถ้าเพิ่มเวลาในการสอนให้มากขึ้น แต่สำหรับการสอนแบบ SQ3R ไม่ต้องเพิ่มเวลา ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการสอนแบบ SQ3R ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านได้ดี

5.2.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดกิจกรรมเท่ากับ 12.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.10 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ระหว่างก่อนใช้ชุดกิจกรรมและหลังใช้ชุดกิจกรรมและหลังใช้ชุดกิจกรรม พบว่า ค่าสถิติ t มีค่า 14.075 และค่า Sig.(2tailed) มีค่า 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดกิจกรรมและหลังใช้ชุดกิจกรรมมีความสัมพันธ์กันและนักเรียนได้เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ จิตรา พิกุลทอง (2554) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R โดยการให้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 54.89 3) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการสอนแบบ SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รัตนา วุฒิสาร (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสาน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสานโดยรวมอยู่ในระดับ 64 มากที่สุด

วันเพ็ญ วัฒนานะ (2557) ได้ทำการวิจัยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบSQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจักรพงษ์ รักสีขาว (2557) ได้ทำการวิจัย ศึกษาการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.20) สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตรา พิกุลทอง(2554) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R โดยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความพึงพอใจต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการอ่านแบบ SQ3Rโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด และรัตนา วุฒิสาร (2556)ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสาน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสานโดยรวมอยู่ในระดับ 64 มากที่สุด

5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย

5.3.1 การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค SQ3R เป็นเทคนิคการสอน ที่สามารถจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี เป็นวิธีสอนขั้นตอนการอ่าน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาสิ่งที่อ่านได้ง่ายขึ้น เนื่องจากชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเองนั้น มีความหลากหลายและน่าสนใจ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะมีการนำเอาบทอ่านภาษาอังกฤษหลายๆประเภท เช่น บทกลอน นิทาน เรื่องสั้น รวมถึงความรู้ทั่วไปภาษาอังกฤษ มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และระดับของผู้เรียน

5.3.2 จากการที่ผู้วิจัยได้เลือกเรื่องให้นักเรียนอ่านในแต่ละกิจกรรมและแบบทดสอบ มีระดับตั้งแต่เรื่องง่ายไปจนถึงเรื่องที่ยาก รวมถึงคำศัพท์ที่นำมาใช้ และอีกประการหนึ่งแบบทดสอบมีลักษณะง่ายและยากสลับกันไป เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ว่าอ่านแต่เรื่องยากหรืออ่านแต่เรื่องง่ายๆ ดังนั้นคะแนนแบบทดสอบจึงได้คะแนนมากตามที่กำหนดไว้

5.3.3 การที่ผู้วิจัยได้นำเอาเทคนิคการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค SQ3R มาใช้ในชุดกิจกรรมนั้น ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและสามารถพัฒนาการอ่านได้ดี และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจที่สูงขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ในระหว่างการใช้ชุดกิจกรรม ควรให้เวลากับผู้เรียนอย่างเหมาะสม ไม่เร่งรัด หรือคาดหวังกับคำตอบของนักเรียนในทันที
2. เนื้อเรื่องที่นำมาใช้ ควรเลือกเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับวัย มีสีสันและภาพการ์ตูน เพื่อดึงดูดความสนใจ ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น
3. สื่อที่นำมาใช้ในการดำเนินชุดกิจกรรม เช่น รูปภาพ หรือบทอ่าน ควรเป็นเรื่องที่สร้างขึ้นเองหรือควรอ้างอิงที่มาของภาพควร เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สอนควรฝึกฝนการตั้งคำถามใหม่ๆ ให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Wh-question เพื่อให้เกิดคำถามที่หลากหลาย และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชิน
2. ในการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R นั้น ในขั้นทบทวน (Review) ผู้สอนควรให้นักเรียนได้สร้างผังความคิด (Mind Mapping) ของตนเอง เพื่อดูว่านักเรียนมีความเข้าใจในบทอ่านมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ พ.ศ.ร.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬารัฐบาลดพรวา
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จตุพร เพชรแก้ว. (2546). การใช้กลวิธีลิ้นเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ความคงทน ในการจำและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- จิตภา ฉันทานนท์. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้. วารสารวิชาการกรมวิชาการ, น.52-58.
- จิตตรา พิกุลทอง. (2553). การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่านวิธี SQ3R โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- จักริน โพธิ์ทอง. (2545). การสอนอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน ภาษาอังกฤษการรู้คำศัพท์และทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2544). เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ดุขฎี นานาร. (2553). การพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเบื้องต้นเพื่อความเข้าใจและ คงทนในการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนอ่านแบบ SQ3R (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษา นอกโรงเรียน
- ทัศนีย์ พันธุ์โยธชาติ. (2534). ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์กับการอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- พรนิภา บรรจงมณี. (2548). การใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดไตร่ตรองของผู้เรียน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุวดี โปธายะ. (2546). การใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียนสรุปใจความของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนกัญท์ เลิศคำฟู. (2547). การใช้วิธีสอบแบบเอสคิวโฟร์อาร์ในการสอนอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นป.5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนา วุฒิสาร. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วันเพ็ญ วัฒนฐานะ. (2557). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณพร อภิธรรมวิวัฒน์. (2552). การสร้างชุดการสอนภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิษุฒดา กรุงศรี. (2554). การสร้างชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง *Plants for Life* โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วนิดา ดันสุวรรณรัตน์. (2543). ชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมใจ ธีระนันท์. (2544). การสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลำลี รักสุทธี. (2553). การจัดทำสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนและแผนประกอบสื่อวัตกรรมการเรียน. นนทบุรี: เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.

เอมอร เนียมน้อย. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีอ่านแบบSQ3R ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร (รายงานวิจัย). กำแพงเพชร: สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

ภาษาต่างประเทศ

Bloom, Benjamin S. (1976). *Human Characteristics and School Learning*. New York: Mc Graw-Hill.

Dechant, Emerald Victor. (1982). *Improve Teaching Reading*. New Jersey, Prentice Hall. Eaglewood Cliffs.

Deese, James, and Deese, Ellin. K. (1979). *How to study (3rd ed.)*. New York : Mc Graw- Hill.

Fisher, Simon D. (1986). The Effect of a Study Strategy “SQ3R” on the Ability of Fifth Grade Student to Read a Social Studies Textbook. *Dissertation Abstracts International*, 64 (10) : 3656-A.

Harwell Joan M. (2001). *Complete with Learning Disabilities Handbook (2nd ed)*. United States of America: n.p.

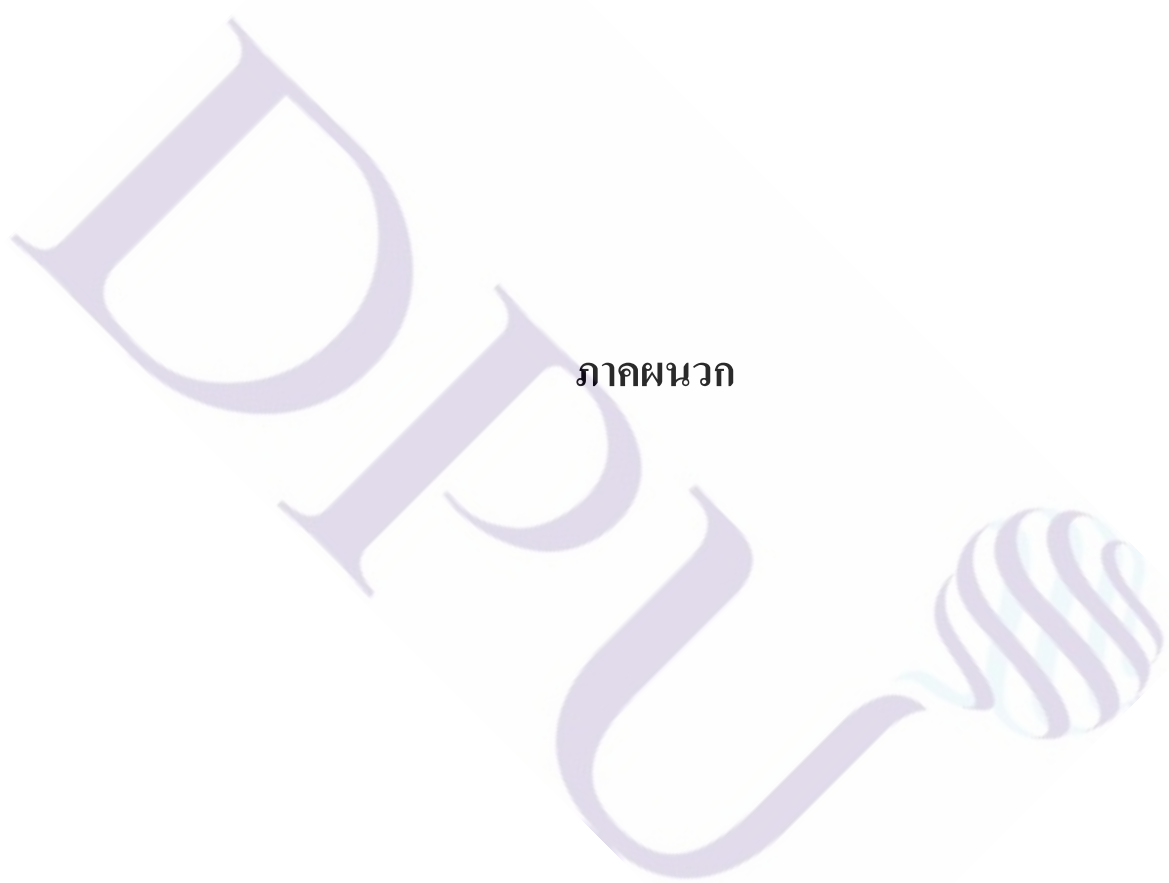
Hubbell, Victoria Pope. (1985). *A Comparison of the SQ3R and the SQ2RW Method of Study with Reader of Collage Textbooks* (Master’s thesis). United States: University of Missouri Columbia.

Krause, E.C. (2001). The Effect of Instruction in Representation Theory on Student Understanding of Binomial Probability. Doctoral Dissertation. State University of New York at Albany, *Dissertation Abstracts International*. 63(01), 83A.

Paporello Ann Gale. (1991). *The Effectiveness of the SQ3R study skill technique in the Science Education of Sixth Grade Students*. Washington, D.C.: n.p.

Robinson, F. P. *Effective study*. New York : Harper and Brothers, 1961

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R
พร้อม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้เทคนิค SQ3R
ประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
อ 13201
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดย
นางสาวนาตยา ทิพย์ไสยาสน์

คำชี้แจง

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทั้งหมด 5 เรื่อง ประกอบด้วย คู่มือการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงานประกอบการทำกิจกรรม แบบทดสอบท้ายบท และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์รูควรรศึกษาและทำความเข้าใจแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม และวิธีการใช้ชุดกิจกรรมให้ละเอียดก่อนจัดการเรียนการสอน
2. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อ13201)
3. จัดการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ตามแผนการจัดการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม
4. ชี้แจงให้นักเรียนอ่านคำแนะนำในการใช้ชุดกิจกรรม และปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้
5. พิจารณาให้คำปรึกษา แนะนำตามความเหมาะสม ซึ่งในแต่ละกิจกรรมมีเนื้อหาความยากง่ายแตกต่างกัน
6. ส่งเสริมให้นักเรียน ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยมีครูคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

คู่มือการใช้สำหรับนักเรียน

1. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชุดกิจกรรมที่ 1 เรื่อง All year round ประกอบด้วย คู่มือการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงานประกอบการทำกิจกรรม แบบทดสอบท้ายบท และแบบวัดประเมินผล ซึ่งในแต่ละกิจกรรมนักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
2. นักเรียนอ่านคำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ คำแนะนำให้ชัดเจนและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
3. ปฏิบัติงานตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้
4. ให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจและซื่อสัตย์ต่อตนเอง
5. เมื่อเกิดข้อสงสัยให้ปรึกษาครูผู้สอน และศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือเรียน ห้องสมุด หรือสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และแหล่งเรียนรู้ เป็นต้น

การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

วิธีการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่านทุกประเภท เพราะจุดมุ่งหมายที่แท้จริงคือผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ดังนั้นระดับความเข้าใจในการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 ระดับแปลความ เป็นความสามารถให้ความหมายของบทอ่านโดยใช้ถ้อยคำภาษาของตนได้อย่างถูกต้อง

ระดับที่ 2 ระดับตีความ เป็นความสามารถในการเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านโดยต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจความหมายแฝงของคำ หรือข้อความที่ไม่ได้บอกความหมายตรง ๆ

ระดับที่ 3 ระดับขยายความ เป็นความสามารถในการให้แนวคิดเพิ่มเติมและกว้างขวางออกไปจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่อย่างมีเหตุผล

การเรียนรู้แบบเทคนิค SQ3R

SQ3R เป็นเทคนิคการอ่านหนังสือที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในวงการศึกษาต่างประเทศ และถูกพัฒนาขึ้นโดยศาสตราจารย์ **Francis B. Robinson** แห่ง Ohio State University **เทคนิคการอ่าน SQ3R** จะช่วยให้เราสามารถเลือกสิ่งที่เราคิดว่าเราต้องรู้จากเรื่องที่อ่าน วิธีการอ่านแบบนี้จะช่วยให้เราเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว และสามารถจดจำเรื่องได้ดี สามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

SQ3R ย่อมาจาก เทคนิค 5 ขั้นตอน อย่าง Survey (สำรวจ) Question (ตั้งคำถาม) Read (การอ่าน) Recite (ท่อง) และ Review (ทบทวน) นั่นเอง มาดูกันว่าแต่ละขั้นตอนมีวิธีการอย่างไรบ้าง?

ขั้นตอนที่ 1 S - Survey สำรวจทุกชอกทุกมุมก่อนอ่าน

คือการกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ ถ้าหากว่าบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็อ่านบทสรุปด้วย การอ่านในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดหลักของเรื่อง การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 2 Q - Question หัดเป็นคนขี้สงสัยบ้างก็ได้

การตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่เพิ่มความเข้าใจมากขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะทำให้ส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัดขึ้นในขณะที่ผู้อ่านได้อ่านรายละเอียดที่อธิบายหัวข้อนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 R - Read เริ่มอ่าน!

เป็นการอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบ นั่น คืออ่านตั้งแต่ต้นจนจบตอนของหัวข้อแรก การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้นเพื่อที่จะหาคำตอบ

ขั้นตอนที่ 4 R - Recite ทำให้สิ่งที่อ่านเป็นของตัวเอง

เมื่ออ่านจบตอนหนึ่ง ๆ แล้วพยายามตอบคำถามอย่าง ๆ ย่อโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง พร้อมกับบอกชื่อตัวอย่างในเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร ถ้าตอบคำถามไม่ได้ ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าว ๆ

ขั้นตอนที่ 5 R - Review ทบทวนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

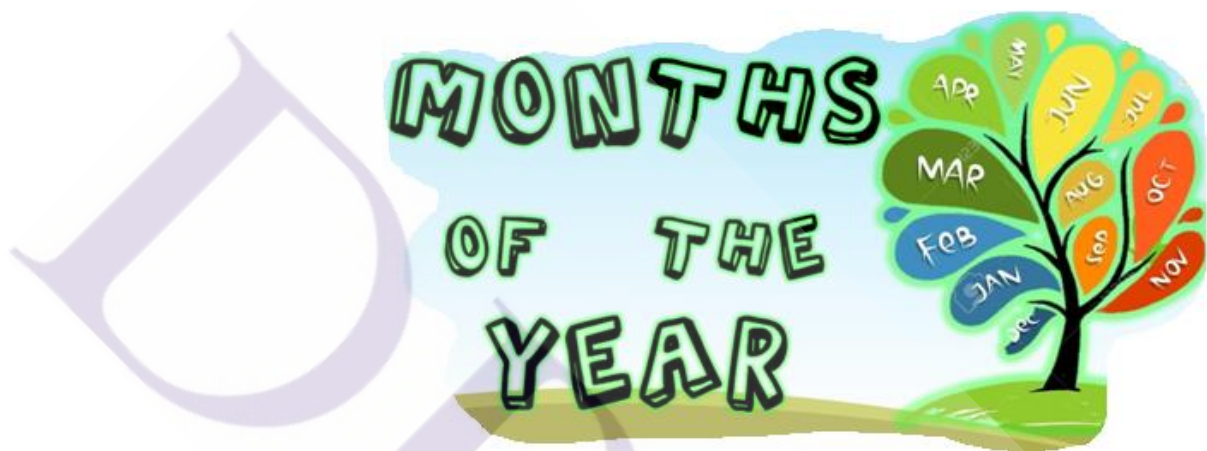

เป็นการทบทวนในขั้นตอนนี้ เป็นการทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญๆก็ได้เพื่อเป็นการระลึกถึงความจำของบทอ่าน แต่ถ้าหากยังไม่แน่ใจในบทอ่านตอนใดก็ตามก็ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีกเพื่อจะได้จำได้ดีขึ้น

ชุดกิจกรรมที่ 1

เรื่อง All year round

The weather

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ตัวชี้วัด 2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด 1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

- ตัวชี้วัด 1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

- ตัวชี้วัด 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

- ตัวชี้วัด 1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ตัวชี้วัด 1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเดือนทั้ง12เดือนได้
- นักเรียนสามารถระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับเดือนทั้ง12เดือนได้
- นักเรียนสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับฤดูกาลได้
- นักเรียนสามารถระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับฤดูกาลได้
- นักเรียนสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศได้
- นักเรียนสามารถระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศได้

Guided Reading

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา อ 13201 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง All year round จำนวน 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับชื่อเดือน ฤดูกาล และสภาพอากาศ รวมถึงการใช้ประโยคในการถามและตอบเกี่ยวกับสภาพอากาศ และการถามและตอบเกี่ยวกับเดือนในฤดูกาลต่างๆ เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

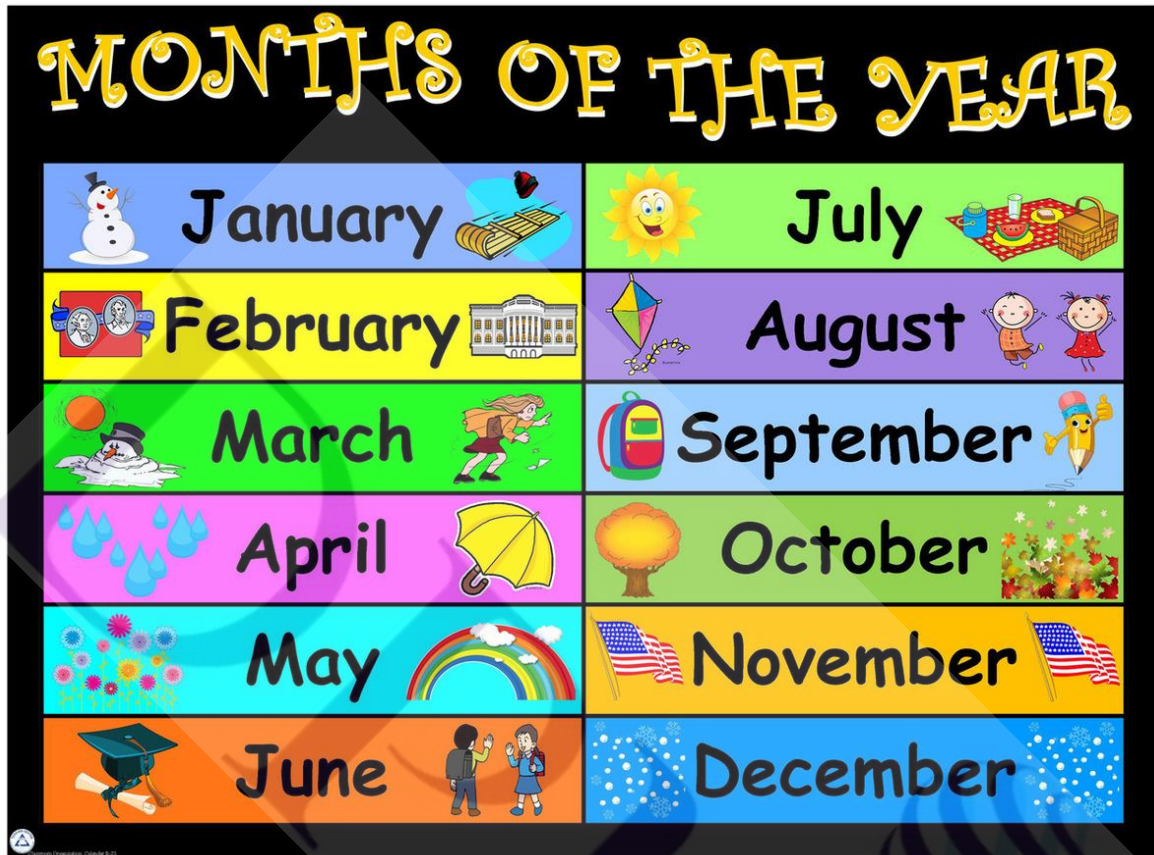
จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
(คาบที่ 1) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศ ชื่อเดือน ได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศ ชื่อเดือนได้	1 ชั่วโมง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับฤดูกาลและซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงเดือน ทั้ง 12 เดือนเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำเรื่องเดือนทั้ง 12 เดือน ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องเดือนทั้ง 12 เดือนที่บนกระดานและให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง Months of the Year ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์	- ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง Month of the year - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่องMonth of the year อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไขปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	
(คาบที่ 2) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับฤดูกาลได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับฤดูกาล	1 ชั่วโมง	1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับฤดูกาลและซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงคำศัพท์เรื่อง ฤดูกาล เป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำเรื่องฤดูกาล ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องฤดูกาลที่บนกระดานให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น	- ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง The four seasons - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง The Four Season ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถาม จากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว ไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้ว ช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบ จากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง The Four Season อย่าง ละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และ ตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไข ปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่ อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ ให้นักเรียนทราบ	

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
(คาบที่ 3) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศได้	1 ชั่วโมง	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่จะอ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงสภาพภูมิอากาศเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำเรื่องสภาพภูมิอากาศ ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องสภาพภูมิอากาศที่บนกระดานและให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง The Wonder Weather ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง The Wonder Weather อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม	- ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง The Wonder Weather - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำตอบร่วมกัน แก้ไขปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	

ที่มา : <http://www.jeccmarketplace.com/months-of-the-year-english/>

Months of the year

30 days have September,
April, June and November
All the rest have 31,
Except for February alone
Which has 28 days clear
And 29 in a leap year.

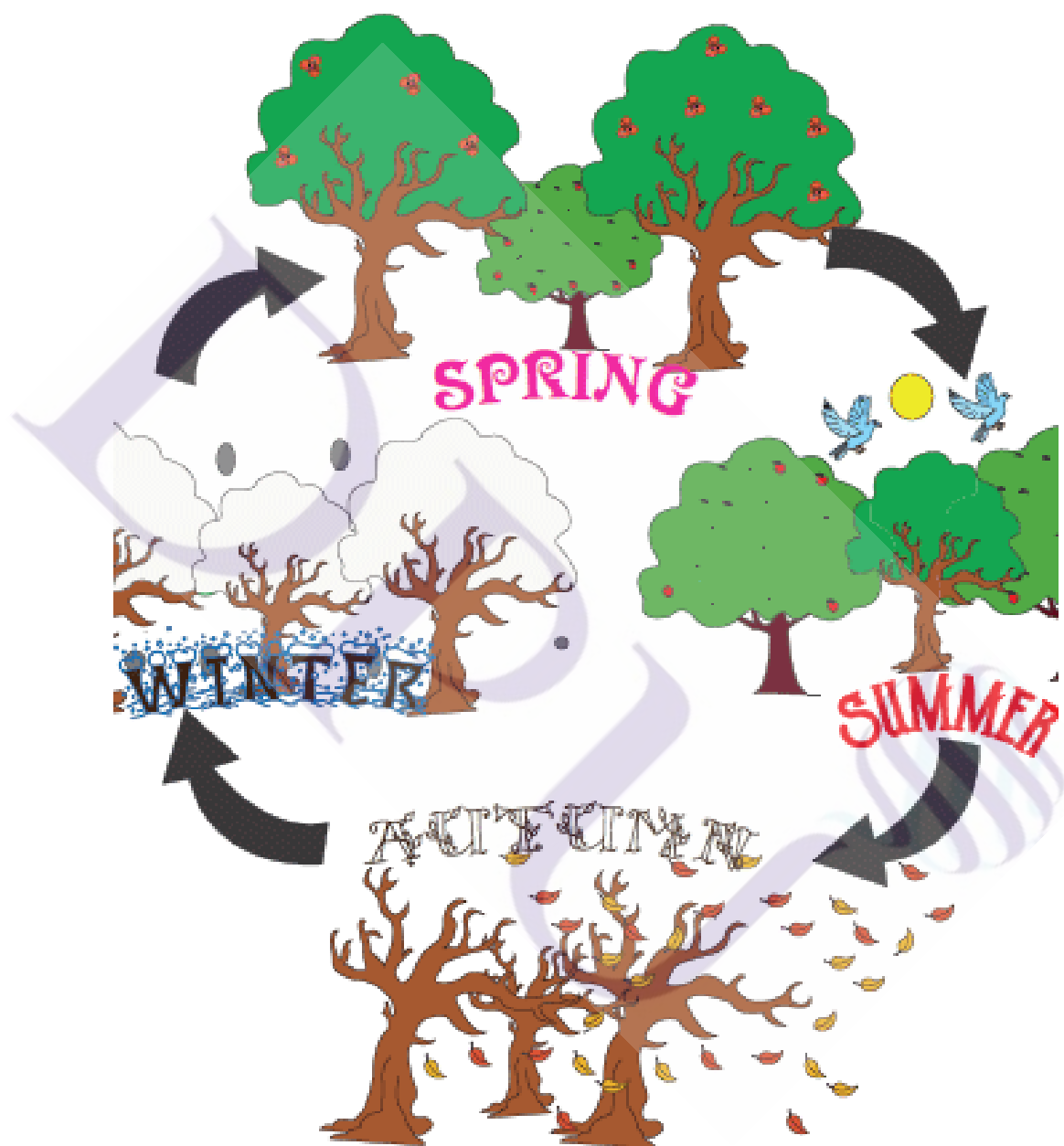

ที่มา <http://www.varmaila.com/2016/12/the-12-months.html>

Directions: Read the passage and answer.

1	Question: How many months are there in this passage? Answer :
2	Question: How many months have 30 days? Answer:
3	Question: Which month has 28 days? Answer:
4	Question: The month which has 29 days is called Answer :
5	Question : How many months have 31 days? Answer :

ใบความรู้
เรื่อง The Four Seasons

ที่มา : <https://www.mathworksheets4kids.com/calendar/days-months/seasons-chart-large.png>

ใบกิจกรรมที่ 2

เรื่อง The Four Seasons

Directions: Read the passage and answer the question.

**There are four seasons. In spring, the flowers bloom.
In summer, the days are hot and sunny.
In fall, trees lose their leaves.
In winter, snowflakes fall from the sky.**

1. Put the events in order. Write 1, 2, 3, or 4 in the box.

2. In spring, The flowers

3. In summer, the days are

4. In fall, trees lose their

5. In winter,

WEATHER

Rainy ฝนตก

Snowing หิมะตก

Sunny แดดจ้า

Windy ลมแรง

Cloudy เมฆเยอะ

เรื่อง Wonderful Weather

Wonderful Weather

I like to watch the way the wind can spin a weather vane.

I like to wear my big blue boots to splash with in the rain.

I like to ride my bright red sled on cold snowy days.

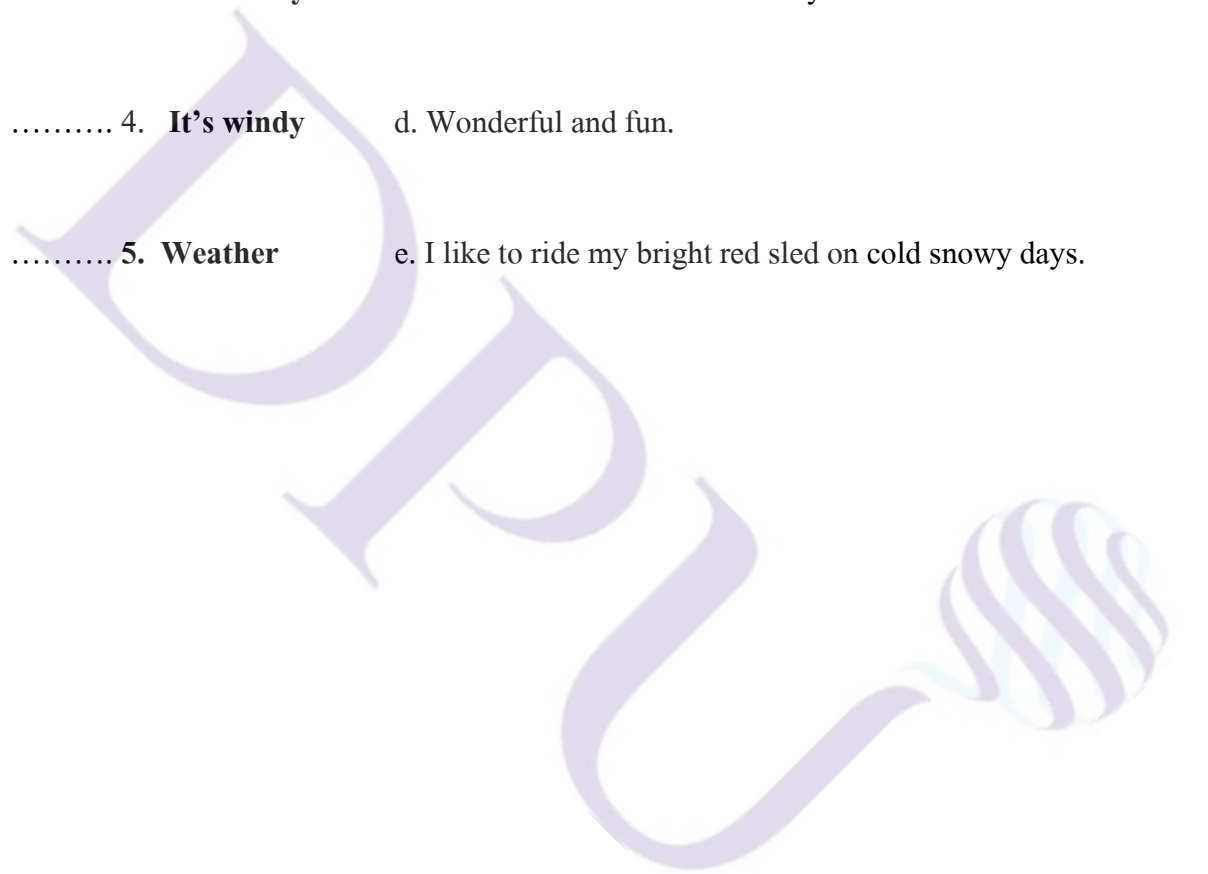
I like to feel the sun's warm rays when I wade in the ocean waves.

Wind, rain, snow, and sun.
Every kind of weather is wonderful and fun!

Directions: Read the passage and matching the word what weather is described.

- 1. **It's sunny** a. I like to watch the way the wind can spin a weather vane.
- 2. **It's rainy** b. I like to wear my big blue boots to splash with in the rain.
- 3. **It's snowy** c. I like to feel the sun's warm rays when I wade in the ocean waves.
- 4. **It's windy** d. Wonderful and fun.
- 5. **Weather** e. I like to ride my bright red sled on cold snowy days.

แบบทดสอบท้ายบท
All year round

A. Direction: Fill in the missing letters to get the month of the year.

1. J a n _ _ _ _ _
2. F e b _ _ _ _ _
3. M a r _ _ _
4. A p r _ _ _
5. M _ _ _
6. J u _ _ _
7. J _ _ _ _
8. A u g _ _ _ _
9. S e p t _ _ _ _ _
10. O c t _ _ _ _ _
11. N o v _ _ _ _ _
12. D e c e m _ _ _ _

B. Read and answer the question.

Seasons in Thailand

Thailand is a hot country. There are three seasons: the hot season, the rainy season and the cold season. The hot season is very hot and dry. The rainy season is cloudy and wet. The cold season is cool, dry and windy.

1. There are _____ seasons in Thailand.
2. In the hot season. It's sunny, _____ and _____.
3. In the rainy season. It's rainy, cloudy and _____.
4. In the cold season. It's windy and _____.

C. Unscramble.

1. It's raining. _____

2. It's snowing. _____

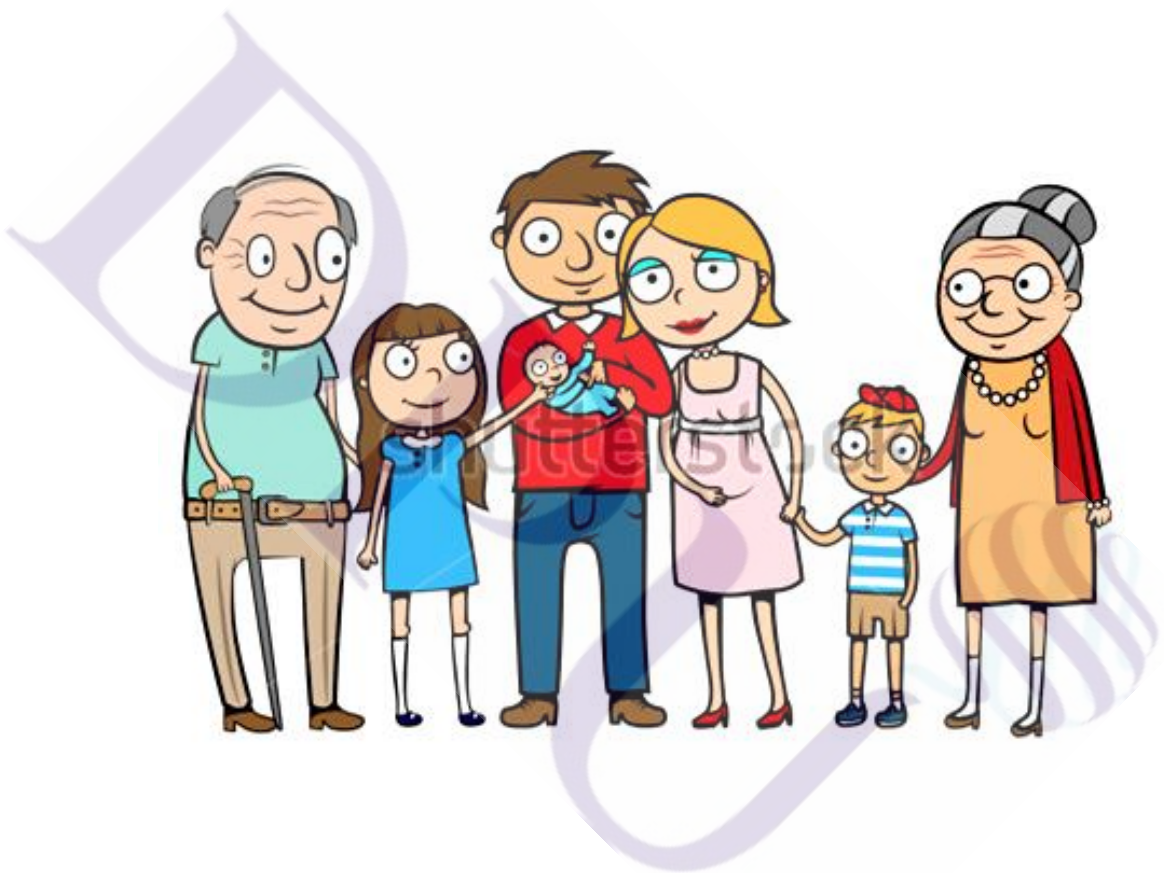
3. It's hot. _____

4. It's cloudy. _____

ชุดกิจกรรมที่ 2

เรื่อง Family and friends

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ตัวชี้วัด
2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
 3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง
 4. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด
4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

- ตัวชี้วัด
1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

- ตัวชี้วัด
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

- ตัวชี้วัด
1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ตัวชี้วัด
1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับจำนวนนับ 30-100 ได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับจำนวนนับ 30-100
- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำคุณศัพท์เกี่ยวกับลักษณะภายนอกของบุคคลได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำคุณศัพท์เกี่ยวกับลักษณะภายนอกของบุคคลได้
- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา อ 13201 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Family and friends จำนวน 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์สมาชิกของคนในครอบครัว คำคุณศัพท์บอกลักษณะภายนอกของบุคคล การจำนวนนับ 30-100 รวมถึงการใช้ในการถามและตอบเกี่ยวกับลักษณะภายนอกของบุคคล การถามและตอบเกี่ยวกับอายุของบุคคล เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
(คาบที่ 1) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการนับลำดับที่ได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับการนับลำดับที่ได้	1 ชั่วโมง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการจำนวนนับ 30-100 เป็นภาษาอังกฤษ และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงอายุของนักเรียนแต่ละคนเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำเรื่องการจำนวนนับ 30-100 เป็นภาษาอังกฤษ ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องการจำนวนนับ 30-100 บนกระดานและให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่าน และคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์	- ไปกิจกรรมที่ 1 เรื่อง 100 th day of school - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง 100th day of school อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไขปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	
(คาบที่ 2) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำคุณศัพท์เกี่ยวกับลักษณะภายนอกของบุคคล ได้ - ระบุภาพได้	1 ชั่วโมง	1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำคุณศัพท์ที่บอกลักษณะภายนอกของบุคคล และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงคำคุณศัพท์ที่บอกลักษณะภายนอกของบุคคลเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำคุณศัพท์ที่บอกลักษณะภายนอกของบุคคล ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน	- ใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง All about me - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
ตรงตาม ความหมายของ คำและประโยค คำคุณศัพท์ เกี่ยวกับ ลักษณะ ภายนอกของ บุคคลได้		4. ครูอ่านออกเสียงคำคุณศัพท์ที่บอกลักษณะ ภายนอกของบุคคล ที่บนกระดานให้นักเรียนอ่านออก เสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง All about me ให้นักเรียน และ ให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจาก บทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไป ตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้ว ช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบ จากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง All about me อย่างละเอียด รอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และ ตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไข ปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่ อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ ให้นักเรียนทราบ	

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
(คาบที่ 3) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้	1 ชั่วโมง	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวและซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงคำศัพท์สมาชิกในครอบครัวเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียน ครูจะนำบัตรคำเรื่องสมาชิกในครอบครัวที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องสมาชิกในครอบครัวที่บนกระดานและให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง Patty's Family ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง Patty's Family อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม	- ใบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Patty's Family - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำตอบร่วมกัน แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่ อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ ให้นักเรียนทราบ	

ใบความรู้
เรื่อง The Cardinal Numbers

Cardinal numbers tell 'how many' of something, they show quantity. We use cardinal numbers for counting.

The numbers in English

0	ZERO	11	ELEVEN	20	TWENTY	21	TWENTY-ONE
1	ONE	12	TWELVE	30	THIRTY	32	THIRTY-TWO
2	TWO	13	THIRTEEN	40	FORTY	43	FORTY-THREE
3	THREE	14	FOURTEEN	50	FIFTY	54	FIFTY-FOUR
4	FOUR	15	FIFTEEN	60	SIXTY	65	SIXTY-FIVE
5	FIVE	16	SIXTEEN	70	SEVENTY	76	SEVENTY-SIX
6	SIX	17	SEVENTEEN	80	EIGHTY	87	EIGHTY-SEVEN
7	SEVEN	18	EIGHTEEN	90	NINETY	98	NINETY-EIGHT
8	EIGHT	19	NINETEEN			99	NINETY-NINE
9	NINE	20	TWENTY				
10	TEN						

100	ONE HUNDRED
1000	ONE THOUSAND
1000000	ONE MILLION

Antonio Vilchez - 1D

ใบกิจกรรมที่ 1

เรื่อง 100th day of school

Beth is excited because tomorrow is the 100th day of school! Her teacher told her to find 100 small things to bring into class. When Beth got home, she started looking for 100 things.

First, she counted her pennies, but she only had 72 pennies. Next, she counted her stickers, but she only had 84 stickers. Beth thought and thought about what she could bring. Finally, Beth remembered that she had 100 jelly beans in a jar!

Direction: Read the short story. Answer the question.

- 1. What day is Beth's Celebrating?**

Answer :

- 2. What did her teacher tell her to bring to class?**

Answer :

- 3. What was the first thing Beth counted?**

Answer :

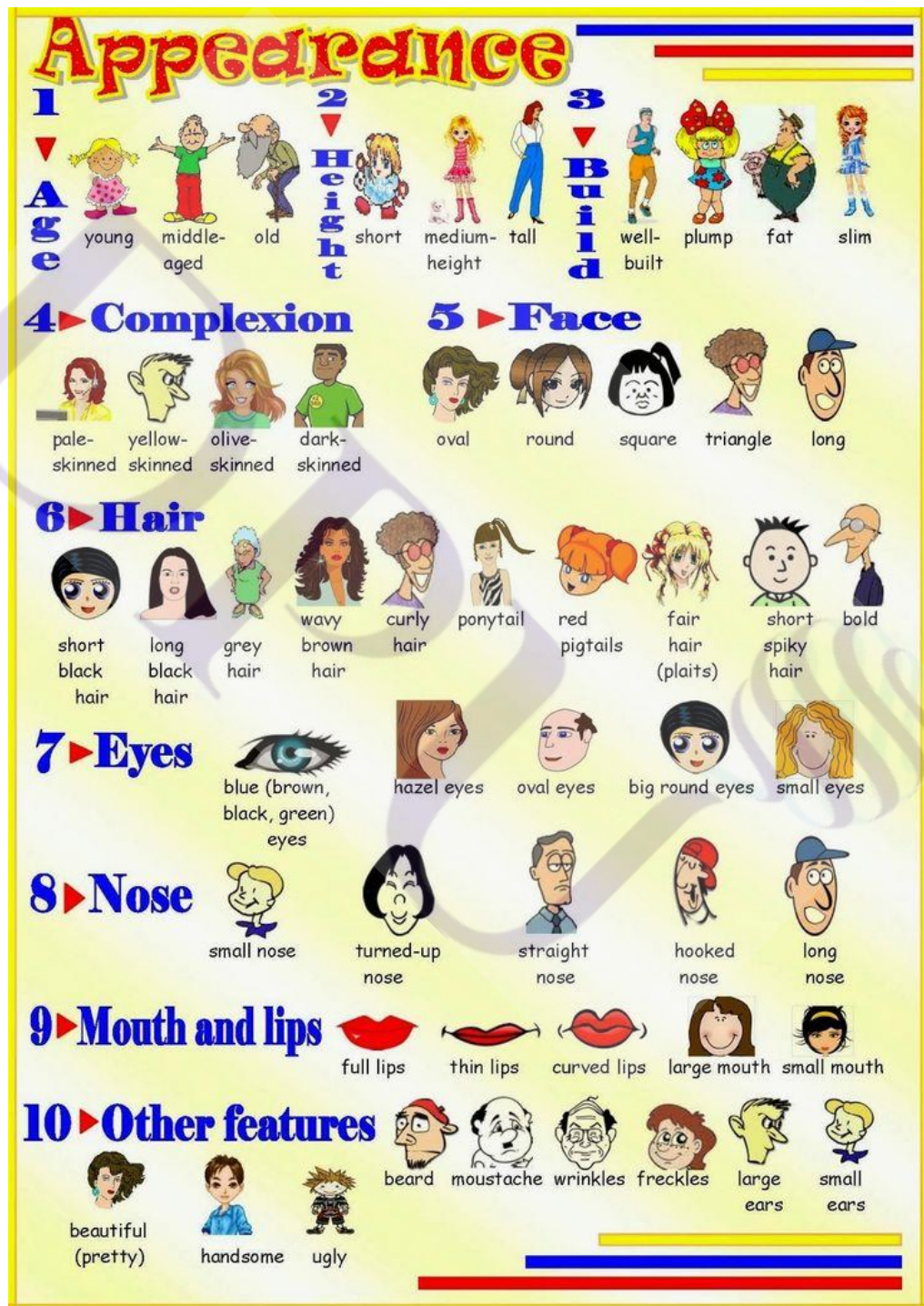
- 4. What did Beth decide to bring to class?**

Answer:

- 5. If you could bring 100 things to school, what would you bring?**

Answer :

ใบความรู้ เรื่อง Adjectives

ใบกิจกรรมที่ 2

เรื่อง All about me

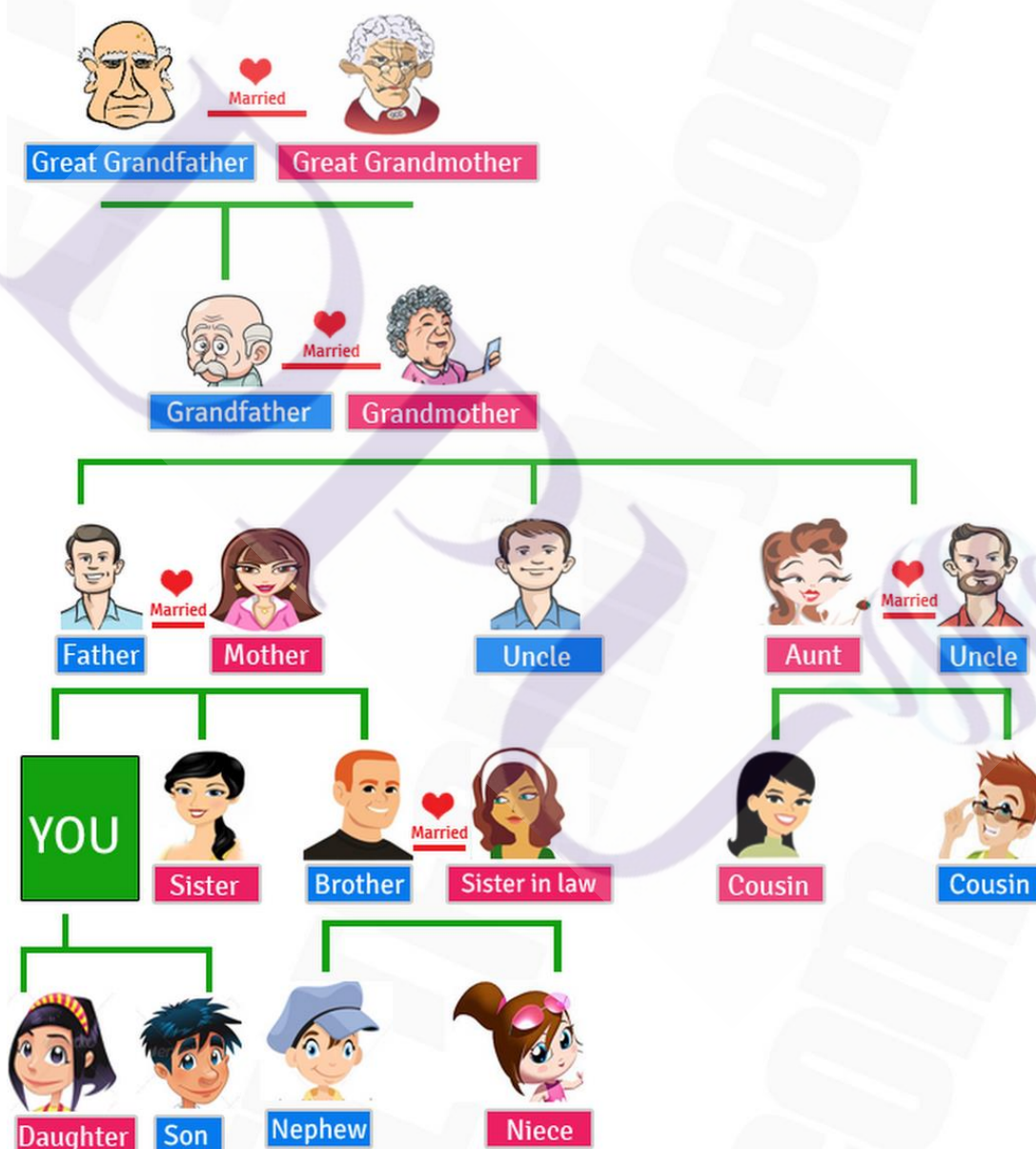

This is John. He's eight years old. He's tall and fat. He's got blonde hair and big brown eyes. He can ride a bike and swim. He can't skip and he can't dance. His favorite toy is a boat. It's red. He's got three blue yoyos and a yellow yoyo too.

1. What's his name? _____
2. How old is he? _____
3. Has he got blue eyes? _____
4. Is he fat? _____
5. Is he short? _____
6. Can he swim? _____
7. Has he got red hair? _____
8. Is his boat blue? _____
9. Has he got three yoyos? _____
10. Can he ride a bike? _____
11. Draw and color his toys

ใบความรู้
เรื่อง Family Members

Family Tree Vocabulary

ใบกิจกรรมที่ 3

เรื่อง Patty's Family

My name is Patty and this is my family. I have a brother called Jimmy.
 His favorite sport is tennis. Every day he plays tennis after school.
 My favorite activity is cooking, I help my mother to cook at the weekend.
 Last weekend we cooked spinach pasta together!
 My Mother goes swimming on Monday nights
 and my father plays football
 at the weekend.

Answer the question

1. What is Jimmy's favorite sport?

Answer _____

2. When does Jimmy play tennis?

Answer _____

3. What did Patty cook with her mother?

Answer _____

4. When did they cook it?

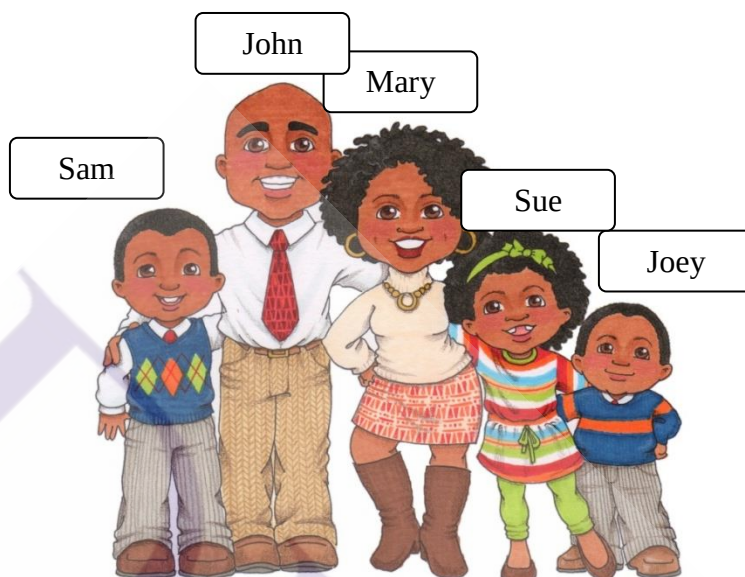
Answer _____

5. What activity does the father do at the weekend?

Answer _____

แบบทดสอบท้ายบท

เรื่อง Family and friends

ที่มา: <https://clipartxtras.com/download/d39439b93ef23ef883c5f664b9a6f8b249e61bc9.html>

This is my family. My father John is forty years old. He has bald hair. Mary is my mother, she is thirty five, and she has curly hair. Sam is my brother, he is ten years old, and he is tall and thin. Joey is my younger brother, he is six years old and he is short and fat. I am Sue, I'm eight years old, and I have curly hair like my mother. I love my family.

Read the text and complete the table.

No.	names	Ages	family member	appearance

Good Luck!

ชุดกิจกรรมที่ 3

เรื่อง Around Town

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant)

ง่ายๆถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง

4. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับการสถานที่ได้
- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะได้
- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับคำบุพบทบอกตำแหน่งได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับคำบุพบทบอกตำแหน่งได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา อ 13201 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Around Town จำนวน 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ ย่านพาหนะ และคำบุพบทบอกตำแหน่ง รวมถึงการใช้ประโยค ในการถามและตอบเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ การถามและตอบเกี่ยวกับวิธีการเดินทางไปสถานที่ต่างๆ เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
(คาบที่ 1) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับการสถานที่ได้	1 ชั่วโมง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ ที่นักเรียนรู้จัก และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงสถานที่ต่างๆ ที่นักเรียนรู้จักเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียน ครูจะนำบัตรคำเรื่องสถานที่เป็นภาษาอังกฤษที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องสถานที่ บนกระดาน และให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง The place where I live ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้ว	- ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง The place where I live - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		ช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง The place where I live อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไขปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	
(คาบที่ 2) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับยานพาหนะได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับ	1 ชั่วโมง	1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเดินทางด้วยยานพาหนะ และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะเป็นภาษาอังกฤษ ขณะสนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำศัพท์ที่บอกเกี่ยวกับยานพาหนะที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะ ที่	- ไปกิจกรรมที่ 2 เรื่อง Ben's homework on transport - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
ยานพาหนะได้		บนกระดาน ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง Ben's homework on transport ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่าน และคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตา อย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้ว ช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบ จากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง Ben's homework on transport อย่าง ละเอียดรอบคอบเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบ คำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไข ปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่าน ทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้ นักเรียนทราบ	

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
(คาบที่ 3) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับคำบุพบทบอกตำแหน่ง ได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับคำบุพบทบอกตำแหน่ง ได้	1 ชั่วโมง	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ รอบตัว และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงคำศัพท์เกี่ยวกับคำบุพบทที่ใช้บอกตำแหน่งเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำเรื่องสมาชิกในครอบครัวที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องเกี่ยวกับคำบุพบทที่ใช้บอกตำแหน่งที่บนกระดานและให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง Places in a town ให้นักเรียนและให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง Places in a town อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบ	- ใบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Places in a town - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		คำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำตอบร่วมกัน แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่าน ทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ ให้นักเรียนทราบ	

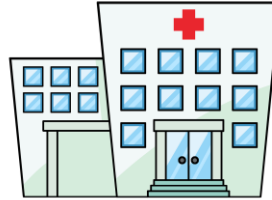
เรื่อง Place around Town

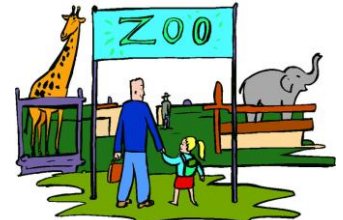
Bank

Supermarket

Hospital

Zoo

Shop

Swimming pool

Post office

Police

Play ground

School

Sport Center

Restaurant

Museum

Library

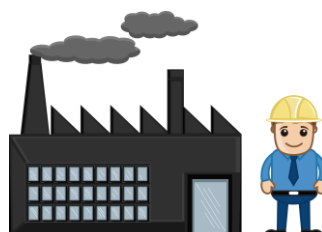
Market

Theatre

Church

Factory

ใบกิจกรรมที่ 1

เรื่อง The Place where I live

Hi Friends!

My name's Sandra and I live in Hilltown. It is in the south of England. It isn't a very big town. About 9,000 people live here.

There are about thirty shops in Hilltown and there are three supermarkets. You can buy everything in the town what you need.

There are two banks and a post office in Main Street. There is a police station and a library, too.

You can find a big market where you can buy fresh fruit, vegetables, meat and dairy products.

I like going to the market with my mum.

There are three churches in the town centre and there is a park, too. In the park children can play because there is a playground.

In our town you can find some restaurants and there are five cafés. My favourite café is Icescape. It's in Park Street and the ice cream is fantastic here!

There are three elementary and two high schools in Hilltown. My school is in Mill Street. We have got a very nice building. Next to our school there is a sports centre. Every Wednesday afternoon we play badminton.

If you want to see a film you can go to the cinema in our town, but unfortunately there aren't any theatres here. I like living in Hilltown because it is a calm, neat place and people are friendly.

Are the statements true (✓), false (✗) or not given (Ø)?

1. Hilltown is a big place.
2. There are three supermarkets in the town.
3. There is a factory in Hilltown.
4. There isn't a post office.
5. People have to go to another town if they want to do shopping.
6. Children can play outside.
7. There is a football pitch in the town.
8. Sandra likes Icescape café.
9. You can see plays and pantomimes in Hilltown.
10. Sandra likes her town a lot.

ใบความรู้ เรื่อง Transportation

Transportation is a general word for all the methods people use to move themselves and their goods from one place to another.

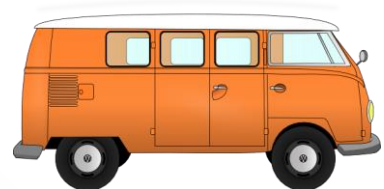
Plane

Taxi

Bus

Van

Bike

Motorcycle

Horse

Train

Helicopter

Boat

Ship

Tram

Car

ใบกิจกรรมที่ 2

148

เรื่อง Ben's homework on transport

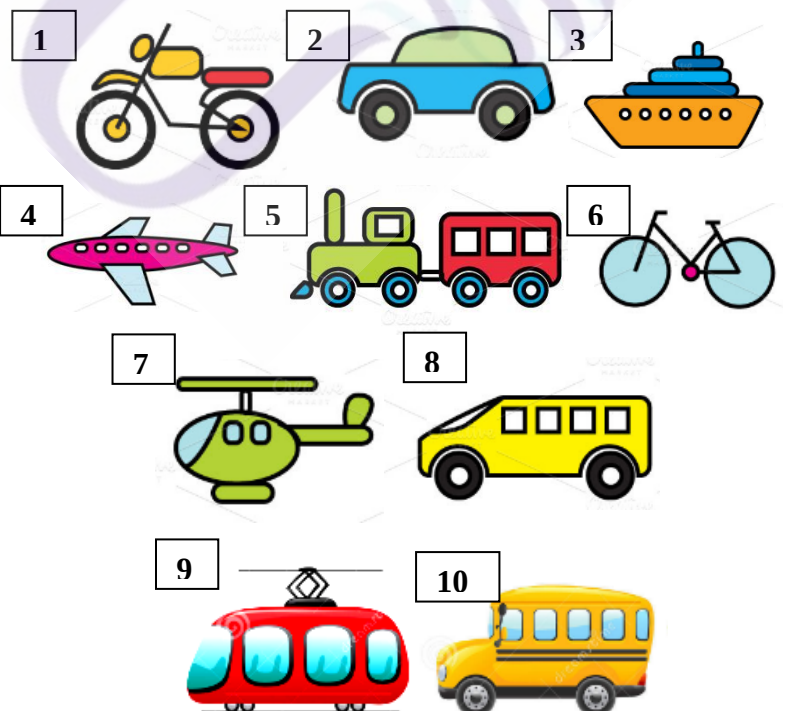
This is what I wrote
for my homework on
transport.

Read Ben's homework on transport. Write the number from the text next to the correct picture.

When you want to go somewhere in a city you usually go by car there. Many times you cannot find a free parking space, so it is better to go by bus or tram. If you are in a hurry then call a taxi. When you don't feel like walking, then you can take a bike.

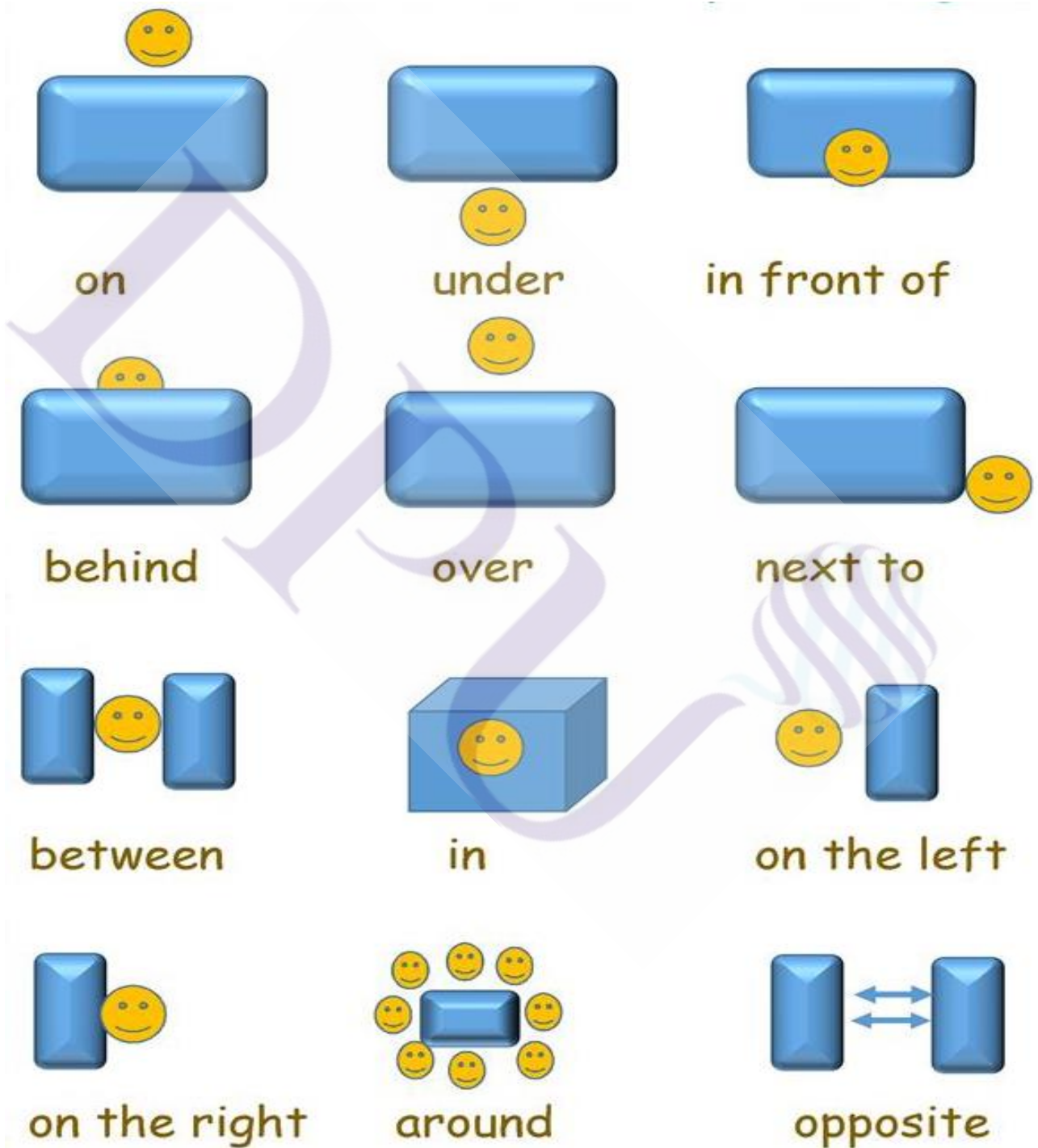
To go to a village, you can always take a bus or van, where you have to pay for the ticket. When you get there, you can always ride a horse or a bike, because not many people have a car there. If you travel further, you can travel by train or even a plane. Some people also fly in a helicopter to get somewhere. If you want to go to an island, you can use a boat or a ship. But, wherever you go it is most important that you get there safely.

1. _____ bus
2. _____ car
3. _____ bike
4. _____ van
5. _____ train
6. _____ plane
7. _____ helicopter
8. _____ ship
9. _____ motorcycle
10. _____ tram

เรื่อง Preposition of Place

A **preposition of place** is a preposition which is used to refer to a place where something or someone is located.

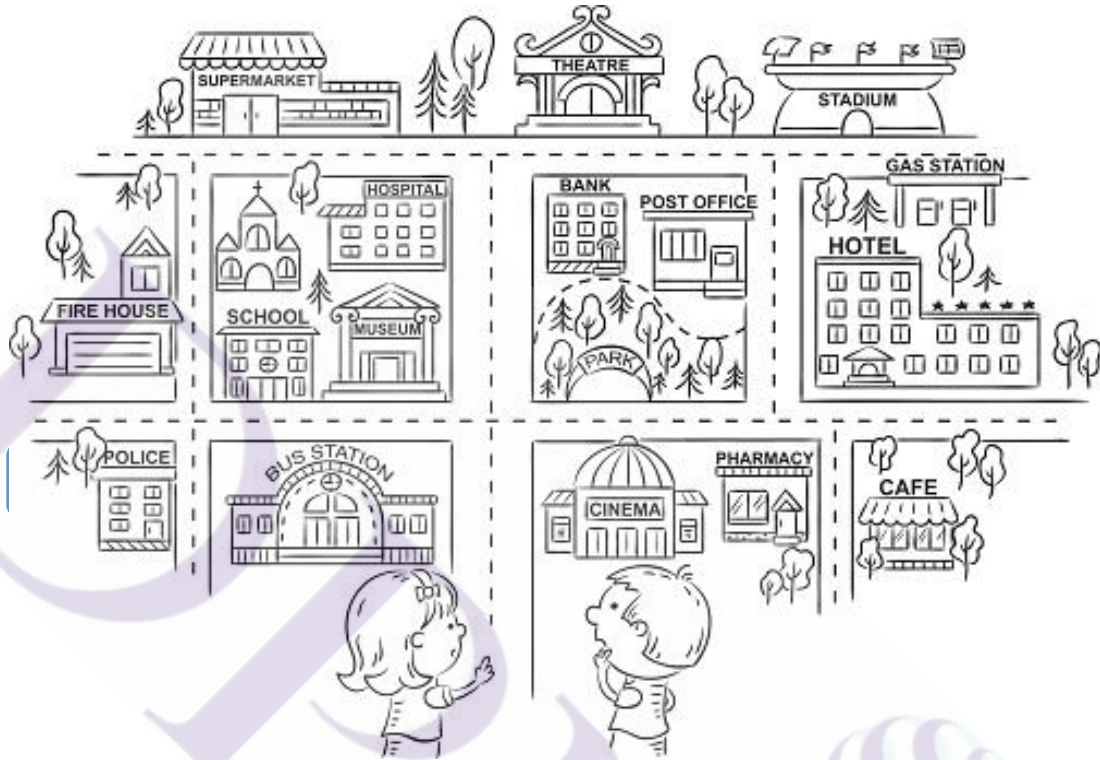

ใบกิจกรรมที่ 3

150

เรื่อง Places in a town

Directions: Look at the picture and put the preposition of place into the blank.

1. The bus station is _____ the police station and the cinema.
2. The school is _____ the museum.
3. The theatre is _____ the supermarket and the stadium.
4. The hospital is _____ the museum.
5. The supermarket is _____ the theatre.
6. The church is _____ the school.
7. The post office is _____ the bank.
8. The school is _____ the church.
9. The post office is _____ the park.
10. The museum is _____ the hospital.

แบบทดสอบท้ายบท

เรื่อง Around town

1. Write the names under the correct picture.

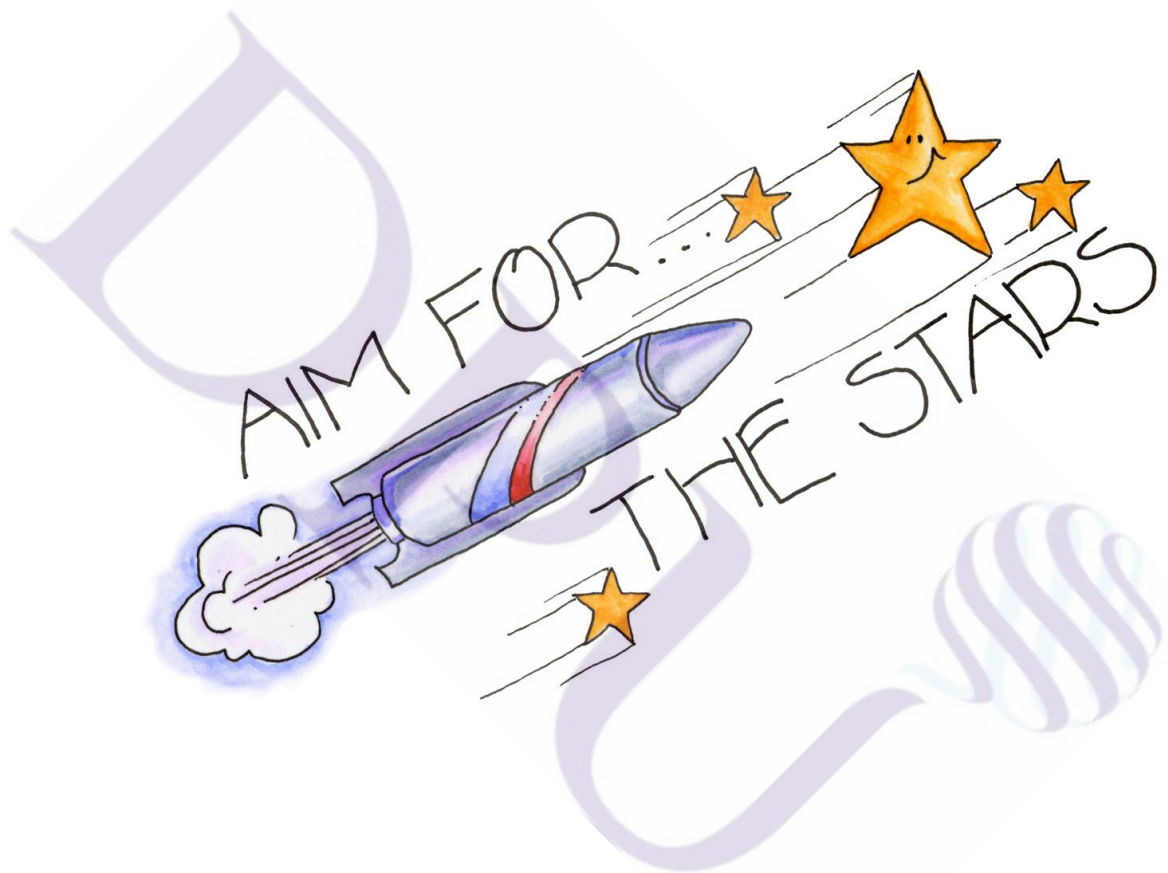
LIBRARY SCHOOL
HOSPITAL BANK
RESTAURANT

Between
Next
to
Under
In
On

Directions: Write the preposition of place according to the picture.

1. The clock is _____ the wall.
2. The ball is _____ the table.
3. The cat is _____ the armchair.
4. The table is _____ the chair and the armchair.
5. The flowers are _____ the vase.

ชุดกิจกรรมที่ 4

เรื่อง Yummy food

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ

ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง

4. ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และ

ความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 3. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง

4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด 1. พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด 1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับการอาหารได้
- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการนับลำดับที่ได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับการนับลำดับที่ได้
- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของประโยคถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของประโยคถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา อ 13201 ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Yummy Food จำนวน 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร เลขลำดับที่ การใช้ประโยคเพื่อบอกความต้องการของตนเอง การถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการ รวมถึงการถามและตอบเกี่ยวกับวันเกิด เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
(คาบที่ 1) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับการอาหารได้	1 ชั่วโมง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่จะอ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับอาหารชนิดต่างๆ ที่นักเรียนรู้จัก และซักถามนักเรียน ช่วยกันบอกถึงชื่ออาหารต่างๆ ที่นักเรียนรู้จักเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียน ครูจะนำบัตรคำเรื่องอาหารเป็นภาษาอังกฤษ ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องอาหาร บนกระดานและให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง My favorite food ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์	- ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง My favorite food - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง My favorite food อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไขปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	
(คาบที่ 2) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับการนับลำดับที่ได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์	1 ชั่วโมง	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการนับวันที่เป็นภาษาอังกฤษ หรือการนับลำดับที่ และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงวันเกิดของนักเรียนแต่ละคนเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำเรื่องการนับวันที่เป็นภาษาอังกฤษ หรือการนับลำดับที่ ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน	- ไปกิจกรรมที่ 3 เรื่อง My classmates' birthdays - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

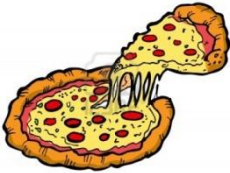
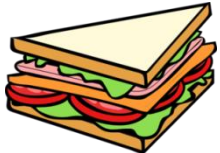
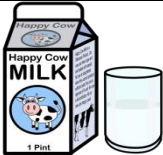
จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
เกี่ยวกับการนับ ลำดับที่ได้		4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องการนับลำดับที่บน กระดานและให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอก ความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน <u>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</u> 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง My classmates' birthday ให้ นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่าน และคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาด สายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหา จุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้ว ช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ <u>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</u> 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหา คำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน <u>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read)</u> 1. นักเรียนอ่านเรื่อง My classmates' birthday อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีก ครั้ง <u>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</u> 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และ ตอบคำถาม <u>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</u> 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไข ปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่ อ่านทั้งหมด	

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	
(คาบที่ 3) - อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของประโยคถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของประโยคถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการได้	1 ชั่วโมง	1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่ทำ 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับอาหารที่นักเรียนต้องการ และซักถามนักเรียนให้ช่วยกันบอกถึงประโยคถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำที่เป็นประโยคถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการ ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงประโยคถามและตอบเกี่ยวกับอาหารที่ต้องการ ที่บนกระดาน ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของประโยคนั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง What do you want for your birthday party? ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่าน เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง Ben's homework on transport อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจ	- ใบกิจกรรมที่ 3 What do you want for your birthday party? - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์ การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		เนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และ ตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไข ปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่ อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการ เรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	

ใบความรู้
เรื่อง Yummy Food

161

Foods			
			
Pizza	hamburgers	Salad	Fried Chicken
			
Sausage	Spaghetti	Bread	Sandwich
Sweets			
			
Candies	Doughnuts	Cake	Chocolate
			
Ice cream	Jelly	Cookies	Pie
Drinks			
			
Milk	Juice	Water	Cola
			
Coffee	Tea	Wine	Hot chocolate

เรื่อง My favorite food

So there's cheese on my pizzas. When we go to a restaurant I always order chicken with chips, hamburgers, sausages, and spaghetti. My favorite sweets are doughnuts and an ice cream.

Directions: Write the words "food" "drink.", and "sweet" that are mentioned in the passage.

[illegible]

ใบความรู้ เรื่อง Ordinal Numbers

We use the ordinal numbers to tell the positions of peoples or things that are in order.

Ordinal Numbers

1st	First	11th	Eleventh	21st	Twenty first
2nd	Second	12th	Twelfth	22nd	Twenty second
3rd	Third	13th	Thirteenth	23rd	Twenty third
4th	fourth	14th	Fourteenth	30th	Thirtieth
5th	fifth	15th	Fifteenth	40th	Fortieth
6th	Sixth	16th	Sixteenth	50th	Fiftieth
7th	Seventh	17th	Seventeenth	60th	Sixtieth
8th	Eighth	18th	Eighteenth	70th	Seventieth
9th	Ninth	19th	Nineteenth	80th	eightieth
10th	tenth	20th	twentieth	90th	ninetieth

ที่มา : <http://weclipart.com/gimg/970C365C6B6EA70C/ORDINAL+NUMBERS+%281%29.jpg>

ใบกิจกรรมที่ 2

เรื่อง My classmates' birthdays

Teacher: Let's make a list of everybody's birthdays.
 Jake, when's your birthday?
Jake: September 10th.
Teacher: And Kate, When's your birthday?
Kate: It's on May 2nd.
Teacher: And you Erica?
Erica: July 1st.
Kate: Excuse me, Teacher. What's the date?
Teacher: Oh! It's September 10th.
Erica: Today is Jake's birthday.
Teacher: That's right. Erica. Happy Birthday,
Jake: Thank you.

Direction: Read the conversation above and answer the questions.

Happy Birthday!

1. What is the text about?

Answer:

2. When is Jake's birthday?

Answer:

3. When is Kate's birthday?

Answer:

4. When is Erica's birthday?

Answer:

5. When is your birthday?

Answer:

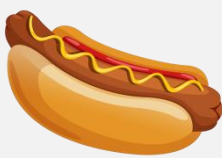
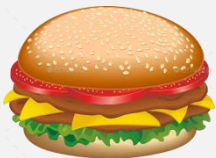
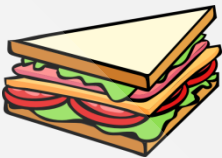
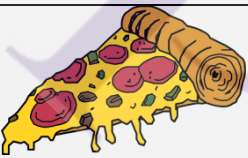
ใบความรู้

165

เรื่อง Do you want some food?

Do you want some.... ?

Do you want a ?

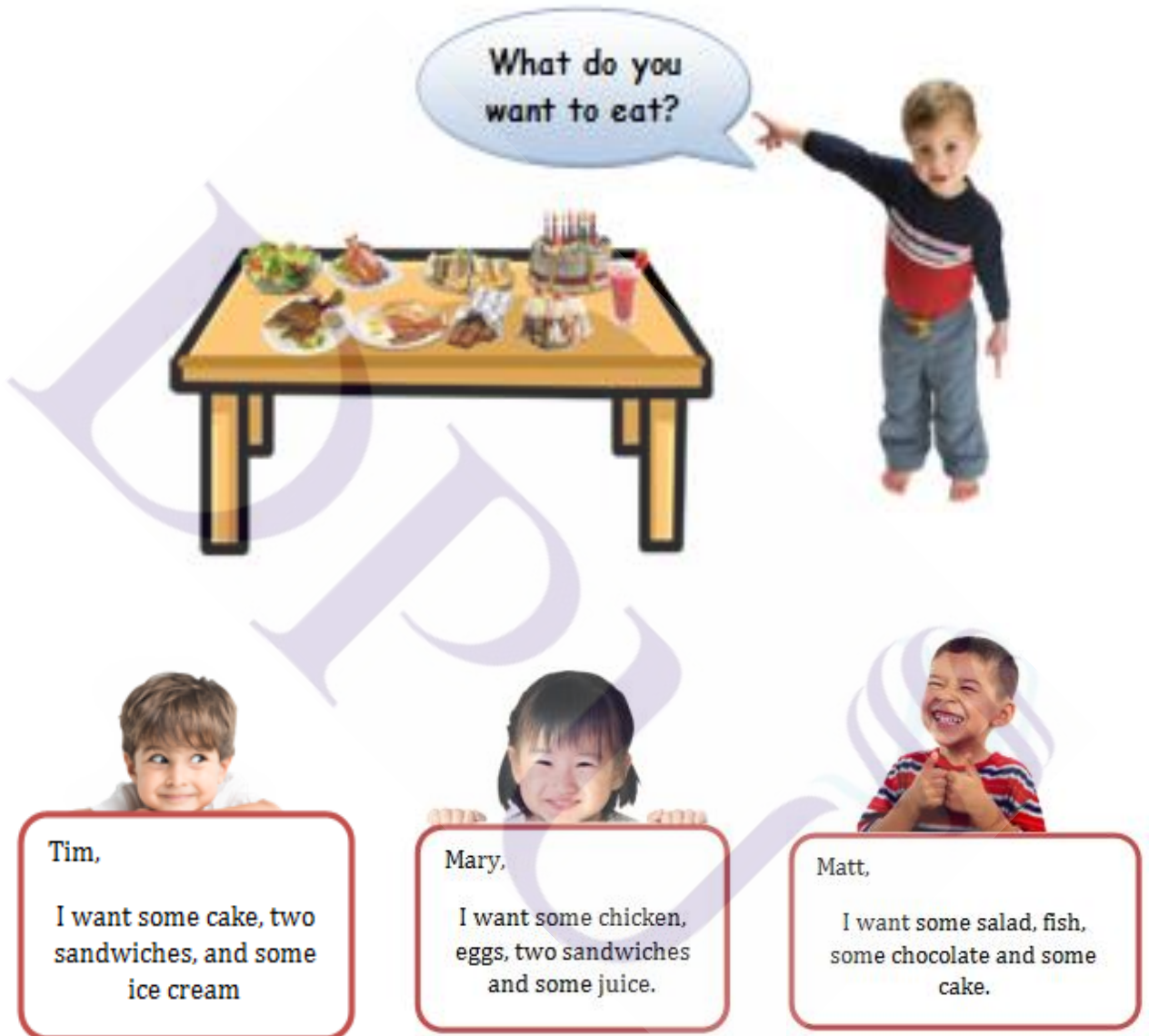
				
Rice	Noodle	Eggs	Hotdog	Hamburger
				
Soup	Juice	Salad	Sandwich	Cupcake
				
Fish	Pizza	Spaghetti	Banana	Donut
Yes, Please			No, Thank you	

ใบกิจกรรมที่ 3

เรื่อง What do you want for your birthday party?

Directions: Read and write.

What do you want to eat?

Tim,

I want some cake, two sandwiches, and some ice cream

Mary,

I want some chicken, eggs, two sandwiches and some juice.

Matt,

I want some salad, fish, some chocolate and some cake.

1. Tim's yummy food: _____
2. Mary's yummy food: _____
3. Matt's yummy food: _____

แบบทดสอบท้ายบท
เรื่อง Yummy Food

168

1. Fill in the blank with the correct sight word.

Fish Chicken	Egg Rice	Cake Vegetable	Milk Juice	fruits Hamburger
 I like...			 I don't like...	
Example ; I like rice. 1. I like _____ 2. I _____ 3. _____ 4. _____			Example ; I don't like vegetable. 1. I don't like _____ 2. I _____ 3. _____ 4. _____	

2. Count the number of foods and fill the in the blank with the correct sight word.

	pizza	french-fries	noodle	cake	orange juice
Items of food	Name of food		Numbers		words
Example: 	Sushi		8		eight
1. 					
2. 					
3. 					
4. 					
5. 					

ชุดกิจกรรมที่ 5

เรื่อง Play time

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

- ตัวชี้วัด 2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ
ถูกต้องตามหลักการอ่าน
3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง
4. ตอบคำถามจากการฟัง หรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด 1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
4. พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อนตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

- ตัวชี้วัด 1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้
อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

- ตัวชี้วัด 1. พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา
แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

- ตัวชี้วัด 1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

- ตัวชี้วัด 1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

- ตัวชี้วัด 1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวัน ได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวัน ได้
- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของประโยคในการถามและตอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้อื่นกำลังทำได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของประโยคในการถามและตอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้อื่นกำลังทำได้
- อ่านเพื่อความเข้าใจ และบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเวลาได้
- ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับเวลาได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา อ 13201 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่

3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Play Time จำนวน 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวัน คำบอกเวลา รวมถึงการใช้ประโยคบอกเกี่ยวกับกิจกรรมที่กำลังทำในช่วงเวลาต่างๆ ประโยคที่ใช้ในการถามและตอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้อื่นกำลังทำ และการถามและตอบเกี่ยวกับเวลา เป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถประยุกต์ใช้กับวิชาคณิตศาสตร์ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
(คาบที่ 1) - อ่านเพื่อความเข้าใจและบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวัน ได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวัน ได้	1 ชั่วโมง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวันและซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงกิจกรรมที่ทำของแต่ละคนเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำเรื่องกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวันเป็น ที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องกิจกรรมที่ทำในชีวิตประจำวัน บนกระดานและให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ชั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง My free time ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์	- ไปกิจกรรมที่ 1 เรื่อง My free time - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
		ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง My free time อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไขปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	
(คาบที่ 2) - อ่านเพื่อความเข้าใจและบอกความหมายของประโยคในการถามและตอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้อื่นกำลังทำได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของประโยคในการถาม	1 ชั่วโมง	1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนทำในชีวิตประจำวัน และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกถึงประโยคถาม-ตอบกิจกรรมที่ผู้อื่นกำลังทำเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียน ครูจะนำบัตรประโยคในการถามและตอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้อื่นกำลังทำที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน	- ใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง What are they doing? - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
และตอบเกี่ยวกับกิจกรรมที่ผู้อื่นกำลังทำได้		4. ครูอ่านออกเสียงคำคุณศัพท์ที่บอกลักษณะภายนอกของบุคคล ที่บนกระดานให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง What are they doing? ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง All about me อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำร่วมกันแก้ไขปรับปรุงคำ ตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
(คาบที่ 3) - อ่านเพื่อความเข้าใจและบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเวลาได้ - ระบุภาพได้ตรงตามความหมายของคำและประโยคคำศัพท์เกี่ยวกับเวลาได้	1 ชั่วโมง	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 1. ครูทักทายและซักถามเรื่องทั่ว ๆ ไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการทำกิจกรรมในช่วงเวลาต่างๆ และซักถามนักเรียนช่วยกันบอกคำศัพท์เกี่ยวกับเวลาเป็นภาษาอังกฤษ ขณะที่สนทนากับนักเรียนครูจะนำบัตรคำเรื่องเวลาที่จัดทำขึ้นมาติดบนกระดาน 4. ครูอ่านออกเสียงคำศัพท์เรื่องเวลาที่บนกระดาน และให้นักเรียนอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์นั้น ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง Around the clock ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านและคำถามจากบทอ่านอย่างคร่าว ๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. นักเรียนช่วยกันหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้วช่วยกันบอกความหมายของคำศัพท์ ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างรอบคอบ (Read) 1. นักเรียนอ่านเรื่อง Around the clock อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite) 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม	- ใบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Around the clock - แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้รายบุคคล

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review) 1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณาคำตอบร่วมกัน แก้ไขปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินผลนักเรียนและแจ้งคะแนนผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ	

ใบความรู้ เรื่อง Free time

Free time/leisure time is the time when you are not working, when you can choose what you do.

General Free Time Activities

ที่มา : http://www.vocabulary.cl/Lists/Free_Time_Activities.html

ใบกิจกรรมที่ 1

เรื่อง My free time

Hi, I'm Kate, I'm from Canada. It's snowy here. I like skiing, it's fun! I can ski very fast.

Hello! I'm Amy, I'm from Spain. I like swimming at the water park with my friend. I like going down the slides. It's great!

Hello everybody!

I'm Jeremy. I'm from Alaska. Here there's a lot of icy, so I like skating on ice.

I am skating for one hour every day after my lessons at school.

On Sunday morning I was

Hi! I'm Jo, I'm from France. I like riding my bike with my mum and dad. It's a good exercise. I like riding my bike on sunny days. My brother likes riding, too!

Hi! We are Acton and Adam. We are from South Africa. We like playing soccer at school with our friends. We can see the city soccer stadium from our classroom. It's very big. Our favorite team is Arsenal.

Reading and Choose True (T) or False (F)

1. Kate can't ski fast.....
2. Acton and Adam like playing football.....
3. Jo likes riding a horse.....
4. Amy likes swimming at the water park.....
5. Jo is from France.....
6. Kate is from Russia.....
7. Jeremy likes skateboarding.....
8. Jeremy from Alaska.....
9. Acton and Adam are from South Africa.....

ใบความรู้
เรื่อง What can you see?

What can you see?

Boys

Girls

Tree house

Swamps

What are they doing?

A: What are they doing?

B: They are running, riding bicycle, painting, fishing, and taking photos.

A: Is she dancing?

B: Yes she is.

A: Are they jumping rope?

B: No they aren't.

A: Is she reading?

B: Yes she is.

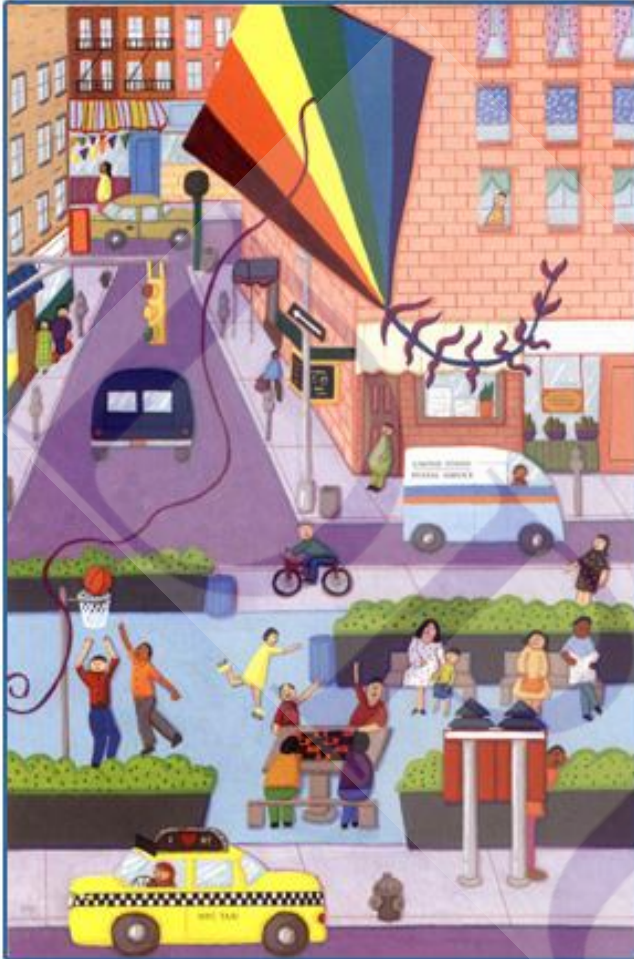

A: Is she cooking?

B: No, she is not.

ใบกิจกรรมที่ 2

เรื่อง What are they doing?

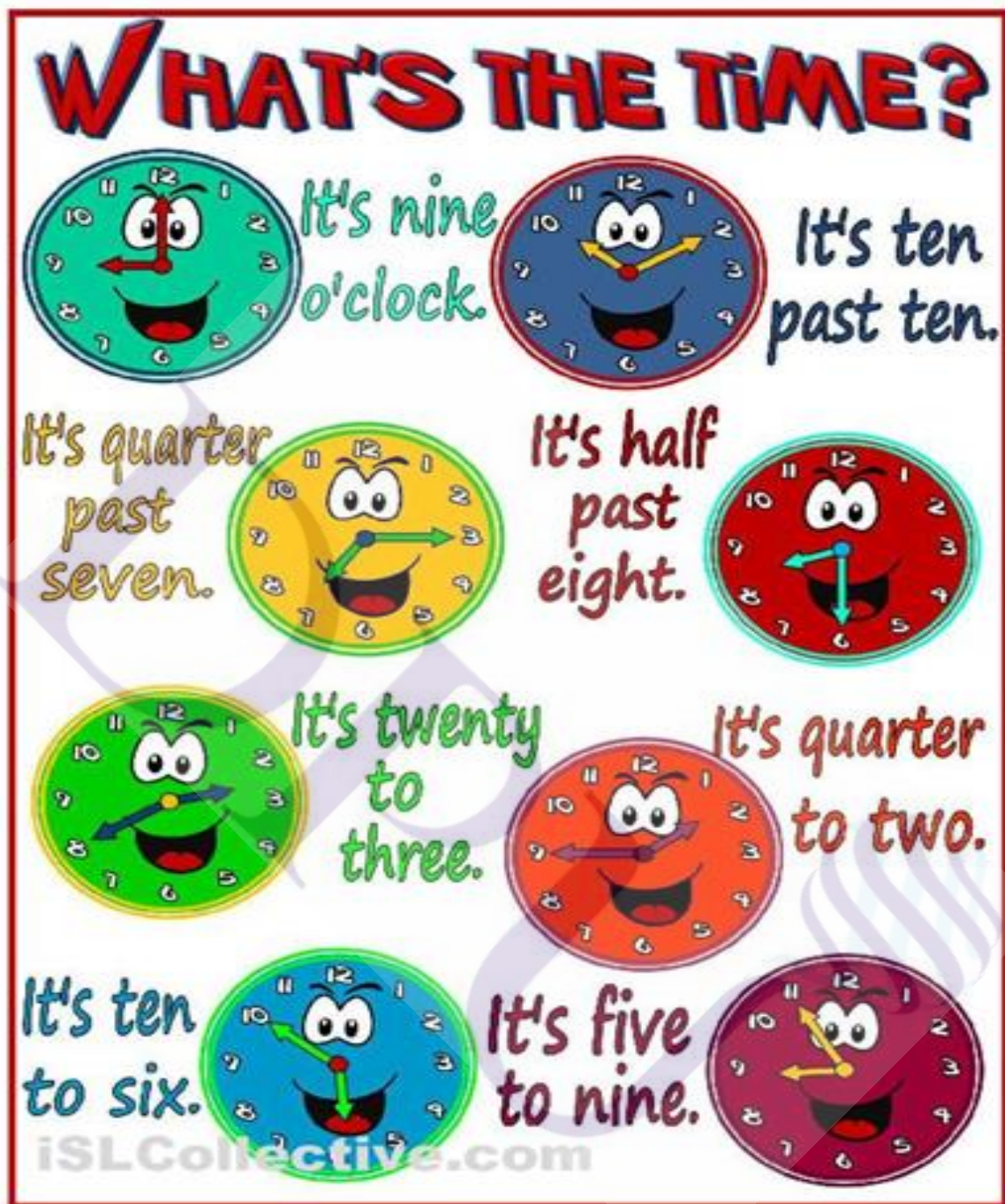

Mrs. Reed is sitting on a bench. She is wearing a white dress with red flowers on it. Her little boy is sitting beside her. She is taking him to the dentist, but they are early for the appointment. They are watching some boys. The boys are playing basketball. Next to them, a man and a woman are sitting on a bench. Behind them, a boy is riding his bike. In front of them, a taxi driver is driving his taxi.

Read the passage and answer the questions.

- 1) Where is Mrs. Reed sitting?
- 2) Is she wearing a white dress with red flowers?
- 3) Is she sitting with a little girl?
- 4) Is she taking him to the school?
- 5) Are they late?
- 6) Are they watching a taxi driver?
- 7) What is the boy behind them doing?
- 8) Is the taxi driver is driving his taxi?

ใบความรู้
เรื่อง Times

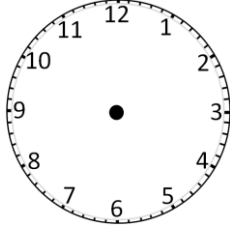
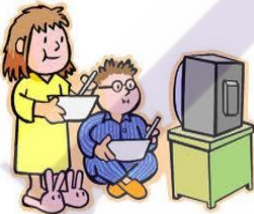
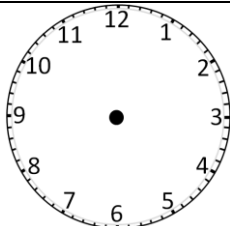
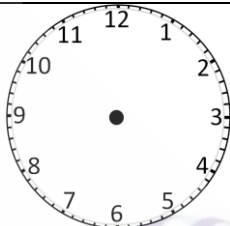
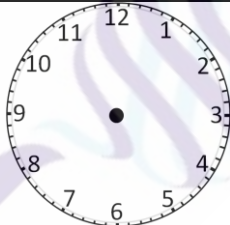
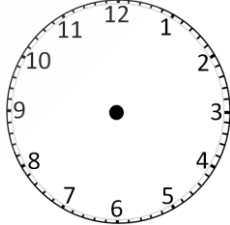
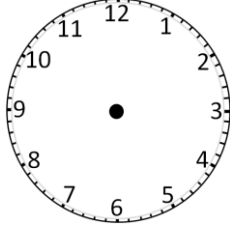
ที่มา

https://saruntam.files.wordpress.com/2014/10/big_islcollective_worksheets_beginner_pre1_elementary_a1_kindergarten_elementary_school_reading_speaking_telling_the_time_poster_191984ead18fb8dd5f4_13372754.png

ใบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง Around the clock

183

Directions: Read the sentences and Draw the clock hands.

 It's twelve o'clock. She is having lunch.	
 It's a quarter to six. They are watching TV.	
 It's a quarter to seven. He is doing his homework.	
 It's a quarter past eight. They are going to school.	
 It's half past nine. He is playing saxophone.	
 It's half past seven. They are having breakfast.	

แบบทดสอบท้ายบท

เรื่อง Play Time

Play football

Play tennis

Ride my bike

Read a book

Swim

Jump rope

1. Write the sentences above according to the activity.

What are they doing?

1.

2.

3.

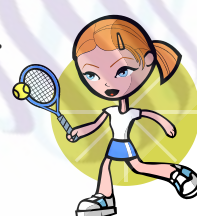
4.

5.

6.

Thank You!

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ
หลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง : 1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเติมคำ มีข้อความทั้งหมด 25 ข้อ ให้นักเรียนอ่านบทความ
และเติมคำตอบให้ถูกต้อง

2. นักเรียนมีเวลาทำ 50 นาที

All year round

Directions: Read the passage and matching the word what weather is described.

Wonderful Weather

I like to watch the way the wind can spin a weather vane.

I like to ride my wood sled on cold snowy days.

I like to feel the sun's warm rays when I wade in the ocean waves.

I like to wear my big yellow boots to Splash with in the rain.

Wind, rain, snow, and sun.
Every kind of weather is wonderful and fun!

Directions: Choose the letter of the correct answer and write the letter of your answer on the line before the number.

A. I like to watch the way the wind can spin a weather vane.

B. I like to wear my big yellow boots to Splash with in the rain.

C. It's wonderful and fun

D. I like to feel the sun's warm rays when I wade in the ocean waves.

E. I like to ride my wood sled on cold snowy days.

..... 1. **It's sunny**

..... 2. **It's rainy**

..... 3. **It's snowy**

..... 4. **It's windy**

..... 5. **Weather**

Family and Friends

This is Bill. He's ten years old. He's short and thin. He's got yellow hair and big blue eyes. He can skip a rope and dance. He can't ride a bike and he can't swim. His favorite toy is a robot. It's blue and white. He's got three blue yoyos and a green yoyo too.

Read the passage and answer.

1. What's his name?
2. How old is he?
3. Has he got blue eyes?
4. Is he fat?
5. Is he short?
6. Can he dance?
7. Has he got red hair?
8. Is his Robot blue?
9. Has he got four yoyos?
10. Can he skip a rope?

Around Town

Hi Friends! My name's Alex and I live in The Town Center of Jackson Hole.

It is in the North of America. It isn't a very big town. About 9,600 people live here.

There are about thirty shops in Jackson Hole and there are three supermarkets. You can buy everything in the town what you need. There are hospital and a post office in Main Street. There is a police station and a library, too. You can find a big market where you can buy fresh fruit, meat, vegetables, and dairy products. I like going to the market with my mum.

There is a park, too. In the park children can play because there is a playground. In our town you can find some restaurants and there are five Cowboy bar. My favorite bar is Million Dollar. It's in Cache Street and the grill is fantastic here!

I like living in Jackson Hole because it is a calm, neat place and people are friendly.

Are the statements true (✓), false (×)?

1. Jackson Hole is a big place.
2. There are three supermarkets in the town.
3. There isn't a post office.
4. Children can play outside.
5. Alex likes Million Dollar Cowboy bar.

Yummy Food

Directions: Read the conversation above and answer the questions.

Teacher: Let's make a list of everybody's Birthdays. Jack, when's your birthday?

Jack: September 15th.

Teacher: And Kat, When's your birthday?

Kat: It's on March 2nd.

Teacher: And you Eric?

Eric: July 1st.

Kat: Excuse me, Teacher. What's the date?

Teacher: Oh! It's September 15th.

Eric: is Jack's birthday.

Teacher: That's right. Eric. Happy Birthday, Jack.

Jack: Thank you.

1. What is the text about?

Answer:

2. When is Jack's birthday?

Answer:

3. When is Kat's birthday?

Answer:

4. When is Eric's birthday?

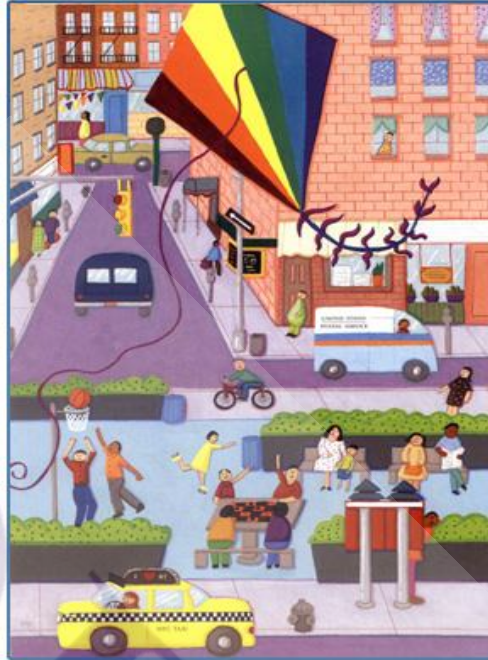
Answer:

5. When is your birthday?

Answer:

Play Time

Mrs. Smith is sitting on a bench. She is wearing a white dress. There is a little boy is sitting beside her. She is taking him to the school, but they are late. They are watching some boys. The boys are playing chess. Next to them, a man and a woman are sitting on a bench. Behind them, a boy is riding his bike. In front of them, a taxi driver is driving his taxi.

Directions: Read the passage and answer the questions.

- 1) Where is Mrs. Smith sitting?
- 2) Is she wearing a white dress?
- 3) Is she sitting with a little boy?
- 4) Is she taking him to the dentist?
- 5) Is the boys are playing chess?

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามความพึงพอใจ

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์การประเมินดังนี้

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด	4 หมายถึง พึงพอใจมาก
3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง	2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด	

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจ

ที่	รายละเอียดการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
1. เนื้อหา						
1.1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้					
1.2	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ3R ให้เข้าใจอย่างชัดเจน					
1.3	เนื้อหามีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียน					
1.4	เนื้อหามีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
1.5	เนื้อหาเป็นเรื่องที่น่าสนใจนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R						
2.1	กิจกรรมการเรียนรู้เร้าสนใจและเพิ่มการเรียนรู้					
2.2	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลาการเรียนรู้					
2.3	กิจกรรมที่ได้ทำ เพิ่มความสนุกและความสุข					
2.4	นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน การอ่านSQ3R					

ที่	รายละเอียดการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
2.5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ					
3. ชุดกิจกรรม						
3.1	ชุดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา					
3.2	ใบความรู้มีเนื้อหาครอบคลุม ครบถ้วนสมบูรณ์					
3.3	แบบทดสอบมีความเหมาะสม					
3.4	การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม					
4. ครูผู้สอน						
4.1	ครูชี้แจงขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมและขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เข้าใจง่าย และชัดเจน					
4.2	ครูให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียน					
4.3	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้					
4.4	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและเรียนรู้ด้วยตนเอง					
5. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้						
5.1	นักเรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปปรับใช้กับการเรียนในวิชาอื่นได้					
5.2	นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น					
5.3	มีเรื่องให้อ่านที่เป็นประโยชน์หลากหลาย					
5.4	พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น					
	เฉลี่ย					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
ตารางแสดงการหาค่า IOC ของเครื่องมือ

การหาค่า IOC ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ3R

ชุดที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	15	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	19	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	21	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	22	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

ชุดที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
2	1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	15	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	19	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	21	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	22	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้

ชุดที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3	1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	17	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	21	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ชุดที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4	1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	15	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	17	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	21	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ชุดที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5	1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	7	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	15	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	18	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
	19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
	22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

การหาค่า IOC ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
21	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

การหาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ
ความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค SQ3R

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวนาเดีย ทิพย์ไธยาสน์

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2553

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขา ศาสนศึกษา

วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ผู้ช่วยครู (สายการสอน)

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลอ้อมน้อย ๒

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

สังกัดเทศบาลนครอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร